

JOI 6 MAI 2010

PREZIDEAZĂ: DL MARTÍNEZ MARTÍNEZ

Vicepreședinte

1. Deschiderea ședinței

(Ședința a fost deschisă la ora 9.05)

2. Kârgâzstan (proponeri de rezoluție depuse): consultați procesul-verbal

3. Banca Europeană de Investiții (BEI) - Raportul anual 2008 (dezbateri)

Președintele. – Primul punct este raportul (A7-0062/2010) dlui Deutsch, în numele Comisiei pentru control bugetar, referitor la raportul anual al Băncii Europene de Investiții pentru 2008 [2009/2166 (INI)].

Tamás Deutsch, raportor. – (HU) Doamnelor președinte, doamnelor și domnilor, domnule președinte Maystadt - Banca Europeană de Investiții: raportul anual 2008. Acesta este titlul prezentului punct pe ordinea de zi. Cu toate acestea, raportul nu se limitează doar la analiza activităților Băncii Europene de Investiții de acum doi ani.

Doamnelor și domnilor, cred că trebuie să subliniem un aspect pe care îl auzim zilnic, și anume că Uniunea a ajuns la sfârșitul unei ere și la începutul uneia noi. Intrarea în vigoare a Tratatului de la Lisabona, pe de o parte, și criza economică și financiară globală, impactul acesteia și reacția Uniunii Europene, pe de altă parte, marchează în mod categoric sfârșitul unei ere din viața Uniunii și începutului unei noi ere.

Cu alte cuvinte, în al doilea deceniu al secolului 21, Uniunea Europeană a intrat într-o nouă eră. Prezentul raport a fost elaborat în această nouă eră, la ale cărei provocări și întrebări majore vor trebui să răspundă Parlamentul European și Banca Europeană de Investiții. Raportul privește activitățile de acum doi ani ale unei bănci, ale unei instituții financiare, și, în mod surprinzător, în ciuda crizei economice și financiare globale, putem vorbi în termeni apreciativi de activitățile unei bănci, ale unei instituții financiare. În urmă cu doi ani, Banca Europeană de Investiții a reacționat rapid și eficient la declanșarea crizei economice și financiare globale consolidându-și activitățile de creditare, în principal majorând creditele acordate întreprinderilor mici și mijlocii și participând cu toate resursele de care dispunea la implementarea Planului de redresare economică al Uniunii Europene, pe de altă parte.

Tratatul de la Lisabona a intrat în vigoare în urmă cu șase luni. Acest fapt oferă mijloacele și oportunitatea de a continua consolidarea procesului de reînnoire a structurii de bază, de organizare și supraveghere a Băncii Europene de Investiții. În această privință, Banca a înregistrat progrese semnificative încă din 2008, înainte de intrarea în vigoare a Tratatului de la Lisabona. Demn de remarcat este în egală măsură faptul că Banca Europeană de Investiții se pregătește deja în mod susținut pentru perspectiva financiară post-2014 a Uniunii Europene, având posibilitatea de a participa la finanțarea strategiilor macro-regionale și de a sprijini dezvoltarea rurală, sursele noi de energie, investițiile ecologice și dezvoltarea infrastructurii. Un alt aspect pe care îl considerăm important și, prin urmare, se regăsește în raport este faptul că Banca Europeană de Investiții ar trebui să participe la finanțarea Strategiei 2020 a UE, aflată în curs de ratificare, strategie axată pe crearea de locuri de muncă. Crearea de locuri de muncă este, de altfel, argumentul care a determinat Banca Europeană de Investiții să finanțeze întreprinderile mici și mijlocii.

În cele din urmă, doresc să vă atrag atenția asupra a două aspecte. Consider că este esențial ca Banca Europeană de Investiții să sprijine în continuare eliminarea inegalităților din interiorul Uniunii Europene în ceea ce privește infrastructura. Este important să sprijinim programe care contribuie la echilibrarea standardelor de infrastructură în cadrul UE.

Nu în ultimul rând, trebuie menționat faptul că în ultimii ani Banca Europeană de Investiții s-a bucurat mereu de sprijinul Parlamentului European, sprijin necesar pentru derularea activității sale. Pe baza lucrărilor pregătitoare desfășurate în ultimele luni și ținând cont de critica constructivă inclusă în raport, consider că banca va primi în continuare din partea Parlamentului European sprijinul de care are nevoie pentru activitățile sale. Vă mulțumesc pentru atenție și aștept cu interes dezbaterile.

Philippe Maystadt, *Președinte al Băncii Europene de Investiții*. – (FR) Domnule președinte, doamnelor și domnilor, permiteți-mi în primul rând să vă mulțumesc pentru onoarea de a mă fi invitat să vorbesc aici în plen. Este continuarea unei tradiții începute în urmă cu câțiva ani.

Doresc să încep prin a-i mulțumi raportorului, dlui Deutsch, pentru raportul său de mare calitate.

Am apreciat în mod deosebit faptul că dl Deutsch, precum și alți membri ai comisiei, dl Berman și dl Kalfin, au făcut efortul de a veni la Banca Europeană de Investiții pentru a pune unele întrebări foarte specifice. Salut excelenta cooperare cu Parlamentul.

Banca Europeană de Investiții este singura instituție financiară internațională care răspunde în mod voluntar și este răspunzătoare în fața unui instituții parlamentare. Cred că este excelent: după părerea mea, este într-adevăr esențial să consolidăm dialogul cu Parlamentul European pentru a ne putea îndeplini rolul și misiunea noastră specifică de a fi o bancă aflată în serviciul politicilor Uniunii Europene, și nu doar o bancă obișnuită.

După cum a subliniat deja dl Deutsch, este ceea ce ne-am străduit să facem ca răspuns în fața crizei.

Din septembrie 2008, după prăbușirea Lehman Brothers, Consiliul Ecofin ne-a cerut să creștem volumul împrumuturilor noastre pentru economia reală. Reacționând la această solicitare din partea Consiliului, cred că pot afirma că ne-am onorat angajamentele, având în vedere că, în 2009, volumul împrumuturilor noastre a crescut de la 58 de miliarde la 79 de miliarde, ceea ce reprezintă o creștere cu 37 % a împrumuturilor pe care le-am acordat în Uniunea Europeană.

Majorarea a fost aplicată în special în cele trei sectoare indicate de Consiliu și Parlament ca fiind prioritare.

Nevoia de a face un efort deosebit pentru țările și regiunile cele mai grav afectate de criză a fost primul domeniu de acțiune. Majorarea s-a axat mai ales pe ceea ce numim regiuni de convergență și în special pe anumite țări care s-au confruntat cu dificultăți majore în 2009. Volumul împrumuturilor acordate astfel Ungariei, Lituaniei și României sunt fără precedent. Astfel se explică, de altfel, și de ce anul acesta vom face un efort deosebit pentru Grecia: la sfârșitul săptămânii trecute am fost la Atena unde, împreună cu guvernul grec, am convenit că vom crește considerabil volumul împrumuturilor către Grecia pentru a ne demonstra sprijinul și contribui la efortul general de a redresa economia Greciei.

A doua prioritate a fost sprijinirea întreprinderilor mici și mijlocii: am majorat împrumuturile acordate băncilor pentru ca acestea să poată continua creditarea întreprinderilor mici și mijlocii, dezvoltând un nou produs care ne va permite să controlăm mai strict utilizarea efectivă a banilor. Anul trecut am împrumutat băncilor peste 12 miliarde de euro destinate întreprinderilor mici și mijlocii.

Al treilea domeniu pe care ni s-a cerut să-l privilegiem a fost lupta împotriva schimbărilor climatice. Anul trecut am finanțat cu aproape 17 miliarde de euro proiecte care contribuie direct la reducerea volumului de emisii de gaze cu efect de seră.

Cred că pot spune fără să greșesc că, în 2009, am realizat ceea ce se aștepta de la noi; cu alte cuvinte, ne-am adus contribuția la Planul european de redresare economică.

Se înțelege de la sine că trebuie să continuăm în aceeași direcție și doresc să menționez succint cele trei mari provocări care ne așteaptă în lunile și anii următori.

După cum a subliniat pe bună dreptate raportorul dvs., prima se referă la continuarea contribuției pe care o putem aduce la prioritățile Uniunii Europene. Ceea ce înseamnă că BEI trebuie să contribuie la punerea în aplicare a strategiei Europa 2020. După cum știți, Comisia a lansat această nouă strategie, aflată în prezent în faza de discuții cu Consiliul și Parlamentul. BEI este pregătită să participe la această strategie, în special prin instrumente financiare inovatoare care ne permit să intensificăm efectul de pârgie al unora dintre fondurile de la bugetul european. Vorbim, așadar, de stabilirea unor instrumente comune între Comisie și Bancă.

A doua mare provocare cu care ne confruntăm este reînnoirea mandatelor externe ale BEI. Vom avea ocazia să discutăm această chestiune cu Parlamentul. Comisia a prezentat recent o propunere care este în deplină conformitate cu raportul comitetului înțelepților prezidat de dl Camdessus. Elementul esențial al propunerii este eficientizarea și mai mult a sistemului. După cum știți, noi beneficiem de o garanție a Uniunii Europene pentru operațiunile incluse în mandatele sale externe. Prin urmare, scopul este de a le utiliza cât mai eficient și Comisia propune o simplificare, o armonizare a acestora. De asemenea, Comisia propune ca rezerva de 2 miliarde de euro să fie alocată proiectelor care contribuie la lupta împotriva schimbărilor climatice.

Ajungem astfel la cea de-a treia provocare pe care doresc să o subliniez: necesitatea ca Banca Europeană de Investiții, împreună cu alte instituții, să contribuie în special la respectarea angajamentului asumat de Uniunea Europeană la Copenhaga. După cum știți, Uniunea Europeană s-a angajat ferm să sprijine așa-numita finanțare rapidă (fast track financing). În acest context, considerăm că contribuția BEI, care a dezvoltat o expertiză incontestabilă în aceste probleme, este esențială. Este motivul pentru care am propus o colaborare cu alte instituții financiare naționale pentru a pune bazele unei rețele, unei platforme europene care să poată coordona și, astfel, optimiza finanțarea proiectelor din țările în curs de dezvoltare. Agenția franceză pentru dezvoltare și KfW german și-au manifestat deja interesul pentru această inițiativă și sper că, împreună cu Comisia, vom putea contribui la finalizarea acestui instrument în săptămânile următoare.

Domnule președinte, doamnelor și domnilor, acestea sunt cele trei mari provocări pentru lunile și anii care urmează asupra cărora am dorit să vă atrag atenția.

Olli Rehn, membru al Comisiei. – Domnule președinte, în numele Comisiei doresc să-i mulțumesc dlui Deutsch pentru un raport excelent și să salut prezența dlui președinte Philip Maystadt în plenul dvs. și să-l felicit pentru eforturile imense întreprinse de BEI pentru a contracara criza economică și sprijini planul de redresare al UE.

În aceste circumstanțe extraordinare, am lansat un apel extraordinar către bancă, care a reacționat imediat accelerându-și împrumuturile la niveluri record. BEI a fost capabilă să acționeze astfel datorită situației sale financiare excelente chiar și într-o perioadă în care colectarea fondurilor de pe piețe era dificilă.

Volumele majorate de credite s-au axat în special pe zonele pe care, cu siguranță în asentimentul Parlamentului, le considerăm prioritare, acestea fiind mai ales întreprinderile mici și mijlocii, energia și schimbările climatice, precum și investițiile în regiunile de convergență ale Uniunii, care au fost grav afectate de recesiunea economică. În plus, prin inițiativa comună cu BERD și Banca Mondială, BEI și-a putut intensifica sprijinul acordat sectorului financiar din țările Europei Centrale și de Est, care trec printr-o situație deosebit de dificilă.

Rolul BEI va fi esențial în implementarea Strategiei Europa 2020 prin sprijinirea investițiilor în infrastructură, tehnologii ecologice, inovație și IMM-uri.

De asemenea, în prezent lucrăm la consolidarea utilizării combinate a fondurilor UE cu instrumentele financiare ale BEI atât în interiorul, cât și în exteriorul Uniunii, inclusiv în regiunile de convergență unde BEI poate juca un rol major în îmbunătățirea absorbției fondurilor structurale.

În domeniul extern, sunt foarte mulțumit de revizuirea intermediară a mandatului extern al BEI, sprijinită de raportul Camdessus, care a concluzionat că garanția UE acordată BEI este un instrument eficient și solid care antrenează un puternic efect de pârgă financiară și politic.

Raportul Camdessus cuprinde, de asemenea, o serie de sugestii pertinente privind armonizarea sporită a activității externe a BEI cu politicile UE și modalitatea de consolidare a cooperării dintre BEI și BERD pe baza rezoluției Parlamentului referitoare la rapoartele anuale pe 2007 ale BEI și BERD.

Parlamentul a făcut apel la o mai bună colaborare între cele două bănci. Am fost foarte încântat să constat că BEI și BERD au ajuns la un acord cu privire la cooperarea lor în țările în acțiunează împreună. Se vor pune astfel bazele unui acord tripartit mai cuprinzător, Comisia înlocuind actualele acorduri la nivel regional.

Principalul rezultat al revizuirii intermediare este propunerea legislativă prezentată de curând Parlamentului și Consiliului de către Comisie de modificare a mandatului BEI pentru restul actualei perspective financiare.

Sunt convins că veți descoperi o propunere solidă și echilibrată care ține cont de recomandările și preocupările Parlamentului. Scopul său este, pe de o parte, de a concentra acțiunea mandatului extern pe principalele domenii politice în care BEI are o experiență dovedită, în special în domeniul schimbărilor climatice, al infrastructurii sociale și economice și al dezvoltării sectorului privat local și, pe de altă parte, de a pune un accent mai mare pe aspectele legate de dezvoltare ale finanțării BEI.

În concluzie, în lunile următoare așteptăm cu interes discuții constructive și productive cu Parlamentul și Consiliul legate de această propunere. Sperăm că vom putea avea din nou un acord după prima lectură, pentru a asigura astfel în continuare stabilitatea juridică necesară pentru un mandat extern care să ne permită să acționăm în mod eficient și productiv în sensul obiectivelor politicii externe ale UE.

Edít Bauer, raportoare pentru aviz a Comisiei pentru drepturile femeii și egalitatea de gen. – (HU) Doamnelor și domnilor, în avizul său privind raportul, Comisia pentru afaceri economice și monetare a afirmat că, în 2008, Banca Europeană de Investiții a administrat criza în mod eficient.

Ce ar trebui să facă o bancă de investiții pe timp de criză? În primul rând să compenseze declinul înregistrat de activitățile de creditare ale băncilor comerciale prin crearea de lichidități. Se poate afirma că, începând cu 2008, BEI a majorat în mod constant volumul împrumuturilor cu rate ale dobânzii avantajoase și s-a angajat să pună la dispoziție o sumă anuală suplimentară de 15 miliarde de euro în fonduri adiționale pentru întreprinderile mici și mijlocii.

De ce este atât de important? Evident, pentru că IMM-urile sunt principalele creatoare de locuri de muncă și, în prezent, cele mai stringente probleme cu care ne confruntăm aici în Europa sunt legate de ocuparea forței de muncă. Trebuie să creăm locuri de muncă.

Și la acest capitol banca a acționat eficient, restructurând anumite zone țintă. Banca s-a orientat în mare măsură către întreprinderile mici și mijlocii, ajutându-le să-și regăsească stabilitatea în cel mai scurt timp posibil. Comisia dorește să-i sugereze dlui președinte Maystadt trei zone în care operațiunile băncii ar trebui să devină mai eficiente și mai transparente.

Prima se referă la faptul că banca ar trebui să se concentreze și mai mult pe țările cel mai grav afectate de criză, amplificând astfel coeziunea internă a Uniunii. În al doilea rând, banca nu ar trebui să se limiteze la încheierea de parteneriate cu mari bănci comerciale pentru finanțarea întreprinderilor mici și mijlocii, ci ar trebui să includă în aceste parteneriate și băncile regionale și de economii, aceste instituții financiare cunoscând cel mai bine piețele. În cele din urmă, considerăm că este esențial ca instituțiile financiare incluse în parteneriate să fie obligate să transfere IMM-urilor finanțate cel puțin 20 % din profiturile realizate din finanțarea integrală de 50 % de la BEI, cu alte cuvinte un procent mai mare decât cel prevăzut de contractele actuale.

Per ansamblu, putem afirma că BEI a avut un parcurs eficient și că, în continuare, este principalul actor care oferă răspunsuri adecvate la criză, dar sunt necesare eforturi suplimentare pentru a putea avansa împreună cu Comisia Europeană și Banca Europeană de Investiții, în special în direcția creării de locuri de muncă.

Karin Kadenbach, *raportare pentru aviz a Comisiei pentru dezvoltare regională*. – (DE) Domnule președinte, domnule Rehn, în numele Comisiei pentru dezvoltare regională doresc să-i mulțumesc raportorului pentru excelentul său raport.

Comisia mea salută rata ridicată de adecvare a capitalului a Băncii Europene de Investiții (BEI). Ne bucură să constatăm că printre obiectivele principale ale BEI se numără atât coeziunea și convergența economică și socială, cât și mai ales pilonul de convergență al politicii de coeziune a UE. Apreciam, de asemenea, în mod deosebit contribuția BEI la realizarea obiectivelor de convergență prin împrumuturile de 21 de miliarde de euro acordate pentru proiecte de convergență, reprezentând 41 % din totalul împrumuturilor BEI în UE.

În plus, doresc să subliniez valoarea adăugată a măsurilor adoptate în cooperare cu Comisia, precum și strategia BEI de oferi sprijin suplimentar și eficiență sporită intervențiilor fondurilor structurale.

Jean-Pierre Audy, *în numele Grupului PPE*. – (FR) Domnule președinte, primele mele cuvinte se îndreaptă către președintele Maystadt, pe care mă bucur enorm să îl regăsesc aici, pentru că, la rândul meu, am lucrat la un raport similar cu ceva timp în urmă. Doresc, de asemenea, să salut prezența dlui comisar și să felicit raportorul, precum și raportorii celorlalte grupuri pentru munca lor extraordinară.

Însă, domnule președinte, absența Consiliului este regretabilă, pentru că BEI este un instrument interguvernamental. Partenerii BEI sunt statele membre. Încă o dată salut atenția pe care dl președinte Maystadt și colegii săi o manifestă față de Parlament în toate aceste probleme.

În primul rând doresc să abordez un subiect la care țin foarte mult, și anume problema supravegherii, deoarece consider că, în temeiul sarcinilor pe care le îndeplinește, BEI ar trebui să exercite un control prudențial. Nu îl exercită pentru că este o entitate internațională care nu este supusă autorităților naționale de control.

Am depus un amendament pentru ca Autoritatea bancară europeană, pe care sperăm să o înființăm, să poată dispune de un mandat care să-i permită exercitarea unei misiuni de control prudențial. Domnule comisar, sper că veți susține această idee. Mi se spune că statele membre se opun. Statele membre nu vor putea încredința BEI misiuni pe termen lung fără a garanta controlul prudențial al acesteia.

Doresc să închei acum referindu-mă la investiții și rolul BEI. Uniunea Europeană nu investește suficient și cu toții știm că trebuie investit mai mult, fie că vorbim de interconectarea rețelilor de transport, de energie, trenuri de mare viteză, autostrăzi, universități, apă, spațiu sau sănătate. Banca Europeană de Investiții are, însă, dreptate: este o bancă și în consecință trebuie să-și protejeze ratingul de AAA.

Este motivul pentru care propun ca cel puțin în strategia 2020 să stabilim ca obiectiv investiții de 1 trilion de euro. Este posibil, dar avem nevoie de un buget de investiții în cadrul Uniunii Europene și de o cooperare strânsă cu BEI prin utilizarea instrumentelor inovatoare. Propun ca Uniunea Europeană să devină partenera Băncii, creându-se astfel o sinergie mai bună între Uniune și acest instrument absolut esențial pentru viitorul Europei noastre.

Cătălin Sorin Ivan, în numele grupului S&D. – Cred că suntem cu toții de acord că Banca Europeană de Investiții face parte dintre proiectele europene cărora putem să le acordăm titlul de proiecte europene de succes și țin să îi felicit aici pentru faptul că, în perioadă de criză, au reușit să își păstreze ratingul de AAA, ceea ce este un rating foarte bun.

În altă ordine de idei, însă, situația economică actuală din Europa face ca Banca Europeană de investiții să necesite o revizuire amplă a misiunii sale. Mă voi referi aici doar la trei puncte importante: în primul rând, creditele acordate trebuie să susțină agenda Europa 2020; în al doilea rând, creditele pe care le acordă trebuie să vină în susținerea unor proiecte de investiții ample, astfel încât economiile europene să înceapă să funcționeze din nou și, în al treilea rând, Banca Europeană de Investiții poate și trebuie să susțină formarea unui cadru economic european mult mai stabil și mult mai puternic.

Olle Schmidt, în numele Grupului ALDE. – (SV) Domnule președinte, domnule comisar, domnule Maystadt, doresc să-i mulțumesc raportorului pentru un raport excelent și foarte interesant. În numele Grupului Alianței Liberalilor și Democraților din Europa, doresc să încep prin a felicita banca pentru activitatea sa excelentă. Banca Europeană de Investiții (BEI) a acționat cu promptitudine și determinare în momentul în care criza financiară a lovit din plin. Banca și-a demonstrat capacitatea de a gestiona provocările imense cu care s-a confruntat când criza economică globală a început să afecteze economiile din Uniunea Europeană.

A majorat rezervele de bani și a crescut semnificativ volumul creditelor acordate. A încetinit astfel adâncirea crizei financiare, dând șanse de manifestare oricărui semn de revenire. Rolul major pe care l-a jucat BEI în sprijinirea întreprinderilor mici și mijlocii, deja menționat aici, trebuie subliniat în cei mai categorici termeni. Aceste investiții au diminuat considerabil efectele crizei. Întreprinderile mici sunt fără discuție motorul economiei noastre. Reprezintă 99 % din întreprinderile europene și angajează 100 de milioane de oameni.

S-a spus deja de multe ori cât de important este faptul că BEI are o strategie pentru a asigura creșterea pe termen lung în Uniunea Europeană, încurajând dezvoltarea durabilă, inclusiv prin investiții în proiectele legate de Rețeaua trans-europeană de transport. O rețea trans-europeană de transport deplin funcțională este una dintre cele mai importante componente ale inițiativei de creștere în Europa; erupția vulcanului în Islanda ne-a învățat poate o lecție.

Eliminarea diferențelor din Europa este un alt element esențial din activitatea BEI. Este în interesul UE să aibă vecini puternici și stabili din punct de vedere economic. În acest context, activitatea BEI este esențială din punct de vedere strategic.

Deschiderea, transparența și combaterea fraudei sunt probleme deosebit de importante. Grupul ALDE apreciază faptul că BEI a ținut cont de recomandările pe care Parlamentul le face de atâția ani. Este un lucru bun. BEI poate funcționa ca model de deschidere pentru celelalte instituții UE.

Ajung astfel și la pata neagră din protocolul BEI. Faptul că egalitatea de gen este încă atât de puțin încurajată în cadrul BEI este foarte regretabil. Domnule Maystadt, în continuare femeile sunt foarte slab reprezentate, în special în rândul înalților funcționari și directori ai BEI, alcătuind doar 20 % din personal. BEI trebuie să progreseze în acest domeniu. Este un subiect despre care putem citi în Strategia sa privind diversitatea din decembrie 2008. Rezumând, am avut trei puncte tari și un punct mai puțin bun, deși am putea spune chiar prost.

Philippe Lamberts, în numele Grupului Verts/ALE. – (FR) Domnule președinte, doamnelor și domnilor, domnule Maystadt, dragi concetățeni, avem nevoie de o astfel de bancă. Într-un moment în care băncile private, considerate ca industrie, au demonstrat că acționează împotriva interesului general, că nu-și mai îndeplinesc rolul de a credita societatea, avem nevoie de o astfel de bancă. Avem nevoie de instrumente publice de creditare, în special la nivel european. Prin urmare, și numai din acest motiv, cred și credem că BEI trebuie să-și asume un rol tot mai pregnant.

Care ar fi însă rolul pe care credem că ar trebui să îl joace? Cu siguranță un rol catalizator. O bancă publică ca a dvs. nu poate răspunde la toate nevoile pieței, însă trebuie să fie un catalizator: un catalizator care să contribuie la transformarea de care au nevoie societatea și economiile noastre pentru a fi capabile să facă

față celor două provocări majore ale timpului nostru, care ne obligă nu doar să învățăm să trăim în limitele fizice ale planetei noastre - și mă refer, desigur, la problema climei și la epuizarea resurselor -, ci și să răspundem provocării tot mai stringente a coeziunii sociale, atât în cadrul Uniunii Europene, cât și la nivel global, având în vedere că BEI are o misiune importantă în domeniul dezvoltării.

Din acest punct de vedere, permiteți-mi să amintesc doar o cifră. Dacă ne uităm la investițiile pe care le-ați finanțat în 2009 în domeniul energetic, constatăm că trei sferturi au fost destinate tehnologiilor secolelor 19 și 20, doar un sfert fiind alocat energiei regenerabile.

Așadar, domnule Maystadt, provocarea pe care v-o propunem dvs. și BEI este să inversați aceste proporții, să asigurați faptul că începând cu 2010 trei sferturi din investițiile dvs. și, pe termen lung, totalitatea acestora, vor viza transformarea amintită. Este modul în care vă puteți juca rolul de catalizator. Domnule Maystadt, ați fost adesea performant. Vrem să vă asigurăm că și BEI este într-adevăr performantă la nivel global.

Ryszard Czarnecki, în numele Grupului ECR. – (PL) Domnule președinte, în primul rând doresc să-i mulțumesc raportorului, dlui Deutsch, pentru munca sa excelentă. Consider că o creștere a volumului împrumuturilor cu suma menționată în raport este un obiectiv foarte ambițios. De fapt, din perspectiva contribuabilului și a alegătorului european, cred că în principiu un pact de investiții este important doar în măsura în care reprezintă un fel de „robinet” financiar pentru întreprinderile mici și mijlocii. Este un domeniu în care angajamentul financiar, în mod justificat tot mai ambițios, trebuie să fie apreciat. Sprijinul acordat acestui sector este esențial, în special în vremuri de criză.

În calitate de reprezentant din Europa Centrală și de Est și în calitate de polonez, trebuie să spun că pentru noi este extrem de important ca banca să sprijine transformarea în regiunea noastră din Europa și să reducă decalajele actuale. De asemenea, mă bucur că banca dă dovadă de o implicare angajată în privința fondurilor europene. Și acest lucru are o relevanță indirectă pentru noi.

Marta Andreasen, în numele Grupului EFD. – Domnule președinte, când mă uit la proiectele finanțate de BEI, sunt uluită de proporția pe care o ocupă marile companii în economia acestora în raport cu numărul redus de IMM-uri care ar trebui să fie de fapt ajutate prin aceste proiecte. Oare mari companii precum General Motors, Electrolux și Arcelor Mittal chiar au nevoie să apeleze la BEI cu excepția condițiilor lejere pe care le oferă? Și care au fost efectele acestor credite asupra economiei europene? Au creat locuri de muncă? Nu, au exportat locuri de muncă, uneori către țări europene mai ieftine, alteori în afara UE.

Electrolux este un exemplu al succesului BEI. După ce au primit un credit de 250 de milioane de euro pentru sporirea capacității, au construit noi fabrici în Polonia, România și Ungaria. Imediat după finalizarea acestora, au transferat acolo producția din Regatul Unit, provocând pierderea a aproape 2 000 de locuri de muncă în Spennymoor, Anglia. Consider, așadar, că toată lumea e de acord că BEI joacă un rol foarte important în economia Europei și în special în echilibrul schimburilor comerciale: exportă locuri de muncă și importă somaj.

Andreas Mölzer (NI). – (DE) Domnule președinte, este îmbucurător să citim în raportul anual că Banca Europeană de Investiții (BEI) a reacționat rapid la criză, majorând semnificativ fondurile disponibile. Una dintre prioritățile BEI trebuie să rămână creditarea întreprinderilor mici și mijlocii (IMM) și, în măsura posibilului, extinderea acestui sprijin. La fel de importantă însă este garantarea faptului că antreprenorii în chestiune primesc într-adevăr creditele.

În ceea ce privește sistemul de monitorizare și supraveghere, susțin propunerea de înființare a unei Autorități bancare europene. Însă, pentru a putea funcționa eficient, autorității trebuie să i se încredințeze atât puteri ample, cât și un mandat pentru a monitoriza băncile care funcționează dincolo de frontierele naționale.

În ceea ce privește obiectivele Băncii Europene de Investiții, mi-aș dori să observ un accent mai puternic pe activitățile desfășurate în interiorul Europei. Este un aspect extrem de necesar în contextul actualei crize economice și financiare și ar elimina în același timp suprapunerea eforturilor și conflictele de interese cu Banca Europeană pentru Reconstrucție și Dezvoltare.

Seán Kelly (PPE). – (GA) Domnule președinte, sunt de acord cu aprecierile pe care colegii mei le-au adus activității excelente a BEI.

– Atitudinea lăudabilă a BEI contrastează puternic cu imoralitatea opacă practică de băncile private prin pachetele lor extravagante de remunerație, bonusurile groțesti și lipsa totală de guvernare corporativă. Parțial

pentru că, așa cum a spus dl președinte, răspunde în fața Parlamentului, BEI reprezintă exact contrariul și trebuie apreciată pentru acțiunile adecvate și eficiente și în special pentru reacția rapidă în fața crizei economice.

Acesta a menționat pe bună dreptate că IMM-urile au beneficiat de o atenție și o susținere speciale și știu că, prin intermediul BEI, în țara mea au fost alocate 300 de milioane de euro pentru IMM-uri. Însă întrebarea care se pune este dacă banii ajung la IMM-uri, iar dacă nu, se poate stabili de ce? Există vreo cale de recurs pentru întreprinderile respinse în ciuda faptului că au planuri de afaceri bune?

În Irlanda aflăm zilnic despre întreprinderi care dau faliment și chiar în ziarul Irish Times de marți, titlurile de pe prima pagină ne anunțau că „Statul taie 22 de milioane de euro din fondurile destinate sprijinii întreprinderilor”. Prin urmare, încă nu am ieșit la liman.

Mai am o întrebare; există dovezi de natură anecdotică că băncile private utilizează banii care ar trebui să ajungă la IMM-uri pentru alte activități din cadrul băncilor. Aș vrea să știu dacă este adevărat. Se poate stabili și, mai ales, putem noi în Parlament face ceva pentru a ajuta la stabilirea acestor fapte?

Jens Geier (S&D). (DE) Domnule președinte, domnule Maystadt, domnule Rehn, în primul rând doresc să-i mulțumesc dlui Deutsch pentru munca sa. Doresc însă să profit de ocazie și pentru a sublinia importanța Băncii Europene de Investiții (BEI) pentru Europa și pentru cetățenii Europei, precum și pentru a atrage atenția asupra faptului că trebuie să exploatăm în mod mai eficient această instituție unică, mai ales în vremuri de criză economică.

Din perspectiva controlului bugetar, care în accepțiunea modernă evaluează și rezultatele și performanța efective ale programelor și instituțiilor europene, BEI și-a binemeritat cu siguranță cotația înaltă, în special în ceea ce privește fiabilitatea politică. BEI creează o reală valoare adăugată pentru cetățenii Europei prin investițiile făcute în cele șase programe principale, care merg de la Rețelele trans-europene, la sprijinirea întreprinderilor mici și mijlocii și până la programele sale speciale, cum ar fi cele de combatere a schimbărilor climatice. Sunt acțiuni care vor primi fără îndoială sprijinul larg al Parlamentului European. Asta implică însă și necesitatea ca, pe viitor, Parlamentul să-și extindă procedurile de supraveghere. Și mă refer aici de pildă la instrumentul pentru investiții.

În cele din urmă, doresc să mai abordez un aspect foarte important pentru grupul meu, care vizează BEI în mod direct. Salutăm faptul că BEI și-a revizuit politica privind centrele financiare extrateritoriale. Însă trebuie să avem și garanția că veniturile provenite din fondurile BEI nu vor ajunge în astfel de paradisuri fiscale, altfel BEI riscă să-și piardă reputația și cotația obținute.

Charles Goerens (ALDE). – (FR) Domnule președinte, Banca Europeană de Investiții este în același timp bancă și instituție. Ca bancă, nu trebuie să uite că este și instituție, iar ca instituție, nu trebuie să uite că este bancă. Prin urmare, trebuie să răspundă exigențelor Uniunii Europene, fără a-și neglija însă capacitatea de refinanțare.

Din acest punct de vedere, nu avem dreptul să o forțăm să-și asume riscuri inutile, mai ales în intervențiile sale în țările în curs de dezvoltare. De aceea este important să mijlocim un fel de acord între statele membre și Comisia Europeană, pe de o parte, și Banca Europeană de Investiții, pe de altă parte, care să le permită donatorilor instituționali să intervină cu donații, în timp ce, în virtutea misiunii sale, Banca Europeană de Investiții să poată acorda împrumuturi.

Această măsură de precauție ne-ar proteja de loviturile prin care a trecut Banca Mondială acum câțiva ani, când a trebuit să anuleze datorii de 50 de miliarde care sub nicio formă nu ar fi fost rambursate. Cred că putem evita o astfel de experiență dacă Banca Europeană de Investiții își va menține prudența manifestată în operațiunile sale și o încurajează să-și dezvolte în continuare intervențiile din țările în curs de dezvoltare, unde cu siguranță mai există un spațiu de manevră ce trebuie exploatat.

Malika Benarab-Attou (Verts/ALE). – (FR) Domnule președinte, domnule președinte al Băncii Europene de Investiții, în raportul anual pentru 2008 al BEI, Parlamentul a insistat ca activitățile externe ale băncii să fie în conformitate cu obiectivele generale ale Uniunii Europene.

Este motivul pentru care proiectul de finanțare a unei centrale nucleare în Iordania contravine fundamentelor articolului 3 alineatul (5) din Tratatul privind Uniunea Europeană. Citez: „În relațiile sale cu restul comunității internaționale, Uniunea contribuie la dezvoltarea durabilă a planetei”.

În februarie 2009, autoritățile iordaniene au cerut sprijinul BEI pentru proiectul lor de dezvoltare a energiei nucleare, care presupune construirea unei centrale nucleare până în 2016.

De aceea am primit cu satisfacție asigurările din partea serviciilor dvs. că Banca Europeană de Investiții nu a dat curs acestei solicitări, motivând că misiunea sa este de a sprijini acele proiecte din Iordania care vizează dezvoltarea energiei eoliene și solare, viitorul planetei noastre depinzând de energiile regenerabile.

Se va menține această poziție și în cazul celorlalte solicitări de a finanța centrale nucleare?

Paweł Robert Kowal (ECR). – (PL) Domnule președinte, stabilitatea Ucrainei este un obiectiv împărtășit de toate statele membre UE, în parte pentru că Ucraina este unul dintre cei mai importanți și mai mari parteneri ai noștri. Observăm că Ucraina trece printr-o criză. Stabilitatea bugetului Ucrainei va fi decisiv pentru situația socială și politică a țării, precum și pentru viitorul țării. Așteptările noastre în ceea ce privește reformele care trebuie realizate în economia Ucrainei pentru trecerea către o economie de piață depind de ajutorul și sprijinul pe care le vom oferi Ucrainei.

Criza economică din Ucraina nu este doar o criza a Ucrainei, ci ne privește pe toți. Astăzi, situația dificilă din Ucraina ne arată cât de mult putem ajuta. Sprijin, așadar, ajutorul macrofinanciar pentru Ucraina. Ar trebui să ne dorim un ajutor cât mai mare, pentru că, cu cât va fi mai mare, cu atât mai mari vor fi și așteptările noastre în ceea ce privește Ucraina.

Nikolaos Salavrakos (EFD). – (EL) Domnule președinte, încă de la înființarea sa acum 52 de ani, Banca Europeană de Investiții a fost, fără îndoială, un succes, mai ales în ceea ce privește realizarea și consolidarea obiectivelor Uniunii Europene și finanțarea întreprinderilor mici și mijlocii, care alcătuiesc temelia întreprinderilor din Uniunea Europeană și a acelor întreprinderi care trebuie ajutate să depășească actuala criză economică pentru a conserva locurile de muncă și stabilitatea socială în Uniune.

Știu cu toții că, în prezent, Uniunea se confruntă cu criza din Grecia. Nu știu dacă viitorii istorici o vor numi „criza elenă” sau „criza financiară” sau poate „criza monetară”. Ceea ce știu, însă, este că, dacă ar trăi astăzi, Galileo nu ar spune că lumea se învârte, ci că „lumea gonește”, pentru că totul gonește și noi trebuie să ținem pasul și să găsim soluții.

Cred că este o părere împărtășită de toți cei de aici că, dacă vrem ca Uniunea să continue să funcționeze, trebuie să accelerăm uniunea politică și monetară. Astfel stând lucrurile, consider că BEI are experiența și capacitatea obiectivă de a-și asuma mai multe responsabilități și propun să se analizeze posibilitatea ca BEI să joace un rol în evaluarea viitoare a rating-urilor de credit ale statelor membre.

Hans-Peter Martin (NI). – (DE) Domnule președinte, antevorbitorii mei au subliniat pe bună dreptate importanța Băncii Europene de Investiții (BEI). Dna Kadenbach, de pildă, s-a referit la contribuția esențială a acesteia la convergența socială. Aș dori să integrez totul într-un context politic. Suntem foarte îngrijorați că partide aparținând extremei dreapta câștigă popularitate în tot mai multe țări. Fenomenul este explicabil prin faptul că, în Uniunea Europeană, convergența socială nu funcționează astfel cum ne-am fi dorit cu toții.

Dreapta radicală este foarte adesea reprezentată de lupi deghizați în blănă de oaie, care-și ascund astfel disprețul profund și cinic față de umanitate. Domnule președinte - vă cunosc înclinațiile politice - ultimul meu exemplu privește atitudinea dlui Mølzer. A ținut un mic discurs onorabil, dar între timp și-a numit unul dintre opozanții săi politici, cu alte cuvinte pe mine, psihopat. Este limbajul fascismului lui Hitler. Este modul în care acționează acești oameni, catalogându-și opozanții politici drept monștri. Vă rog să luați măsurile necesare și îi rog pe cei de la BEI să-și continue munca, în special în domeniul transparenței. Activitatea lor trebuie să fie și mai transparentă, pentru că o astfel de abordare va contribui la combaterea noului fascism.

Sophie Auconie (PPE). – (FR) Domnule președinte, prin raportul pentru 2008 al Băncii Europene de Investiții, sărbătorim o aniversare: au trecut peste 50 de ani de când BEI contribuie în mod activ la dezvoltarea economică a continentului nostru.

Ca bancă a Uniunii Europene care acordă împrumuturi pe termen lung, BEI joacă un rol decisiv în combaterea crizei cu care ne confruntăm în prezent. Merită să salutăm promptitudinea pe care a demonstrat-o din toamna lui 2008. Numai în 2008, BEI a acordat cu 10 miliarde de euro mai mult decât anticipase.

Ca membru al Comisiei pentru dezvoltare regională și al Comisiei pentru afaceri economice și monetare ale Parlamentului, mă interesează în special sprijinul pe care BEI îl acordă întreprinderilor mici și mijlocii europene. Din punctul meu de vedere, este extrem de important să continuăm să dezvoltăm inițiative precum JEREMIE. Întreprinderile au nevoie de fonduri proprii, de capital de risc, garanții, credite și de asistența tehnică pe care o propune JEREMIE. În urmă cu un an, în centrul circumscripției mele, pe care dl Audy, aici prezent, o cunoaște foarte bine, regiunea Auvergne a lansat acest mecanism de sprijin pentru IMM-uri. Vorbim de 25 de milioane de euro, dintre care 18 milioane provin din Fondul European pentru Dezvoltare Regională

(FEDER), bani cu care se vor ajuta întreprinderile mici, se va sprijini inovația și se va contribui la depășirea crizei.

Sunt încântată să constat această cooperare constructivă dintre BEI, Fondul European de Investiții și autoritățile noastre locale. Domnule Maystadt, sunt convinsă că trebuie să continuăm în această direcție.

Thijs Berman (S&D). – Domnule președinte, în 2008, BEI a reacționat cu promptitudine și acuratețe la criza financiară din UE majorându-și capitalul și, comparativ cu anii precedenți, aproape dublându-și investițiile și plățile îndreptate în special către IMM-uri. În cadrul mandatului său extern, însă, BEI nu a demonstrat înțelegerea aceleiași urgențe de a adopta acțiuni contra-ciclice în țările în curs de dezvoltare. BEI chiar și-a redus semnificativ investițiile în țările ACP, în Asia și în America Latină. Raportul anual arată că, în cazul țărilor în curs de dezvoltare, reacția BEI la criză a fost regretabil de lentă.

Misiunea principală a BEI ca instituție publică acționând în țări în curs de dezvoltare nu trebuie redusă la investițiile în infrastructura grea; o sarcină la fel de importantă este să furnizeze capital în perioade de deficit, să sprijine piețele atunci când băncile private sunt reticente. În cadrul mandatului său extern, BEI trebuie să investească mai mult în servicii financiare, oferind un acces mai bun la credite și economii pentru cetățeni și IMM-uri. Astfel se promovează creșterea durabilă în Europa și în țările în curs de dezvoltare.

Georgios Stavrakakis (S&D). – (EL) Domnule președinte, doamnelor și domnilor, înainte de a saluta prezența dlui președinte Maystadt în Parlamentul European și înainte de a-l felicita atât pentru succesele Băncii Europene de Investiții, cât și pentru planul său de afaceri ambițios, doresc să-mi exprim indignarea cu privire la atacul criminal de ieri de la Atena în care trei concetățeni ai mei au căzut victime ale unui incendiu premeditat la locul lor de muncă și să le transmit familiilor lor cele mai profunde condoleanțe.

Actuala criză economică a evidențiat, fără îndoială, importanța activității Băncii Europene de Investiții. Sprijinul financiar suplimentar acordat de BEI a permis plăți rapide și a contribuit la susținerea economiei reale, în special prin protejarea proiectelor utile și asistarea întreprinderilor viabile în această perioadă extrem de dificilă.

BEI a jucat un rol central în principalul program privind competitivitatea în Europa în cadrul căruia, prin intermediul inițiativelor JASPERS și JEREMIE, BEI a promovat instrumentele necesare pentru a sprijini într-un mod și mai eficient inovația.

Rolul BEI devine tot mai important, nu doar în contextul obiectivelor de coeziune, ci și în implementarea strategiei Europa 2020. Instrumentele inteligente ale mecanismelor financiare, aflate în evoluție continuă, și mai recenta inițiativă de asistență tehnică pentru eficiența energetică (ELENA) au un potențial enorm de a contribui la ocuparea forței de muncă prin investiții semnificative în sectoare cu un impact direct asupra dezvoltării economice locale și a calității vieții cetățenilor noștri, cum ar fi durabilitatea și securitatea aprovizionării cu energie.

Zigmantas Balčytis (S&D). – (LT) Domnule președinte Adamkus, după ce Europa a fost lovită de criza economică și financiară, sprijinul oferit de BEI întreprinderilor mici și mijlocii (IMM-urilor) a devenit cu atât mai necesar. Consider că decizia BEI din 2008 de a aloca IMM-urilor cu 42 % mai multe credite decât în anul precedent a fost una pozitivă, având în vedere că IMM-urile alcătuiesc 99 % din întreprinderile Uniunii Europene și angajează peste 10 milioane de oameni. Dat fiind faptul că actuala criză economică nu s-a sfârșit încă și că nivelul șomajului este în continuă creștere, trebuie să ne asigurăm că Banca Europeană de Investiții va continua să crească oportunitățile de creditare pentru IMM-uri și va ameliora accesul la capital și va simplifica normele birocratice mult prea complicate, astfel încât proiectele să poată fi finanțate mai rapid și mai eficient, mai ales în cele mai afectate state membre și sectoare. Pe lângă sprijinul pentru întreprinderi deja menționat, Banca Europeană de Investiții trebuie să se concentreze în continuare și pe finanțarea unei infrastructuri energetice durabile, competitive și sigure și pe dezvoltarea unei infrastructuri armonizate în sectorul transportului.

Proinsias De Rossa (S&D). – Domnule președinte, dacă Banca Europeană de Investiții nu ar fi existat, în momentul acesta am fi încercat disperati să o înființăm. Salut propunerea de a majora semnificativ volumul creditelor acordate și sprijinul pe care îl joacă BEI în țările în curs de dezvoltare din afara UE.

Cu toate acestea, consider că irosim această resursă valoroasă atâta timp cât nu ne bazăm pe expertiza sa în criza financiară globală. Avem nevoie urgent de un mecanism european pentru stabilitate financiară. Prin instituirea unui fond fiduciar de forma celui propus de Partidul Socialiștilor Europeni, am putea asigura susținerea statelor membre care fac obiectul atacurilor din partea speculatorilor, fără a recurge direct la

contribuabili și determinând o contaminare mai redusă. Am demonstra astfel în mod clar piețelor și în special speculatorilor lipsiți de scrupule că nu permitem atacul asupra niciunui stat membru, că nu permitem distrugerea niciunui stat membru, așa cum se întâmplă în prezent cu Grecia și e foarte probabil să se întâmple cu alte state membre, inclusiv cu țara mea, Irlanda.

Corina Crețu (S&D). - În contextul crizei, Banca Europeană de Investiții a reușit să își schimbe cu promptitudine prioritățile în acordarea de împrumuturi, pentru a veni în sprijinul întreprinderilor mici și mijlocii, cele mai expuse riscurilor generate de criză și de costurile crescute ale creditării. Este important să vedem în ce măsură Banca poate asigura cofinanțarea unor proiecte finanțate din fonduri structurale în țările membre din Est, pentru că, așa cum știți, se întâmpină dificultăți majore pentru o serie de IMM-uri și colectivități locale în a accesa fonduri europene pentru care nu se găsesc cofinanțări pe piața financiar-bancară.

Cred că în următoarea perioadă, activitățile Băncii trebuie să se concentreze asupra țărilor afectate puternic de criză, care nu reușesc să își relanseze economiile, pentru a sprijini coeziunea și a împiedica continuarea declinului economic și social.

Banca Europeană de Investiții ocupă un loc privilegiat în dispozitivul financiar aflat la îndemâna UE pentru relansarea creșterii economice și, de aceea, susțin recomandarea ca UE, ca persoană juridică, să poată deveni acționar al Băncii alături de statele membre, fapt ce ar conduce la o cooperare consolidată.

Președintele. - Îi voi da cuvântul pentru o jumătate de minut dlui Mölzer, care s-a simțit vizat de discursul unui alt coleg.

Andreas Mölzer (NI). - (DE) Domnule președinte, în conformitate cu articolul 151 din Regulamentul de procedură, doresc să fac o declarație personală ca urmare a gravelor acuzații pe care mi le-a adus dl Martin în discursul său.

Trebuie să subliniez că nu vreau să am de-a face cu acest deputat din Parlamentul European. Abordarea sa politică constă în a-și denunța colegii, a denunța întregul Parlament în media și a declara că funcționarii Parlamentului sunt leneși, inactivi și incapabili. Nu voi vorbi cu un om care recurge la metode ale serviciilor secrete pentru a spiona oamenii, cum ar fi mini-camere și alte echipamente secrete. Nu i-am adresat niciun cuvânt azi și nici nu o voi face în viitor. Nu vreau să am de-a face cu o astfel de persoană. Resping afirmația dlui Martin, pe care cred că ar trebui să și-o retragă.

Președintele. - Domnule Mölzer, intervenția dvs. a fost înregistrată în stenograma ședinței de astăzi.

Petru Constantin Luhan (PPE). - Țin să felicit mai întâi Banca Europeană de Investiții pentru efortul depus în vederea realizării obiectivelor comunitare. Rolul acesteia în timpul crizei economico-financiare a fost și este în continuare vital.

Obiectivul convergență primește sprijin substanțial din fondurile structurale și de coeziune, fiind un obiectiv central al Băncii; 21 miliarde de euro, aproximativ 41 % din totalul împrumuturilor BEI în Uniunea Europeană, au reprezentat împrumuturi pentru proiecte vizând acest obiectiv. Consider că dezvoltarea regiunilor mai sărace nu se poate realiza decât după ce infrastructura ce asigură accesibilitate, infrastructura socială și cea educațională vor fi realizate la standarde comune pentru toți cetățenii Uniunii Europene.

De aceea încurajez, astfel, Banca Europeană de Investiții să continue demersurile de promovare a coeziunii economice și sociale în Uniunea Europeană și demersurile de combatere a crizei financiare prin sporirea.

(Președintele întrerupe vorbitorul)

George Sabin Cutaș (S&D). - Banca Europeană de Investiții are un rol major în creșterea gradului de convergență la nivelul Uniunii Europene, lucru esențial în condițiile recesiunii economice care a afectat grav investițiile, în special în infrastructura publică.

Consider că reacția BEI la provocările crizei a fost una extrem de promptă, un exemplu fiind acordarea de finanțări pentru România, acestea însumând aproape 1,5 miliarde de euro pentru anul 2009. Aceste credite ilustrează complexitatea gradului de implicare a Băncii în accelerarea recuperării decalajelor de dezvoltare în perioada post-aderare.

Așa cum au spus și colegii mei, o pondere semnificativă revine împrumuturilor pentru susținerea IMM-urilor. Cred că îmbunătățirea accesului acestora la capital poate juca un rol esențial în stimularea economiei europene și în combaterea șomajului. În acest sens, ar fi utile evaluări anuale ale accesibilității și eficienței acestor

împrumuturi, atât pentru o mai mare transparență privind destinația lor finală, cât și pentru ameliorarea parcursului birocratic

Laima Liucija Andrikiene (PPE). – Domnule președinte, rolul deosebit de important pe care îl joacă Banca Europeană de Investiții în reconstrucția economiilor noastre în această perioadă dificilă cu care se confruntă cea mai mare parte a țărilor noastre este lăudabil. Un exemplu foarte potrivit este țara mea, Lituania. BEI joacă un rol important în pachetul național de stimulente, în special în ceea ce privește consolidarea finanțării pentru întreprinderile mici și mijlocii, dar și a finanțării proiectelor legate de energia regenerabilă și a celor de transport.

Îndemn însă guvernele europene să ofere BEI o mai mare capacitate de creditare în favoarea vecinilor noștri și în special a celor din est, care la rândul lor sunt afectați de criză și au mare nevoie de împrumuturi și investiții. Este nevoie de investiții mai ales în sectoarele grele, cum ar fi transportul, mediul și, nu în ultimul rând, energia. Ultimul are o importanță aparte, mai ales cunoscând problemele de infrastructură energetică ce...

(Președintele a întrerupt-o pe vorbitoare.)

Andrzej Grzyb (PPE). – (PL) Domnule președinte, doresc să mă alătur celor care au adresat mulțumiri sincere dlui Maystadt și Băncii Europene de Investiții, precum și dlui Deutsch, care a elaborat raportul.

În cadrul dezbaterii s-au conturat două obiective: în primul rând dezvoltarea și apoi stabilizarea, sau invers, ordinea nu contează. În Uniunea Europeană și statele sale membre, dezvoltarea este gândită în principal în termeni de coeziune. Referitor la acest lucru, doresc să subliniez în special rolul pe care îl poate juca finanțarea sectorului întreprinderilor mici și mijlocii. În Agenda de la Lisabona s-a afirmat deja că nu este posibilă o dezvoltare a coeziunii fără sectorul întreprinderilor mici și mijlocii și fără cooperare regională.

Dl Kowal și dna Andrikiene au vorbit deja despre țările vecine din afara Uniunii, care fac parte din Parteneriatul estic și care, fără ajutorul Băncii Europene de Investiții, nu vor putea...

(Președintele l-a întrerupt pe vorbitor.)

Paul Rübig (PPE). – (DE) Domnule președinte, domnule Maystadt, m-ar interesa să aflu ce efecte are discuția privind Basel III asupra băncii și, în special a Fondului European de Investiții (FEI). Credeți că avem bonitatea necesară pentru a oferi sprijin eficient într-o criză economică sau considerați că avem nevoie de o ameliorare a bonității? Ce posibilități întrevedeți în viitor pentru a pune la dispoziție mai mult capital de risc în eventualitatea unor crize similare cu cea prin care trecem în prezent? În perioade dificile, sprijinul FEI este esențial mai ales pentru întreprinderile mici și mijlocii.

Doresc să mulțumesc Băncii Europene de Investiții (BEI) pentru colaborarea fructuoasă cu FEI și pentru că a înregistrat progrese semnificative în concentrarea pe întreprinderile mici și mijlocii și, mai ales, pentru rețelele trans-europene de transport.

Philippe Maystadt, Președinte al Băncii Europene de Investiții. – (FR) Domnule președinte, doresc să le mulțumesc tuturor vorbitorilor pentru comentariile lor. Unele dintre probleme ridicate ar merita cu siguranță o discuție mai detaliată. Va trebui însă să mă limitez doar la câteva răspunsuri, încercând să fac o distincție între aspectele care țin de prioritățile noastre operaționale, pe de o parte, și cele care se referă mai mult la supraveghere și guvernare, de cealaltă parte.

În ceea ce privește prioritățile noastre operaționale, mulți dintre dvs. ați insistat asupra sprijinului ce trebuie acordat întreprinderilor mici și mijlocii. Dna Györi și dl Schmidt au subliniat în mod deosebit acest aspect. Consider că au insistat în mod justificat pe importanța sprijinului pentru IMM-uri.

După cum fără îndoială știți, în 2008 am lansat un nou produs destinat împrumuturilor acordate băncilor pentru întreprinderile mici și mijlocii, care ne permite să monitorizăm mai eficient utilizarea fondurilor pe care le împrumutăm. Astfel, vă pot spune că, începând cu ultimul trimestru din 2008 și până la sfârșitul lui 2009, am aprobat credite în valoare de 21 de miliarde de euro, din care 16 miliarde au fost efectiv cheltuite. În plus, la sfârșitul anului trecut, peste 90 % din aceste fonduri fuseseră deja alocate sub formă de credite întreprinderilor mici și mijlocii.

Consider, așadar, ca, prin intermediul băncilor comerciale și, așa cum a subliniat dl Györi, folosind ca intermediari nu doar băncile comerciale tradiționale, ci și băncile regionale și de economii, sprijinul pe care îl putem oferi să fie considerabil. Ne-am diversificat paleta de intermediari.

Încercăm, de asemenea, să lucrăm într-o strânsă colaborare prin acțiuni combinate cu filiala noastră, Fondul European de Investiții, întrucât acest fond este în măsură să ofere garanții pentru portofoliul creditelor acordate IMM-urilor. Dna Auconie a exemplificat cât se poate de concret această participare și îi mulțumesc pentru cuvintele de susținere în această privință.

A doua prioritate operațională care s-a bucurat de atenția dvs. este, desigur, convergența și pot confirma că Banca Europeană de Investiții face eforturi pentru a-și intensifica operațiunile în așa-numitele regiuni de convergență. Veți observa, astfel, că în 2009 volumul împrumuturilor noastre a crescut într-o mai mare proporție în noile state membre decât în cele vechi. Această strategie se înscrie în efortul nostru susținut de a contribui la reducerea decalajului dintre statele membre, acesta fiind într-adevăr spiritul convergenței.

În acest context, după cum au subliniat în special dna Kadenbach și dl Czarnecki, este foarte important să existe o cooperare strânsă cu Comisia în ceea ce privește utilizarea fondurilor structurale și vă asigur că ea există.

De altfel, împreună cu Comisia am finalizat mai multe programe comune: JASPERS, care vizează acordarea de asistență tehnică pentru pregătirea proiectelor care ar putea beneficia de Fondurile structurale; JEREMIE, care este o idee originală menită să transforme Fondurile structurale în instrumente financiare cu un caracter rotativ (putem utiliza aceleași sume de mai multe ori); și, în sfârșit, JESSICA, construit pe aceași idee de utilizare a Fondurilor structurale pentru finanțări în domeniul reînnoirii urbane.

A treia prioritate operațională este energia și lupta împotriva schimbărilor climatice. Este o problemă pe care sper că vom avea ocazia să o discutăm mai în detaliu, până atunci însă vă pot asigura că obiectivul nostru este să punem un accent deosebit pe energiile regenerabile și eficiența energetică, în conformitate cu strategia adoptată la nivel european.

Dl Lambert a invocat cifrele din perioada 2002-2008, însă, dacă vă uitați la cele mai recente cifre, și anume cele din 2009, veți observa că există tendința de inversare a proporției, din moment ce în 2009 valoarea finanțării acordate pentru proiecte în materie de energie regenerabilă a depășit 4 miliarde de euro, reprezentând peste 70 % din finanțările noastre pentru producția de electricitate.

Intenția noastră, așadar, este de a continua această tendință finanțând într-o mai mare proporție energiile regenerabile și eficiența energetică și doresc să-i mulțumesc dl Stavrakakis, care în discursul său a amintit de programul ELENA, care este tot un program realizat în comun cu Comisia, scopul său fiind acordarea de asistență tehnică în domeniul eficienței energetice.

Tot legat de energie, doresc să-i spun dnei Benarab-Attou că respectăm alegerea fiecărui stat membru în ceea ce privește combinația de politici. Dacă un stat membru decide să utilizeze energie nucleară, BEI nu este în măsură să se opună, confirm însă că în cazul Iordaniei discutăm doar finanțarea energiilor regenerabile.

Voi aborda acum pe scurt câteva aspecte legate de supraveghere și guvernare. În ceea ce privește supravegherea, dl Audy, care ne cunoaște poziția, a abordat deja problema; suntem total deschiși, suntem deja supravegheați într-o mare măsură de o comisie de audit independentă, de Curtea de Conturi Europeană atunci când folosim bugetul UE, de OLAF și de Ombudsman-ul European. Cred că suntem deja cea mai controlată instituție financiară internațională.

Acestea fiind spuse, recunosc că o supraveghere bancară ar putea fi utilă, prin urmare suntem complet deschiși la orice propuneri care ar putea veni în acest sens, în special via noua Autoritate bancară europeană.

În ceea ce privește Basel III, îi spun dlui Rübig că pur și simplu urmărim îndeaproape lucrările. Este prea devreme pentru a ne putea pronunța cu privire la impactul pe care l-ar putea avea, pentru că ne aflăm doar în stadiul de consultări legate de Basel III și încă nu au fost hotărâți parametrii.

Cu privire la centrele financiare extrateritoriale, dl Geier trebuie să știe că e o problemă care ne interesează foarte tare. Dacă dorește, putem explica mai în detaliu noua noastră politică, dar principala preocupare este să evităm evaziunea fiscală prin recursul la centre financiare extrateritoriale.

În cele din urmă, problema specifică ridicată de dl Schmidt. Are dreptate, mai avem încă de făcut progrese în ceea ce privește egalitatea de gen. Cifra invocată de domnia sa se referă doar la personalul administrativ. Este adevărat că femeile sunt prost reprezentate în personalul administrativ al BEI. Am implementat un plan de acțiune și sperăm să corectăm această situație în următorii ani, doresc însă să vă asigur de disponibilitatea noastră în acest sens; dorim să ameliorăm o situație care, la ora actuală, este într-adevăr inacceptabilă.

Olli Rehn, *membru al Comisiei*. – (FI) Domnule președinte, distinși deputați, doresc să vă mulțumesc pentru o dezbatere foarte profesionistă și constructivă, iar dlui Deutsch pentru raportul său excelent.

Doresc să spun trei lucruri. În primul rând, am încredere că dezbateră și raportul de azi vor constitui o bază solidă pentru adoptarea rapidă a mandatului extern al Băncii Europene de Investiții. Este important să putem garanta implementarea eficientă a obiectivelor comune ale UE în politica externă și cooperarea pentru dezvoltare.

În al doilea rând, Banca Europeană de Investiții este un partener esențial al Comisiei Europene, mai ales dacă urmărim realizarea obiectivelor Europa 2020 și în special a celor din domeniul creșterii durabile și al ocupării forței de muncă. BEI este elementul cheie în dezvoltarea infrastructurii, a inovațiilor și a întreprinderilor mici, domenii în care colaborăm îndeaproape și consecvent.

E lesne de înțeles de ce mulți dintre dvs. ați abordat situația din Grecia. Ieri am transmis în numele Comisiei condoleanțele noastre sincere rudelor și prietenilor celor ce și-au pierdut viața în violențele de la Atena. Dezbaterile energice sunt o trăsătură a democrației, violența însă nu poate fi tolerată în nicio situație și trebuie să existe o limită foarte strictă ce nu trebuie încălcată prin astfel de comportamente.

Comisia s-a implicat activ în elaborarea unui program de stabilizare pentru economia greacă și adoptarea unui masiv pachet financiar de salvare menit să sprijine stabilitatea financiară în toată zona euro și să asigure stabilitatea economiei Greciei. La sfârșitul săptămânii trecute am înaintat Eurogrup un masiv pachet financiar de salvare și un program de stabilizare în valoare totală de 110 miliarde de euro. Duminică trecută, miniștrii de finanțe din Eurogrup au adoptat o decizie în legătură cu o propunere venită din partea Comisiei, a BCE și FMI. A fost o decizie grea, dar în același timp necesară și responsabilă. În acest moment este extrem de important ca toate parlamentele naționale să-și definitiveze deciziile cât mai curând. Personal, am încredere că ne veți sprijini pentru a realiza acest obiectiv.

Nu este vorba doar de Grecia, ci de stabilitatea tuturor economiilor din zona euro. Este esențial să stingem focul din Grecia înainte să ia amploarea unui incendiu care să devasteze toată Europa. Dacă vom acționa responsabil, am convingerea că vom reuși. Nu este momentul să ne gândim cum să ne îmbunătățim popularitatea: este timpul pentru acțiuni responsabile și determinate. Moneda euro nu este doar un aranjament tehnic, ci este poate cel mai important proiect comun al Uniunii Europene.

Tamás Deutsch, *raportor*. – (HU) Domnule președinte, domnule președinte Maystadt, domnule comisar Rehn, permiteți-mi, vă rog, să le mulțumesc colegilor mei, președintelui și dlui comisar pentru această dezbatere de calitate.

Înainte de votare, aș dori să punctez trei aspecte pe care le consider importante după câteva luni de lucrări pregătitoare minuțioase și, după părerea mea, valoroase. După cum a spus Montecuccoli în urmă cu câteva sute de ani, un război nu se poate câștiga decât cu bani, cu bani și iar cu bani. Este evident că, pentru a rezolva problemele economice care ne afectează, trebuie să se creeze în primul rând locuri de muncă, apoi trebuie să se creeze locuri de muncă și în ultimul rând trebuie să se creeze locuri de muncă. Faptul că Banca Europeană de Investiții a tratat mereu acest subiect ca un obiectiv central este foarte important și dezbateră de azi ne confirmă că va continua să colaboreze cu Parlamentul European, cu Comisia și Consiliul în eforturile comune de a realiza aceste obiective.

Consider, de asemenea, importante observațiile colegilor mei care îndeamnă Banca Europeană de Investiții să acorde o mai mare atenție statelor membre care au fost cel mai grav afectate de criză. Cred că și în această privință batem la uși deja deschise.

Nu în ultimul rând, la fel de importante mi se par observațiile făcute aici în legătură cu mandatul extern al Băncii Europene de Investiții, prin care s-a subliniat că este esențial să se acorde sprijin și credit țărilor europene care se învecinează cu Uniunea Europeană. Au fost menționate Ucraina și regiunile din Balcani. Sunt perfect de acord. Nu în ultimul rând, în finalul dezbaterii permiteți-mi să menționez doi domni. În astfel de ocazii, șefii instituțiilor sunt cei care primesc toate laudele. Îl felicit, desigur, pe dl președinte Maystadt pentru munca sa de până acum, aș dori însă să le mulțumesc pentru activitatea lor și dlilor de Crayencour și Brito, care au fost excelenți parteneri ai Parlamentului European. Nu mai puțin important, doresc să le mulțumesc colegilor mei pentru cooperare. A fost un efort comun, succesul este și el al tuturor.

Președintele. – Dl Hans-Peter Martin a cerut să ia cuvântul ca urmare a aluziilor personale. Compatriotul său, dl Mölzer, a făcut referiri la dl Hans-Peter Martin, la trecutul și comportamentul său, prin urmare acesta are dreptul la replică în conformitate cu articolul 151.

Aceste discursuri în care se fac atacuri personale nu se pot transforma într-un meci de ping-pong în care o persoană face referiri la o alta, care apoi face referiri la prima; prin urmare, după intervenția dlui Martin, voi considera această problemă încheiată. Dl Martin va avea la dispoziție exact un minut, îl anunț că dacă va depăși timpul îl voi întrerupe și îl rog să respecte articolul 151.

Hans-Peter Martin (NI). – (DE) Domnule președinte, este regretabil că trebuie să intervin în plen pentru așa ceva. Trebuie însă să spun că afirmațiile dlui Mølzer sunt false. Când ne îndreptăm către sală, m-a numit într-adevăr psihopat. Anul trecut mi-a spus de nenumărate ori că ar trebui să merg la un psihiatru. Este modul în care funcționează extrema dreaptă. Anul trecut, liderul grupului social democrat a spus: „Cred că Hein-Christian Strache e nazist”. Dl Mølzer aparține partidului acestui om cu care colaborează îndeaproape.

Având în vedere experiențele din această instituție, cred cu adevărat că nu ar trebui să ne limităm la discuții legate de criza economică, criza financiară și ceea ce acum putem numi un război al banilor. Ar trebui să ne preocupăm și evoluția periculoasă a radicalismului de dreapta. Domnule președinte, având în vedere trecutul dvs. politic, dacă ați sta aici în spate, ați recunoaște tendințele periculoase care se fac deja simțite în Ungaria, Austria și în alte părți. Este un fenomen care trebuie stopat înainte de a scăpa de sub control.

Președintele. – Dezbaterile a fost închisă.

Votul va avea loc astăzi la ora 11.00

Declarații scrise (articolul 149 din Regulamentul de procedură)

Liam Aylward (ALDE). – (GA) Rolul Băncii Europene de Investiții este esențial pentru întreprinderile mici și mijlocii care fac eforturi pentru a supraviețui actualei crize economice. Întreprinderile mici și mijlocii asigură 70 % din locurile de muncă europene și, prin urmare, joacă un rol central pentru funcționarea economiei europene.

Cea mai mare dificultate cu care se confruntă în prezent aceste întreprinderi este accesarea de fonduri și capital. BEI trebuie sprijinită în eforturile sale salutare de a juca un rol central în acordarea de ajutor întreprinderilor mici și mijlocii. În perioada 2008-2011 au fost alocate 30 de miliarde de euro întreprinderilor mici și mijlocii, iar în 2009 peste 50 000 de întreprinderi din UE au beneficiat de finanțare provenind de la BEI.

Salut recomandările raportului referitoare la creșterea transparenței sistemului prin care creditele sunt acordate prin intermediarii financiari ai BEI. Intermediarii financiari trebuie să transfere aceste credite către întreprinderile mici. Pentru a asigura eficiența creditelor, trebuie ameliorat sistemul de monitorizare al acestora de către bancă.

Jim Higgins (PPE). – Apreciez enorm sprijinul constant manifestat de Banca Europeană de Investiții (BEI) față de Irlanda în timpul crizei economice. BEI a reacționat admirabil la gravele constrângeri de lichidități și condițiile stricte de creditare ale căror consecințe au fost problemele serioase în finanțarea întreprinderilor mici și mijlocii (IMM) și încrederea tot mai scăzută în piețele financiare. BEI a jucat un rol important și în Planul european de redresare economică, în special în ceea ce privește finanțarea consolidată acordată IMM-urilor, sursele regenerabile de energie și transportul ecologic. Este esențial ca BEI să-și asume riscuri mai mari în politica sa de creditare a IMM-urilor pentru a le permite acestora să acceseze capital pentru proiecte ce implică riscuri. Anul trecut, Irlanda a beneficiat de 1,02 miliarde de euro pentru șase operațiuni, cel mai mare împrumut acordat de BEI Irlandei. Salut faptul că băncile care acționează ca intermediari ai BEI sunt obligate prin contract să acorde IMM-urilor credite de cel puțin două ori mai mari decât valoarea împrumutului lor de la BEI, garantându-se astfel faptul că profiturile provenind din finanțarea BEI ajung la IMM-uri. Este însă necesară o atență supraveghere a respectării acestui regulament, multe IMM-uri din Irlanda fiind nevoite să lupte pentru a se împrumuta de la bănci irlandeze care au beneficiat de credite de la BEI.

Czesław Adam Siekierski (PPE), în scris. – (PL) În 2008, Banca Europeană de Investiții și-a sărbătorit cea de-a 50-a aniversare. În decursul acestei perioade a contribuit considerabil la integrare, la o dezvoltare echilibrată și de durată și la coeziunea economică și socială, sprijinind proiectele de investiții în Europa și împrumutând sectorul public și privat prin utilizarea piețelor financiare și a fondurilor proprii. Anul 2008 a însemnat și începutul crizei economice și financiare care a devastat economia europeană. Având în vedere lichiditățile limitate, politica strictă de creditare și restricțiile de capital impuse de bănci, Banca Europeană de Investiții a fost o șansă pentru multe investiții și proiecte amenințate. Ca reacție în fața crizei, în 2008 BEI și-a majorat semnificativ volumul creditelor acordate întreprinderilor. A fost o decizie extrem de importantă, mai ales pentru sectorul întreprinderilor mici și mijlocii, foarte grav afectat de criză. BEI a fost ultima lor

speranță în condițiile în care foarte adesea s-au confruntat cu restricțiile severe în ceea ce privește accesul la capitalul băncilor, ele însele îngropate în probleme. Rolul pozitiv jucat de BEI în această criză este incontestabil. Cred însă că ar fi foarte necesară o analiză privind modul în care resursele aflate la dispoziția băncilor pot fi folosite și mai eficient. Cea mai bună metodă în acest sens este simplificarea birocrăției foarte complicate și stabilirea unor proceduri clare.

4. Atrocitățile în masă care au avut loc în Jos, Nigeria, în ianuarie și martie (dezbateri)

Președintele. – Următorul punct este declarația Comisiei privind atrocitățile în masă care au avut loc în Jos, Nigeria, în ianuarie și martie.

Olli Rehn, membru al Comisiei. – Domnule președinte, am aflat cu mare tristețe că fostul președinte Umaru Musa Yar'Adua a încetat din viață noaptea trecută. Rolul său în viața politică și democratică din Nigeria a fost imens, prin politicile sale contribuind mai ales la stabilitatea din subregiunea Africii de Vest.

Conform constituției, președintele în exercițiu Jonathan devine automat președinte interimar. Din informațiile pe care le avem, acesta va fi investit în scurt timp, poate chiar în cursul zilei de azi, de către șeful Curții Supreme din Nigeria. În schimb, se așteaptă ca acesta să numească un vicepreședinte din nordul țării, fapt care generează noi speculații legate de scena politică din Nigeria.

Uniunea Europeană este un partener angajat al Nigeriei și a continuat să ofere un sprijin solid și constructiv în aceste ultime luni dificile marcate de instabilitate politică. Conflictele violente din Jos și din satele înconjurătoare, care au avut loc anul acesta în ianuarie și martie și în care sute de cetățeni au fost masacrați sau grav răniți, au fost devastatoare. Mii de persoane care au fost lăsate fără adăpost se află în prezent în tabere.

Împărtășesc întru totul îngrijorările exprimate de distinșii deputați cu privire la atrocitățile în masă care au avut loc la Jos și doresc să vă asigur că reacția UE a fost fermă.

Din momentul în care au apărut știrile legate de evenimentele din ianuarie și martie, Comisia a fost în contact cu Crucea Roșie Internațională din Nigeria, precum și cu alte agenții locale, care au confirmat că nevoile umanitare ale celor mai multe victime puteau fi satisfăcute și că spitalele puteau face față aflului de victime. UE s-a numărat printre primii parteneri internaționali ai Nigeriei care și-au exprimat public poziția cu privire la violență.

În ianuarie, Înalta Reprezentantă/vicepreședintă a Comisiei Catherine Ashton, împreună cu Hillary Clinton, David Miliband și Bernard Kouchner au emis o declarație comună în care își exprimă regretul profund cu privire la violențe și pierderile tragice de vieți omenești. Toate părțile au fost îndemnate la cumpătare și la găsirea unor mijloace pașnice de soluționare a conflictelor, iar guvernului federal i s-a solicitat să aducă în fața justiției pe autorii violențelor. În februarie și martie, UE a dat noi declarații privind Nigeria și a inițiat un demers diplomatic împreună cu ministrul nigerian al afacerilor externe pentru a condamna cele mai recente explozii de violență.

UE a solicitat guvernului federal nigerian să efectueze o anchetă detaliată cu privire la cauzele care au condus la recente violențe și să aducă vinovații în fața justiției. În ultimii 10 ani, conflictele violente din Nigeria au provocat moartea a peste 14 000 de persoane și strămutarea a peste trei milioane.

Este imposibil să distribuim comunitățile musulmane și creștine în rolul victimei sau al agresorului pentru că, din nefericire, istoria ne arată că ambele au jucat cele două roluri. Evident este însă faptul că, întotdeauna, conflictul implică oameni foarte săraci. Conflictele motivate religios sunt adesea declanșate de alte cauze, cum ar fi conflictele dintre conducătorii tradiționali, luptele între comunități pentru pământ și resurse, luptele politice interne, tensiunile dintre stat și autoritățile federale. Diferențele religioase alimentează și intensifică adesea diferențele existente, conducând la conflicte mai mari.

Măsurile adoptate de UE în Nigeria îmbină diplomația cu cooperarea pentru dezvoltare pe termen lung. În cadrul FED, sprijinim cooperarea pentru dezvoltare în Nigeria. Cele mai importante două sectoare sunt pacea și securitatea, pe de o parte, și guvernarea și drepturile omului, de cealaltă. Pacea și securitatea sunt probleme pe care le promovăm activ și prin dialogul politic permanent cu Nigeria în cadrul acordului Cotonou și dialogul cu această țară în ceea ce privește drepturile omului și principiile democratice, incluzând aspecte precum discriminarea etnică, religioasă și rasială.

În cele urmă, consider că este necesar să rămânem vigilenți în ceea ce privește problema violențelor intercomunitare recurente din Nigeria. Propunerea mea este ca această problemă să fie abordată în mod prioritar în cadrul următoarei reuniuni ministeriale UE-Nigeria din toamna acestui an.

Gay Mitchell, în numele Grupului PPE. – Domnule președinte, doresc să mă alătur dlui comisar în a transmite poporului nigerian condoleanțele mele pentru moartea președintelui Umaru Yar'Adua.

Recentele conflicte violente din Nigeria sunt emblematic pentru o problemă mai amplă cu care se confruntă țara. Incidentele care au avut loc în Jos, un oraș cu o îndelungată istorie de violențe, sunt foarte alarmante. Orașul este așezat la intersecția dintre nordul musulman și sudul creștin, fapt care i-a făcut pe mulți să creadă că incidentele au ca unic fundament ura religioasă.

În propunerea de rezoluție comună, am solicitat o analiză mai amplă a cauzelor profunde ale conflictului. Venind din Irlanda, știu că de mult prea mult timp se vorbește despre conflictul din Irlanda de Nord ca despre un conflict între catolici și protestanți, când de fapt situația este mult mai nuanțată și în centrul problemei se află aspecte mult mai grave, legate inclusiv de drepturile civile.

Este absolut necesar să evităm afirmații simpliste care reduc cauzele acestor crime atroce exclusiv la ura religioasă. Înainte de a trage concluzii, trebuie să analizăm factorii sociali, politici și economici. Rivalitatea etnică dintre populațiile Hausa și Berom trebuie, de asemenea, recunoscută ca factor al violențelor. În ceea ce privește metodele și consecințele, crimele urmează tiparul ciocnirilor din 2001, 2004 și 2008. Violența a fost mijlocul de soluționare a conflictelor în trecut și, încă o dată, violența a triumfat în fața dialogului.

Este extrem de regretabil faptul că, într-o țară ca Nigeria, care este al optulea producător de petrol din lume, cea mai mare parte a populației trăiește sub limita sărăciei. Asigurarea păcii și a securității, a democrației și a stabilității politice este singura cale prin care Nigeria se poate salva din sărăcie, poate crea bogăția și justiția socială necesare pentru ca oamenii să renunțe la violență ca metodă de soluționare a conflictelor.

Îndemn Comisia să continue dialogul cu Nigeria în cadrul acordului Cotonou, să analizeze cauzele profunde ale conflictului și să acorde orice asistență necesară pentru a se asigura că astfel de atrocități nu se vor repeta.

Thijs Berman, în numele Grupului S&D. – Domnule președinte, Grupul S&D se alătură dlui comisar Rehn și își exprimă condoleanțele pentru moartea președintelui nigerian Umaru Yar'Adua.

Violențele dintre musulmanii și creștinii din Jos, Nigeria, care au avut loc în ianuarie și martie anul acesta, demonstrează starea tensionată și explozivă în care se află această regiune. Deși dimensiunea religioasă pare să fie factorul declanșator, așa cum pe bună dreptate a subliniat și colegul meu, dl Guy Mitchell, trebuie să ne concentrăm și pe alte cauze subiacente. Cel mai important este că regiunea suferă din cauza resurselor limitate și a distribuirii inegale a acestor resurse între diferitele grupuri. Luptele pentru terenurile agricole fertile reprezintă o altă cauză profundă a conflictelor violente dintre comunitățile creștine și musulmane. Fermierii indigeni se simt amenințați de coloniștii care caută pășuni pentru vitele lor.

Solicităm, așadar, o analiză mai amplă a cauzelor acestui conflict. Ciocnirile violente vor continua dacă nu se va întreprinde nimic pentru a combate sărăcia și discriminarea. Cu alte cuvinte, întreaga populație trebuie să aibă șanse egale și acces egal la bunurile esențiale, cum ar fi educația adecvată sau accesul la puterea politică. Doar dacă vor fi luați în considerare toți acești factori putem spera la găsirea unei soluții de durată și pe termen lung. Solicităm un proces corect și transparent pentru autorii violențelor, suntem însă șocați să aflăm că guvernatorii locali amenință acum că vor executa deținuții doar pentru a diminua supraaglomerarea închisorilor din Nigeria, unde oamenii trebuie să aștepte ani de zile pentru a fi înfățișați unui judecător. Guvernul nigerian ar trebui să rezolve problema mai eficient, abordând problemele de fond din sistemul de justiție penală. Doar astfel autorii ciocnirilor violente pot beneficia de un proces corect și transparent.

Charles Goerens, în numele Grupului ALDE. – (FR) Domnule președinte, tocmai am aflat de moartea lui Umaru Yar'Adua. În numele grupului meu, doresc să exprim condoleanțele noastre pentru dispariția prematură a președintelui Nigeriei.

Moartea lui survine într-un moment în care conflictul dintre musulmani și creștini ia o întorsătură deosebit de gravă. Prezenta rezoluție își află justificarea în cei 200 de creștini uciși în regiunea Jos. Putem dezbate la nesfârșit cauzele acestei barbarii, pentru a constata, pentru a mia oară, că la bază se află o diviziune religioasă; pentru a constata, de asemenea, pentru a mia oară, că sărăcia nu rezolvă nimic; că, printre altele, este rezultatul incapacității autorităților politice de a învinge corupția. Am putea invoca pentru a mia oară și disputele legate de resursele naturale limitate și în special pentru terenurile fertile din acea regiune, precum și schimbările climatice, care, la rândul lor, amplifică factorii pe care tocmai i-am menționat.

Ce poate face Uniunea Europeană în aceste circumstanțe?

Poate invoca, desigur, articolul 8 din Acordul de la Cotonu pentru a consolida dialogul cu autoritățile politice din țară. Vom face acest lucru.

În același timp, putem condamna atrocitățile. O vom face în prezenta rezoluție.

Putem deplânge bineînțeles faptul că această țară bogată, care este cel mai mare exportator de petrol din Africa, este incapabilă să investească această bogăție pentru a combate sărăcia.

De fapt putem face totul, putem condamna totul la nesfârșit. Cred că există o fărâamă de speranță și cred că Nigeria este cea care trebuie să conducă o mișcare de autoredresare. Președintele interimar, Goodluck Jonathan, are toate calitățile necesare pentru a combate cu curaj problemele pe care tocmai le-am menționat.

Depinde de Nigeria dacă va reuși să se redreseze și cred că oamenii de un asemenea calibru sunt rari. Trebuie să-i urăm succes și luciditate și să-i acordăm tot sprijinul acestei personalități remarcabile care asigură președinția interimară a țării.

Nicole Kiil-Nielsen, în numele Grupului Verts/ALE. – (FR) Domnule președinte, Grupul Verzilor/Aliața Liberă Europeană se alătură condoleanțelor exprimate de colegii noștri.

Susținem pe deplin rezoluția privind atrocitățile în masă din Nigeria, care, din nefericire, nu reprezintă decât unul din elementele care construiesc tristul tablou al drepturilor omului în această țară.

În timpul care mi-a fost acordat aş dori să vorbesc despre închisorile nigeriene, care sunt pline de prizonieri ale căror drepturi sunt încălcate în mod sistematic. După cum arată un raport din 2008 al Amnesty International, 65 % dintre deținuții din această țară nu au fost niciodată declarați vinovați pentru vreo infracțiune. Unii așteaptă de 10 ani să fie judecați.

Problemele sunt de așa natură încât Nigeria nu are altă alternativă decât să le recunoască și să se angajeze să reformeze sistemul. Încă așteptăm această reformă.

Îmi concentrez discursul pe problema închisorilor pentru că actuala situație ne-a arătat încă o dată cât de puțin valorează o viață omenească în Nigeria, și cu atât mai puțin în închisori.

Consiliul economic național din Nigeria și-a anunțat planul de a executa sute de condamnați la moarte pentru a decongestiona închisorile: crime pentru a reduce suprapopularea închisorilor. Nu cred să existe ceva mai îngrozitor, mai ales în condițiile în care este clar că mulți dintre acești condamnați la moarte sunt nevinovați, iar majoritatea nu au avut nici măcar dreptul la un proces corect, și după ce ministrul federal al afacerilor externe nigerian declara în 2008 în fața ONU că țara sa aplică un moratoriu de facto în materie de pedeapsă capitală.

Din acest motiv, în timpul votării voi depune un amendament oral pentru a denunța această luare de poziție recentă din partea mai multor guvernatori nigerieni.

Peter van Dalen, în numele Grupului ECR. – (NL) Domnule președinte, doresc, la rândul meu, să transmit condoleanțele grupului meupoporului nigerian pentru moartea președintelui lor.

Domnule președinte, atrocitățile comise la Jos și în împrejurimi întrec orice imaginație și, din nefericire, nu sunt incidente izolate. Dacă nu se face ceva, se vor repeta și în viitor. Violențele încă izbucnesc aproape zilnic și în special creștinii sunt ținta lor.

Nigeria trebuie să facă patru lucruri. În primul rând, trebuie să deschidă fără întârziere o anchetă independentă și să analizeze rolul armatei care în mod evident nu a reușit să le ofere cetățenilor o protecție eficientă. În al doilea rând, trebuie să aducă făptașii în fața justiției. Astfel de evenimente îngrozitoare nu pot fi tolerate. În al treilea rând, trebuie să încurajeze dialogul dintre grupurile etnice și religioase. În al patrulea rând, trebuie să găsească o soluție la tensiunile dintre diferitele grupuri de populații care revendică aceleași terenuri.

Europa trebuie, desigur, să ofere asistență Nigeriei în adoptarea acestor măsuri, dar în același timp trebuie să exercite presiuni asupra țării, pentru că trebuie pus capăt acestei spirale a violenței.

Marie-Christine Vergiat, în numele Grupului GUE/NGL. – (FR) Domnule președinte, doamnelor și domnilor, doresc bineînțeles să mă alătur celor care și-au exprimat deja față de poporul nigerian condoleanțele lor pentru moartea președintelui.

Grupul Confederal al Stângii Unite Europene/Stânga Verde Nordică nu va vota în favoarea propunerii de rezoluție comună prezentată astăzi și refuză să fie asociată cu aceasta.

Deși denunțăm violența și cerem ca autorii acesteia să fie aduși în fața justiției, contrar unora dintre intervențiile pe care le-am auzit, considerăm că rezoluția nu abordează cu adevărat cauzele reale ale violențelor recurente din această țară, tratându-le doar parțial.

Nigeria este o mare țară africană, cu o istorie seculară bogată și 140 de milioane de locuitori, fiind de departe cea mai populată țară de pe continentul african. După ce au fost descoperite zăcămintele de petrol, am putea chiar spune că ar trebui să fie o țară bogată. Valoarea PIB-ului o plasează pe locul doi în Africa, după Africa de Sud și în fața Algeriei. Cu toate acestea, majoritatea populației trăiește sub limita sărăciei și este singura țară din lume bogată în petrol care are deficit bugetar.

Culmea ironiei însă este că, din cauza capacității insuficiente de rafinare, Nigeria importă aproape toate produsele petroliere de care are nevoie economia sa. Trebuie subliniat că cele trei rafinării principale ale țării nu funcționează și, mai rău, producția de petrol a scăzut considerabil în ultimii ani din cauza atacurilor constante asupra instalațiilor sale petroliere.

De ce se află Nigeria în această situație?

Pentru că Nigeria este ilustrarea perfectă a sechestrului pe care îl exercită asupra resurselor Africii unele companii internaționale cu complicitatea câtorva dintre guvernele noastre, în acest caz companii petroliere, și în special una dintre ele, care exploatează 40 % din petrolul Nigeriei.

Aceste companii fac și desfac guverne în funcție de propriile lor nevoi și în detrimentul nevoilor populației țării. Delta Nigerului, ale cărei faună și floră erau odată printre cele mai frumoase din lume, a devenit o adevărată groapă de gunoi. Și asta nu doar din cauza exploatării petrolului, ci și pentru că 500 de containere pline cu cele mai diverse deșeuri toxice intră lunar în port, unde sunt lăsate sub cerul liber în gropi imense.

Nigeria este una dintre cele mai corupte țări din lume. Sponsorii juntelor succesive au încasat peste 325 de miliarde de dolari din cei 400 de miliarde pe care le-a adus petrolul țării. Unde sunt dolarii aceștia? În conturile bancare din Elveția, Regatul Unitul și Franța.

Personal, consider că este o situație intolerabilă și că rezoluția pe care o adoptăm nu reflectă toate provocările pe care le implică solidaritatea internațională a Uniunii Europene față de Africa.

Fiorello Provera, în numele Grupului EFD. – (IT) Domnule președinte, doamnelor și domnilor, știm cât de dificilă este conviețuirea pașnică a diferitelor grupuri religioase din Nigeria și mai ales relația dintre creștinii de diferite confesiuni și musulmani. Rezoluția pe care urmează să o votăm ne reamintește cât de gravă este situația: de la sfârșitul dictaturii militare din 1999, peste 14 000 de oameni au fost uciși în conflicte religioase sau etnice. Se vorbește de peste 500 de morți în ultimele trei luni.

Din nefericire, Nigeria nu este singura țară marcată de conflicte și tensiuni între grupuri religioase. De aceea, ar fi de dorit ca Parlamentul European să elaboreze un raport anual referitor la libertatea religioasă în lume, care să răspundă într-un mod structurat unei probleme care este esențială pentru stabilitatea multor țări. În legătură cu o afirmație a dlui comisar Rehn, pe care îl respect foarte mult, și care a spus că Nigeria este o țară foarte săracă, trebuie să-l contrazic: nu este adevărat, Nigeria este o țară foarte bogată, afectată însă de o clasă conducătoare coruptă și incapabilă, care a jefuit resursele țării, lăsând milioane de cetățeni în sărăcie.

Aceasta este adevărata problemă și, la fel ca în multe alte țări africane, redresarea socială și economică depinde de apariția unei noi clase conducătoare, atentă la nevoile cetățenilor.

Hans-Peter Martin (NI). – (DE) Domnule președinte, după viitorul campionat mondial de fotbal din Africa de Sud, Nigeria se va afla iar în centrul politicii noastre privind Africa. Este o țară mare, bogată, marcată de inegalități sociale majore. Și care, bineînțeles, în procesul globalizării, este prinsă în conflictul dintre drumul chinezesc și calea europeană. Sunt ferm convinși că trebuie să rămânem pe calea europeană, adică să condamnăm abuzurile și încălcările drepturilor omului și să-i transformăm în parteneri pe cei care au fost închiși, și nu pe liderii corupți ai câtorva clici și grupuri din guvern care nu ne oferă decât beneficii pe termen scurt. În consecință, trebuie să sprijinim rezoluția și ceea ce a spus dna Vergiat. Merge destul de departe, însă este important ca UE să apere drepturile omului. Nu trebuie să tolerăm planurile Chinei din Nigeria, care înseamnă și ignorarea drepturilor omului.

Mario Mauro (PPE). – (IT) Domnule președinte, doamnelor și domnilor, violența nu rezolvă conflictele, cidoar amplifică consecințele lor tragice. Nu doar că e greșită, imorală, nedreaptă și inumană. Violența nu este utilă, nu este avantajoasă. Este cea mai puțin eficientă metodă de soluționare a problemelor care afectează o întreagă regiune, pentru că, dacă fundamentalismul religios nu este singurul element care determină violențele dintre minoritatea creștină și musulmani, un factor important fiind lipsa dezvoltării economice, care dă naștere la resentimente și tensiuni între diferitele grupuri etnice, atunci Uniunea Europeană, împreună cu Uniunea Africană, trebuie să convingă guvernul federal din Nigeria (responsabil pentru multe dintre fațetele acestei situații) că promovarea conviețuirii civilizate și pașnice a diferitelor etnii și grupuri din țară este avantajoasă pentru fiecare și pentru întreaga populație.

Pe lângă punerea în aplicare a unui sistem funcțional de anchetă, astfel cum s-a solicitat deja, și pedepsirea celor responsabili de îngrozitoarea vărsare de sânge din ultimele luni, deși aș îndrăzni să spun din ultimii ani, este necesar ca orice inițiativă să sprijine, pe de o parte, dialogul interetnic și interconfesional și, pe de altă parte, construirea unei noi clase conducătoare, după cum s-a sugerat deja în mai multe rânduri.

Sperăm ca prin prezenta rezoluție să transmitem un mesaj clar că mai ales pentru o țară ca Nigeria, atât de bogată în materii prime și în special în petrol, singura soluție la conflicte este îmbunătățirea accesului la resurse și o mai bună distribuție a acestora și, în acest sens, consider că acordul semnat la 12 decembrie 2009 între Republica Federală Nigeria și Comisia Europeană poate da un impuls eficient în această direcție.

Securitatea se află astăzi, așadar, în centrul nenumăratelor probleme din această țară și principala amenințare nu este conflictul în sine, ci cauzele care au creat și generat conflictul: pentru a ajuta Nigeria să evolueze către o adevărată dezvoltare economică și democratică, trebuie acționat asupra acestor cauze.

Corina Crețu (S&D). - Doresc și eu să mă alătur celor care au adresat condoleanțe poporului nigerian, al cărui președinte a încetat din viață în această noapte.

Din păcate, la tensiunile deja existente se adaugă, așadar, un nou factor de risc: dispariția unui centru de autoritate într-o țară grav afectată de violență. După cum știți, la începutul acestui an, peste 300 de musulmani au fost masacrați pentru că, nici două luni mai târziu, în numai două ore, un număr asemănător de creștini să fie uciși. Acum, doar prezența în stradă a armatei întârzie planurile de răzbunare ale unor creștini și musulmani.

În opinia mea, principala problemă o reprezintă în acest moment asigurarea ordinii, pentru a preveni noi atrocități și, în acest sens, cred că este necesară o prezență internațională. În al doilea rând, avem problema impunității, general valabilă de altfel, în zonele de conflict din Africa. În momentul în care tot mai mulți criminali în masă vor fi arestați și judecați, vom asista la o diminuare a violenței. Este nevoie iarăși de implicarea concretă a comunității internaționale, care s-a dovedit sensibilă la problemele din Balcani și din Orient, dar evită să-și întoarcă privirile spre suferințele Africii.

Charles Tannock (ECR). – Domnule președinte, îmi amintesc clar cum în copilărie vedeam la televizor imagini ale îngrozitorului război civil din regiunea Biafra din Nigeria. Din nefericire, în 40 de ani s-au schimbat foarte puține. Imaginile terifiante din Jos, unde sute de oameni au fost măcelăriți într-un act de sălbăticie ne amintesc că Nigeria este o țară care manifestă o instabilitate cronică.

Tensiunile etnice, cele religioase, care opun în special creștinii și musulmanii, tensiunile tribale, culturale și economice par să fie endemice în Nigeria. Actuala nesiguranță provocată de moartea președintelui ieri - am transmis condoleanțele mele poporului nigerian - va avea ca efect inevitabil o luptă pentru putere care va continua să alimenteze instabilitatea în această mare țară africană. Sunt, așadar, îngrijorat în ceea ce privește sustenabilitatea pe termen lung a Nigeriei ca stat unitar. Unele voci, inclusiv președintele libian Gaddafi, au sugerat în mod controversat că Nigeria ar trebui împărțită în două. Sudanul, o altă țară divizată între nordul musulman și sudul creștin, pare pregătită să se împartă în două anul viitor. Această divizare probabilă ar stabili un precedent care ar pune în discuție frontierele coloniale sacrosancte ale Africii, fapt care ridică multe semne de întrebare cu privire la viitorul Africii.

Joe Higgins (GUE/NGL). – Domnule președinte, masacrul îngrozitor din ianuarie și martie care a avut loc la Plateau State în Nigeria a făcut sute de victime nevinovate, printre care se numără foarte mulți copii și femei. Deși diviziunile sectare și tribale se numără printre factorii care au condus la acest teribil masacru și la altele, cauzele reale au rădăcini mai profunde.

Moștenirea lăsată de interferențele coloniale trecute și de cucerirea brutală a Africii care a exploatat adesea diviziunile tribale este încă prezentă. Într-o recentă analiză a știrilor BBC se afirma că, deși violențele au loc

între creștini și musulmani, analiștii consideră că la baza acestor conflicte stau cauze politice și economice, referindu-se la sărăcia extremă a mării mase a poporului nigerian și la corupția indiscutabilă a elitelor conducătoare.

Din punctul de vedere al resurselor naturale și minerale, inclusiv al rezervelor de petrol, Nigeria este una dintre cele mai bogate țări din lume. Din nefericire, elitele locale corupte și multinaționalele străine, inclusiv Shell Oil, iau partea leului din această bogăție, lăsând o parte imensă din poporul nigerian într-o sărăcie cumplită. Mă alătur colegilor mei din mișcarea socialistă democratică din Nigeria care cer ca bogăția Nigeriei să treacă în proprietate publică și să sub controlul majorității populației, a lucrătorilor și a săracilor. Pe baza acestei bogății se poate construi cu siguranță o viață decentă pentru poporul nigerian, depășindu-se astfel și diviziunile comunale. Alternativa este într-adevăr o divizare a Nigeriei și continuarea ororilor sălbatice la care sunt supuși oamenii.

Filip Kaczmarek (PPE). – (PL) Domnule președinte, Nigeria este o țară importantă. Foarte importantă. De aceea ne preocupă ceea ce s-a întâmplat la 7 martie în apropierea orașului Jos.

Faptul că oamenii uciși erau creștini nu este singura problemă din Nigeria centrală, având în vedere că în ianuarie victimele au fost musulmanii. În cazul Nigeriei, diviziunile religioase sunt alimentate de o serie de alte diviziuni, unele dintre ele deja menționate, de ordin economic, etnic și social. Mai există însă alte două tipuri de diviziuni: una istorică - pentru că în acea parte a țării creștinii sunt considerați localnici, iar musulmanii intruși, în ciuda faptului că trăiesc acolo de două sau trei generații - și chiar una politică. De regulă, creștinii sprijină partidul de la putere, Partidul Popular Democrat, iar musulmanii partidul din opoziție, Partidul Poporului Nigerian. Așadar, există multe diviziuni și nu trebuie să catalogăm aceste evenimente ca exemple clare de persecuție religioasă.

Constituția nigeriană garantează libertatea religioasă: libertatea confesiunilor, libertatea cultelor și dreptul de schimbare a religiei. Puteți spune că este naiv să fac referire la constituția nigeriană, dar doresc să vă reamintesc că valorile consacrate în cea mai veche constituție scrisă, cea americană, precum și în cea mai veche constituție scrisă europeană, cea poloneză, sunt valori încă relevante și durabile. Prin urmare, facem apel la Guvernul federal al Nigeriei, precum și la guvernatorii și autoritățile locale să soluționeze această problemă, nu doar în numele valorilor noastre, ci și în numele valorilor și principiilor înscrise chiar în constituția lor. Cred că este important să ne raportăm la propriile lor documente.

Laima Liucija Andrikiene (PPE). – Domnule președinte, doresc să-mi exprim regretul profund cu privire la violențele care au izbucnit în Jos provocând moartea a sute de persoane. Asistăm la încă un exemplu care demonstrează cât de important este să se inițieze un proces de reconciliere care să permită conviețuirea pașnică între populația musulmană din nord și populația creștină din sud.

Doresc să vă aduc la cunoștință că, în mare parte, atrocitățile au loc ca urmare a greutăților și opresiunii la care sunt supuși locuitorii din zonele bogate în petrol, care nu beneficiază de dezvoltarea generală a țării. Îndemnăm autoritățile nigeriene să garanteze o dezvoltare mai echitabilă și democratică a tuturor grupurilor sociale din țară, precum și aplicarea și respectarea drepturilor fundamentale ale omului. În cele din urmă, îmi exprim toată compasiunea pentru poporul nigerian ca urmare a decesului președintelui lor.

Cristian Dan Preda (PPE). - Vreau să mă asociez și eu celor care au prezentat condoleanțe poporului nigerian după moartea președintelui Umaru Yar'Adua.

Aș vrea să abordez două lucruri în intervenția mea. În primul rând, aș vrea să plec de la ceea ce spunea unul din locuitorii Nigeriei, întrebând care este cauza răului din această țară. Și o spunea foarte clar, „vedem că persoane vinovate pentru atrocități, pentru crime sunt inculcate și pe urmă”, zicea el, „dispar în capitală, nu-i mai vedem niciodată”, cu alte cuvinte responsabilitatea publică pentru crimele comise nu este niciodată evidentă.

În al doilea rând, aș vrea să subliniez faptul că trebuie să ținem seama de dimensiunea religioasă a conflictului. Mai mulți vorbitori de până acum au părut să spună că există o dimensiune religioasă, dar că, în fond, totul este social și economic. Președintele în funcție, Jonathan Goodluck, a luat în seamă, de altfel, această dimensiune și a chemat liderii religioși la un dialog. Trebuie să îl susținem în această direcție

Andrzej Grzyb (PPE). – (PL) Domnule președinte, imaginile pe care le-am văzut de curând la diferite televiziuni sunt șocante. Imaginile care înfățișau o afișare victorioasă a oamenilor uciși la Jos și în împrejurimi au fost șocante. După cum a spus dl Mauro, violența nu poate avea nicio justificare, pentru că violența este

un rău în sine. Ca europeni și ca deputați în Parlamentul European, nu putem ignora ce s-a întâmplat. De aceea sprijin cu toată convingerea prezenta rezoluție.

Indiferent de cauzele care stau la originea conflictului și care sunt considerate fundalul pe care izbucnesc violențele, dorim să reacționăm pentru ca drepturile omului și libertățile civile să fie respectate în Nigeria, o țară de care, până la urmă, suntem atașați. Doresc, de asemenea, să profit de ocazie pentru a-mi prezenta condoleanțele poporului nigerian pentru moartea președintelui lor.

Olli Rehn, membru al Comisiei. – Domnule președinte, doresc să vă mulțumesc pentru această dezbatere foarte serioasă și responsabilă. Mulți dintre dvs. ați subliniat complexitatea problemelor sociale din Nigeria. Sunt de cord cu dvs., iar Comisia este conștientă de complexitatea acestor probleme. Ne respectăm în continuare parteneriatul angajat cu Nigeria și nu pot decât subliniez alături de dvs. cât de importantă este lupta împotriva corupției și a impunității, pentru că, din nefericire, corupția este adânc înrădăcinată și împiedică progresul social și procesul democratic din această țară bogată în resurse, distrugând astfel viețile oamenilor obișnuiți.

Acordăm Nigeriei un sprijin solid și constructiv. Utilizăm o gamă largă de instrumente, de la diplomatie la dezvoltare, și Comisia rămâne vigilentă și angajată în stoparea violențelor din Nigeria prin intermediul mijloacelor diplomatice de care dispunem.

Vom avea ocazia să abordăm această problemă extrem de importantă la un nivel înalt în cadrul reuniunii ministeriale UE-Nigeria din această toamnă.

Președintele. – Pentru a încheia dezbateră, am primit șapte propuneri de rezoluție ⁽¹⁾ în conformitate cu articolul 110 alineatul (2).

Dezbateră a fost închisă.

Votul va avea loc astăzi la ora 11.00

Declarații scrise (articolul 149 din Regulamentul de procedură)

Mara Bizzotto (EFD), în scris. – (IT) De prea mulți ani, acest pământ atât de bogat în resurse naturale a fost scena unor tragedii umanitare, ucideri în masă și ciocniri interetnice determinate de motive economice și sociale. Doresc să reamintesc cuvintele unui misionar catolic care a trăit și muncit în Nigeria: părintele Piero Gheddo a subliniat recent că, în urmă cu doar 20 de ani, relațiile dintre creștinii și musulmanii din regiunile nordice și sudice ale Nigeriei erau fără îndoială dificile și caracterizate prin diferite forme de discriminare anticreștină, fără a atinge însă stadiul violențelor în masă la care am asistat în ultimul deceniu. Preotul a afirmat însă în mod clar că situația s-a înrăutățit și ca urmare a influenței extremismului islamic exprimat de ideologia Al-Qaida care s-a răspândit în Nigeria, și mai ales în 12 state din nord, care au adoptat sharia ca lege a țării. Prin urmare, suntem de acord că diferitele grupuri etnice din Nigeria recurg la diferențele de confesiuni religioase ca pretext ideal pentru a comite acte de violență în masă unul împotriva celuilalt. Să ne amintim însă că acest stat african foarte populat, care de ani de zile este victima unei eterne instabilități politice, de ani de zile este și scena de manifestare a unor valuri de extremism islamic pe care nu le putem ignora.

Jarosław Leszek Wałęsa (PPE), în scris. – (PL) Dacă valoarea supremă a Uniunii Europene este dreptul la autodeterminare, cu alte cuvinte respectul pentru principiile și valorile conștiinței fiecărui individ, atunci toate manifestările intoleranței și urii care conduc la crime și masacre determinate de rasă, origine etnică sau religie, trebuie să se lovească de condamnarea noastră rapidă și fără echivoc. Însă nu ar trebui să ne limităm doar la o condamnare verbală. Trebuie să acționăm astfel încât în viitor să existe o garanție a conviețuirii pașnice.

Zbigniew Ziobro (ECR), în scris. – (PL) Domnule președinte, în primul rând aș dori să-mi exprim profunda tristețe la aflarea veștilor legate de tulburările care au avut loc în Jos, Nigeria, în ianuarie și martie, în care și-au pierdut viața sute de creștini și musulmani. Trebuie să ne amintim că nu este prima dată când au loc astfel de evenimente îngrozitoare în Jos. Luptele dintre adepții acestor două religii au început încă din 2001. Faptul că tensiunile care, din când în când, se transformă în ciocniri deschise durează de un deceniu confirmă rolul important care îi revine statului în promovarea proceselor de reconciliere. Motivația complexă a conflictului demonstrează profunzimea diviziunilor care stau la baza acestuia. Creștinii nigerieni și musulmanii

(1) Vă rugăm să consultați procesul-verbal.

nigerieni nu sunt divizați doar de religie. Această diviziune este amplificată de una istorică, pentru că, în regiunea în care au loc tulburările, creștinii sunt considerați localnici, în timp ce musulmanii sunt văzuți ca străini. Aceste două diviziuni se traduc în sprijinul pe care creștinii și musulmanii îl acordă unor grupuri politice diferite, fapt care reprezintă o prelungire a conflictului. Așadar, pe scurt, conflictul își are originea în diferențele religioase și în incompetența sau incapacitatea autorităților de a asigura conviețuirea pașnică a celor două grupuri. Toamna aceasta va avea loc o reuniune ministerială UE-Nigeria și cred că această problemă trebuie să se regăsească pe ordinea de zi a acesteia. În plus, Comisia trebuie să depună toate eforturile necesare pentru a putea exploata în mod eficient instrumentele diplomatice de care dispune pentru a ameliora situația din Nigeria.

(Ședința a fost suspendată pentru câteva minute în așteptarea votării.)

PREZIDEAZĂ: DL ROUČEK.

Vicepreședinte

5. Aprobarea procesului-verbal al ședinței anterioare: consultați procesul-verbal

6. Eforturile Uniunii Europene pentru combaterea corupției (declarație scrisă): consultați procesul-verbal

Președintele. Declarația scrisă 0002/2010 privind eforturile Uniunii Europene pentru combaterea corupției, depusă de Monica Luisa Macovei, Simon Busuttil, Luigi de Magistris, Ana Gomes și Bart Staes, a fost semnată de o majoritate a membrilor care compun Parlamentul. În conformitate cu articolul 123, aceasta va fi transmisă către destinatari și publicată, împreună cu numele semnatarilor, în secțiunea Texte adoptate a ședinței din 18 mai 2010.

Monica Luisa Macovei (PPE). – Domnule președinte, doresc să mulțumesc colegilor care au sprijinit și semnat această declarație și doresc să profit de ocazie pentru a face apel la Comisie și Consiliu în vederea stabilirii unui mecanism solid și puternic de monitorizare împotriva corupției în Uniunea Europeană. Fac apel la statele membre să dea dovadă de voință politică și să-și consolideze lupta împotriva corupției înainte de a fi prea târziu.

Președintele. - Următorul punct este votarea.

(Pentru rezultate și alte informații despre vot: vă rugăm să consultați procesul-verbal)

7. Votare

7.1. Decizia de a nu convoca o Convenție pentru revizuirea tratatelor referitor la măsurile tranzitorii privind componența Parlamentului European (A7-0116/2010, Íñigo Méndez de Vigo)

7.2. Revizuirea tratatelor - Măsuri tranzitorii privind componența Parlamentului European (A7-0115/2010, Íñigo Méndez de Vigo)

7.3. Kârgâzstan (B7-0246/2010)

– Înainte de votare:

José Ignacio Salafranca Sánchez-Neyra (PPE). – (ES) Domnule președinte, acesta este un amendament oral depus de către colegul meu, dl Brok, care, din păcate, nu poate fi cu noi în această dimineață.

Ar fi un amendament la punctul 5 și ar consta în a adăuga, după trimiterea la alegerile din 10 octombrie: „pentru a consolida democrația și responsabilitatea politică”.

(Parlamentul a acceptat amendamentul oral)

După votul privind amendamentul 1

Paolo Bartolozzi (PPE). – (IT) Domnule președinte, acesta se referă la un amendament oral la punctul 13, prin care Comisia este invitată să verifice situația actuală: posibilitatea de a oferi ajutor umanitar imediat ce situația a fost verificată.

(Parlamentul a acceptat amendamentul oral)

7.4. Autovehiculele electrice (B7-0261/2010)

7.5. Regulamentul privind exceptarea pe categorii a autovehiculelor

7.6. Comunicarea Comisiei privind lupta împotriva cancerului: un parteneriat european (A7-0121/2010, Alojz Peterle)

7.7. Mobilizarea tehnologiilor informației și comunicațiilor în vederea facilitării tranziției spre o economie eficientă din punct de vedere energetic, cu emisii reduse de carbon (A7-0120/2010, Patrizia Toia)

7.8. Cartea albă a Comisiei: „Adaptarea la schimbările climatice: către un cadru de acțiune la nivel european” (A7-0057/2010, Vittorio Prodi)

– Înainte de votare:

Vittorio Prodi, raportor. – (IT) Domnule președinte, doamnelor și domnilor, schimbările climatice reprezintă o amenințare reală căreia trebuie să fim gata să îi facem față în ciuda impactului variabil pe care îl va avea asupra țărilor noastre. Degradarea ecosistemelor va da o lovitură grea sănătății economiilor noastre și a cetățenilor europeni. În trecut am făcut deja apel la diplomatie și justiție în domeniul climei: acum trebuie să le construim, vorbind cu o singură voce.

Sunt convins că Uniunea Europeană trebuie să mențină o poziție de lider în lupta împotriva schimbărilor climatice și că orice întârziere în punerea în aplicare a acestei acțiuni va crește peste măsură costurile de mediu, sociale și economice. În primul rând trebuie să recunoaștem rolul central al autorităților locale și regionale, precum și necesitatea de a lucra cu acestea pentru a coordona inovarea în domeniul mediului și în cel economic facilitată de progresul tehnologic.

Prin adoptarea Cărții albe, facem apel la Comisie și statele membre pentru promovarea parteneriatelor public-privat pentru a contribui la finanțarea tuturor inițiativelor legate de politicile de adaptare. Fiecare metru pătrat din teritoriul nostru trebuie să fie îngrijit pentru a ocroti solul și reține apa pentru a împiedica eroziunea și pentru a alimenta acviferele, inclusiv prin reinjectarea directă a apelor de suprafață. Pentru ca adaptarea să fie posibilă, va fi nevoie de o abordare sistemică care să includă energiile regenerabile.

Aș dori să mulțumesc călduros tuturor colegilor mei care au contribuit la succesul acestui raport.

(Aplauze)

7.9. Protecția intereselor financiare ale Comunităților – Lupta împotriva fraudei – Raportul anual 2008 (A7-0100/2010, Andrea Cozzolino)

7.10. Banca Europeană de Investiții (BEI) - Raportul anual 2008 (A7-0062/2010, Tamás Deutsch)

7.11. Atrocitățile în masă care au avut loc în Jos, Nigeria, în ianuarie și martie (B7-0247/2010)

– Înainte de votare:

Nicole Kiil-Nielsen (Verts/ALE). – (FR) Domnule președinte, așa cum am arătat cu ocazia dezbaterii, eu propun să adăugăm următorul amendament oral la punctul 6: „solicită autorităților nigeriene să anuleze

recenta decizie a unor guvernatori de stat nigerieni de a executa prizonieri condamnați la pedeapsa cu moartea pentru a evita suprapopularea închisorilor, ceea ce ar constitui o încălcare clară a drepturilor omului; solicită guvernatorilor de stat să dea dovadă de reținere și să continue să aplice moratoriul de facto; reamintește că folosirea pedepsei cu moartea este contrară angajamentelor Nigeriei la nivel internațional”.

(Parlamentul a acceptat amendamentul oral)

– Înainte de votul privind punctul 7

Filip Kaczmarek (PPE). – (PL) Domnule președinte, amendamentul este despre a face din chestiunile libertății de gândire, a conștiinței, a religiei și a credinței tema dialogului dintre Uniunea Europeană și Nigeria, în contextul - și acestea sunt cuvintele suplimentare - dialogului politic în temeiul Acordului de la Cotonou.

(Parlamentul a acceptat amendamentul oral)

8. Explicații privind votul

Președintele. – Haideți să trecem la explicarea voturilor.

Raport: Jörg Leichtfried (A7-0035/2010)

Siiri Oviir (ALDE). – (ET) În urma cererilor repetate din Parlament, Comisia a prezentat un regulament privind finanțarea taxelor de securitate. Personal am sprijinit adoptarea acestui act juridic, deoarece este important pentru toți pasagerii să se urmeze principii ferme și transparente pentru stabilirea taxelor de securitate. Consumatorul trebuie să se asigure că veniturile obținute din taxele de securitate sunt utilizate exclusiv pentru acoperirea cheltuielilor de securitate.

Jaroslav Paška (EFD). – (SK) În opinia mea, este corect pentru Comisia Europeană și Parlamentul European să se implice în reglementarea tarifelor pentru siguranța pasagerilor și protecția în transportul aerian.

Cu toate acestea, trebuie să spun că eu consider că abordarea actuală de stabilire a organismelor care trebuie să efectueze astfel de controale este lipsită de sens și incorectă. Într-un moment în care Europa are nevoie de bani pentru a ajuta la Grecia, într-un moment în care Europa are nevoie de bani pentru a dezvolta economia, înființarea altor instituții care nu vor reuși să implementeze practic nimic altceva decât un fel de supraveghere nu reprezintă decât un joc periculos cu banii cetățenilor europeni, iar eu cred că acest lucru nu va duce la niciun rezultat de succes.

Bogusław Liberadzki (S&D). – (PL) Domnul președinte, aș dori să-mi exprim satisfacția că am putut vota pentru consolidarea forței regulamentului în ceea ce privește piesele de schimb pentru autoturisme, referitor la accesul utilizatorilor de automobile la piese atât certificate, cât și necertificate. Am făcut acest lucru în ultimul moment, dar am răspuns astfel la nevoile cetățenilor noștri. Garantăm astfel piese de înaltă calitate la un preț rezonabil.

Raport: Brian Simpson (A7-0030/2010)

Antonio Cancian (PPE). – (IT) Domnule președinte, ieri am procedat corect finalizând prima lectură a dosarului de reformare referitor la rețelele TEN-T. Cu toate acestea, înainte de această reformare, această codificare, există un aspect foarte important care privește întreaga restructurare a rețelelor TEN-T în următorii zece ani.

Această restructurare trebuie să fie complet regândită, simplificată și raționalizată în Europa, în așa fel încât interoperabilitatea să fie cu adevărat pusă în aplicare. Apoi, având în vedere situația actuală economică nefavorabilă în care trăim, trebuie să ne gândim la dezvoltarea acestei rețele, sau a unei părți a acesteia, și nu numai cu resursele bugetare pe care le avem la dispoziție. Trebuie să venim cu o nouă cale și să ne asigurăm că putem revigora economia prin intermediul acestor rețele.

Prin urmare, astăzi este mai urgent decât oricând, dincolo de pasul făcut ieri, să încercăm să acționăm în această direcție.

Raport: Evgeni Kirilov (A7-0055/2010)

Siiri Oviir (ALDE). – (ET) Am votat în favoarea modificării acestui act juridic, deoarece ne va ajuta să ne atingem obiectivele convenite în cadrul Planului european de redresare economică adoptat în 2008. Cred

că simplificarea finanțării va accelera cofinanțarea investițiilor în statele membre și regiuni și va spori efectul pe care măsurile îl au asupra economiei în ansamblu, dar mai ales asupra antreprenorilor și angajatorilor mici și mijlocii. Simplificarea normelor pentru politica de coeziune, care decurg din nevoile practice, precum și clarificarea acestora vor avea cu siguranță un efect pozitiv asupra vitezei de punere în aplicare a planului și asupra gestionării noastre a noilor probleme.

Radvilė Morkūnaitė-Mikulėnienė (PPE). – (LT) Multe țări au fost puternic zguduite de această recesiune economică, iar declinul din economiile multora dintre statele Uniunii Europene a depășit 10 %. Prin urmare, atenția Uniunii Europene este foarte importantă nu doar pentru vechile state membre ale Uniunii Europene, ci și pentru cele care au aderat recent la Uniunea Europeană și care beneficiază de sprijin din fondurile structurale și Fondul social european. Fondurile structurale reprezintă un instrument important care poate ajuta acele state membre care au trecut printr-o recesiune economică severă să își revină. Prin urmare, odată simplificate cerințele pentru obținerea de fonduri structurale, cred că va fi posibil ca acest lucru să se facă mai eficient.

Alfredo Antoniazzi (PPE). – (IT) Doamnelor și domnilor, Fondul european de dezvoltare regională, Fondul social european și Fondul de coeziune au demonstrat că sunt niște instrumente valabile și că sunt foarte utile în dezvoltarea teritorială și pentru a răspunde la consecințele crizei economice care devastează Europa și mapamondul de ceva vreme.

În ceea ce privește acest lucru, salut propunerea de a simplifica procedurile de dezangajare a fondurilor și de a facilita plățile către beneficiarii diverselor programe implementate cu fondurile pe care le-am menționat. Sunt, de asemenea, în favoarea prevederii unei tranșe suplimentară de prefinanțare pentru anul 2010 pentru acele state membre care au fost cel mai mult afectate de criza economică.

Raport: József Szájer (A7-0110/2010)

Alfredo Antoniazzi (PPE). – (IT) Doamnelor și domnilor, am votat în favoarea raportului domnului Szájer și aș dori să îi mulțumesc pentru excelența sa analiză în lumina inovațiilor introduse de Tratatul de la Lisabona.

Având în vedere implicațiile ample și diversificate pe care actele delegate le vor avea în procesul legislativ, sunt în mod special de acord cu dorința Parlamentului de a supune acele acte delegate unor condiții bine precizate și clare, pentru a putea asigura un control democratic eficient din partea acestui plen. Cred că, mai presus de toate, va fi necesară și o verificare în practică a modului în care va funcționa noul sistem, cu scopul de a face orice ajustări necesare.

Raport: Marit Paulsen (A7-0053/2010)

Mairead McGuinness (PPE). – Doamnelor și domnilor, aș dori doar să spun că sprijin în totalitate acest raport referitor la bunăstarea animalelor. Cu toate acestea, am unele rezerve cu privire la felul în care legiferează Parlamentul și UE în acest domeniu.

Aș prefera să fi avut o abordare științifică cu privire la bunăstarea animalelor, decât una bazată pe emoție. Noi am introdus o legislație care, în multe cazuri, nu are un fundament științific, spre marele dezavantaj al producătorilor și agricultorilor europeni.

Dați-mi voie să adaug tristețea și dezgustul meu față de faptul că, săptămâna aceasta, Comisia a decis să redeschidă negocierile cu țările Mercosur. Prin această decizie, pun în pericol viitorul agricultorilor din Europa, în special al celor care produc carne de vită, carne de pasăre și carne de porc. Aș întreba Comisia dacă are de gând să aplice aceleași standarde de bunăstare animală și de producție produselor importate din țări terțe pe care le impune în cadrul Uniunii Europene. În caz contrar, ne facem de rușine.

Peter Jahr (PPE). – (DE) Doamnelor și domnilor, bunăstarea animalelor este o chestiune indivizibilă. Ea trebuie standardizată și avem nevoie de o definiție globală a acesteia.

În ceea ce privește standardizarea, ar trebui să luăm o pauză de la a mai introduce noi regulamente și standarde și, în primul rând, să ne asigurăm că aplicăm regulamentele existente într-un mod uniform în cadrul Uniunii Europene.

Cât despre globalizare, trebuie să depunem eforturi mai mari pentru a ne asigura că aceleași standarde și orientări se aplică atât importurilor către Uniunea Europeană dinspre țările terțe, cât și în cadrul acesteia.

Consumatorii au dreptul de a cumpăra nu numai alimente sănătoase, dar și alimente care au fost produse sănătos.

Raport: Stéphane Le Foll (A7-0060/2010)

Mairead McGuinness (PPE). – Domnule președinte, ca să nu uit, avem un grup de vizitatori din circumscripția Irlanda de Est în galerie și aș dori să le urez bun venit. Cred că este foarte important ca vizitatorii noștri și cetățenii să vadă cum lucrează acest Parlament și, după cum puteți observa, aceștia sunt treji și interesați în această dimineață!

Privitor la acest raport special, raportul Le Foll, această cameră a găzduit recent unul din membrii formației Beatles care ne-a spus că ar trebui să mâncăm mai puțină carne. Ei bine, cred că ceea ce trebuie să facem în legătură cu agricultura și schimbările climatice este să utilizăm cele mai bune tehnologii disponibile pentru a reduce emisiilor care provin din domeniul agriculturii, pentru că știm cu toții că, la nivel mondial, trebuie să producem mai degrabă mai multe alimente decât mai puține. Va trebui să facem acest lucru cu mai puține resurse, mai puțin sol, mai puțină apă și sub presiunea schimbărilor climatice, iar pentru acest lucru avem nevoie de cele mai bune rezultate posibile din domeniul cercetării; Personal, cred că aceasta trebuie să fie finanțată din fonduri publice și cu parteneriate private, astfel încât agricultorii și industria alimentară să poată produce alimente într-un mod ecologic.

Președintele. – Doamnă McGuinness, mulțumesc, și multe salutări grupului dumneavoastră de vizitatori.

Peter Jahr (PPE). – (DE) Domnule președinte, aș dori să fac trei remarci scurte cu privire la raport.

În primul rând, agricultura nu reprezintă o problemă pentru schimbările climatice, ci este soluția.

În al doilea rând, ne aflăm în stadiile incipiente ale cercetării noastre în domeniul schimbărilor climatice, în ciuda faptului că mass-media dă uneori o impresie opusă. În cursul cercetării climatice noastre ar trebui, de asemenea, să luăm în considerare și să urmărim teorii și rezultate care nu fac parte din gândirea inițială.

În al treilea rând, trebuie să luăm toate măsurile necesare și adecvate care nu implică aspecte birocratice suplimentare și trebuie să ne asigurăm că aceste măsuri sunt eficiente din punct de vedere economic. De exemplu, în acest context, o directivă-cadru europeană privind protecția solului este contraproductivă și nu va aduce rezultatele dorite.

Raport: Herbert Dorfmann (A7-0056/2010)

Mairead McGuinness (PPE). – Domnule președinte, sper că toată lumea din galeria vizitatorilor este impresionată! Trebuie să spun că este neobișnuit pentru noi să obținem atât de mult timp de vorbire, dar aceste rapoarte mă interesează în mod special în domeniul agriculturii și al producției de alimente.

Acest raport este despre cum să reușim să păstrăm agricultorii în zonele în care terenurile și condițiile sunt extrem de dificile, pentru că știm că agricultorii sunt cei mai buni manageri din peisaj, însă au nevoie de bani pentru a supraviețui în aceste zone. Preocupare mea ar fi faptul că cele opt criterii biofizice propuse de Comisie ar putea fi prea restrictive atunci când sunt adoptate. Trebuie să ținem seama de condițiile diferite de sol pe întreg teritoriul Uniunii Europene. În propriul meu stat membru, Irlanda, există temeri că, dacă vom aplica aceste criterii în regiunea Atlanticului, ar putea apărea probleme pentru agricultorii care trăiesc în această zonă.

Doresc să solicit Comisiei să ia în considerare aceste preocupări atunci când își pregătesc textul legislativ. Comisia a declarat că agricultorii gestionează peisajul mai bine și mai ieftin decât orice altă opțiune pe care o avem, așa că lăsați-ne să ne asigurăm că li se permite să supraviețuiască în aceste regiuni.

Raport: Pilar del Castillo Vera (A7-0066/2010)

Sonia Alfano (ALDE). – (IT) Domnule președinte, am votat în favoarea rezoluției Parlamentului European referitoare la noua agendă digitală pentru Europa, deoarece cred că garantarea accesului facil și ieftin la internet în bandă largă pentru întreaga populație reprezintă o prioritate strategică pentru Uniunea Europeană.

Răspândirea utilizării internetului înseamnă extinderea și dezvoltarea libertății de exprimare a cetățenilor, favorizând participarea lor la viața democratică și permițând difuzarea de cunoștințe și inovații. Ceea ce aș vrea să subliniez este faptul că răspândirea accesului la internet în bandă largă în Europa ar garanta o libertate de informare mai mare. Nu trebuie să uităm că, așa cum a menționat și Eurostat, Europa are, de asemenea,

două sau chiar trei viteze în ceea ce privește răspândirea internetului. Italia, mai ales în unele zone, precum și Grecia, România, Bulgaria și Portugalia sunt cel mai puțin dezvoltate state în acest sens.

Nu este un accident faptul că, în raportul de referință pentru libertatea presei pentru 2009 elaborat de Freedom House, Italia se număra printre statele parțial libere, pe ultimul loc în Europa de vest împreună cu Turcia, și a 72-a în lume împreună cu Benin și India, fiind devansată de Tonga. De asemenea, am speranța că, mulțumită acestor rezoluții și principiilor care au fost menționate, guvernul italian va decide să dea drumul investiției a 800 de milioane de euro cât mai curând posibil, care a fost destinată să reducă din decalajul digital în Italia și care, conform unei declarații a lui Gianni Letta, secretar adjunct în cadrul Consiliului de Miniștri italian, nu reprezintă o prioritate în acest moment.

Aș dori să subliniez că, în Italia, calitatea serviciului este inadecvată pentru nevoile curente și că, de mulți ani, asociațiile consumatorilor se plâng de costurile de acces, care sunt printre cele mai puțin competitive din Europa.

Președintele. – Vă informez, pentru data viitoare, că avem doar un minut pentru explicațiile votului.

Dau cuvântul celui mai bun vorbitor al nostru de astăzi, și anume doamnei McGuinness.

Raport: Jose Ignacio Salafranca Sanchez-Neyra (A7-0111/2010)

Mairead McGuinness (PPE). – Domnule președinte, vă mulțumesc pentru aprobare. Ar trebui să le spun vizitatorilor noștri că în mod normal solicităm liniște, dar cred că suntem indulgenți astăzi, și îi mulțumesc domnului Higgins pentru că mi-a oferit posibilitatea de a vorbi.

Am vorbit deja despre acest lucru și cred că acest Parlament nu a înțeles ieri, în raportul Salafranca Sánchez-Neyra, implicațiile susținerii acestuia, lucru pe care eu nu l-am făcut. Sunt extrem de îngrijorată de decizia de a redeschide negocierile bilaterale cu țările Mercosur pe două niveluri diferite.

Mai întâi de toate, este în avans față de redeschiderea potențială a negocierilor privind comerțul internațional, iar acordului bilateral poate fi mai rău decât cel de la nivelul OMC. Dar, în al doilea rând - și acestea au legătură - există preocupări reale cu privire la lichidarea agriculturii în Uniunea Europeană. Acestea nu sunt doar preocupările mele care se bazează pe rațiuni emoționale: Comisia însăși a declarat că există implicații grave pentru agricultura europeană, dacă ajungem la o înțelegere în aceste discuții cu Mercosur. Din nou, sectorul cărnii de vită, sectorul avicol și cel al cărnii de porc vor fi cele mai afectate. Nu am putut sprijini acest raport din acest motiv și avertizez colegii despre implicațiile sale.

Propuneri de rezoluție: Summitul UE-Canada (RC-B7-0233/2010)

Giommaria Uggias (ALDE). – (IT) Domnule comisar, apa este un bun comun și nu poate fi un bun pentru doar câțiva aleși. Aceasta este ceea ce noi, cei din delegația italiană IDV (Italia valorilor) din cadrul Grupului Alianței Liberalilor și Democraților pentru Europa, am avut de spus în ceea ce privește amendamentul 10, care s-a opus oricărei încercări de a privatiza sistemele de distribuție a apei, deoarece aceasta este o parte integrantă a acordului global economic și comercial, și viceversa, ne-am declarat sprijinul pentru comunitățile din Canada care s-au angajat în lupta pentru oprirea procesului de privatizare a apei.

Delegația italiană IDV a simțit nevoia de a vota în favoarea textului, deoarece acesta reprezintă valorile noastre, valorile care ne conduc să afirmăm caracterul public indisolubil necesar al utilizării apei. De aceea aș dori să repet că, în ultimele zile, am propus o petiție semnată pentru un referendum public împotriva privatizării apei, iar în țara noastră avem parte de un mare sprijin în acest sens.

9. Urări de bun venit

Președintele. – Doamnelor și domnilor, sunt încântat să vă informez că, în cadrul sesiunilor interparlamentare, o delegație din partea Parlamentului marocan condusă de Președintele Parlamentului, domnul Abdel Wahid Al-Radi, și președintele Camerei Consilierilor, domnul Mohamed Sheikh Biadillah, se află în prezent într-o vizită de lucru la Parlamentul European, al cărei scop este ședința inaugurală a Comisiei parlamentare mixte UE-Maroc. Aș dori să adresăm un salut călduros tuturor membrilor acestei delegații. Co-președinții acestui prim organism mixt dintre adunarea noastră și una dintre țările din Maghreb sunt doamna Mbarka Bouaida, președinta Comisiei parlamentare pentru afaceri externe, apărare națională și afaceri islamice, și domnul Panzeri, deputat în Parlamentul European.

Parlamentul European constată cu satisfacție că relațiile dintre UE și Maroc sunt excelente, după cum reiese din adoptarea documentului comun de atribuire a statutului privilegiat pentru Maroc. Acest nou cadru de dialog consolidează în continuare relațiile cu delegațiile Parlamentului European pentru relațiile cu țările din Maghreb și face posibilă extinderea convorbirilor dintre UE și Maroc privind probleme de interes comun. Sper și am încrederea că reuniunea care a avut loc în cadrul Parlamentului European a fost una fructuoasă și că va contribui în mod activ la apropierea dintre cele două parlamente.

10. Explicații privind votul (continuare)

Propuneri de rezoluție: Interzicerea generală a utilizării tehnologiilor de minerit pe bază de cianuri în UE (RC-B7-0238/2010)

Alajos Mészáros (PPE). – (HU) Aș dori să văd interzicerea folosirii cianurilor în minerit extinsă pe întreg teritoriul Uniunii Europene. Mi-aș dori să putem elimina aceste tehnologii cu totul în viitor, în scopul de a evita noi dezaastre naturale grave, acolo unde diferitele materiale toxice se infiltrează în sursele noastre de apă. Un astfel de caz a avut loc în Ungaria, unde aproape toate formele de viață din râul Tisa au murit în urmă cu 10 ani. Slovacia este, de asemenea, afectată de această problemă deoarece accidentul a avut loc în apropierea frontierei, și intenționează să deschidă, în viitorul apropiat, mine în care se va folosi aceeași tehnologie pentru extragerea aurului. Aceasta și alte probleme similare nu reprezintă litigii între două țări UE, ci interesul nostru comun de a avea o politică de mediu mai durabilă. Acesta este motivul pentru am votat în favoarea proiectului, de aceea aș dori să mă alătur susținătorilor acestei măsuri.

Giommaria Uggias (ALDE). – (IT) Domnule președinte, suntem pe cale de a trece la interdicția privind utilizarea de tehnologii miniere pe bază de cianuri, pentru că - așa cum au spus colegii mai înainte - acestea au cauzat și continuă să cauzeze efecte severe asupra mediului și reprezintă pericole grave la adresa sănătății oamenilor și animalelor.

S-a dorit ca votul nostru să exprime dorința clară a delegației italiene IDV (Italia valorilor) din Grupul Alianței Liberalilor și Democraților pentru Europa de a nu negocia drepturile fundamentale, cum ar fi sănătatea cetățenilor și a mediului natural prin supunerea acestora intereselor economice ale câtorva producători de echipamente. În acest sens, permiteți-mi să spun că atâta timp cât este vorba despre instalații pentru extracția aurului și, cu siguranță, nu a cartofilor, companiile proprietare ar putea să aloce cu ușurință și resurse financiare și economice adecvate pentru cercetarea în domeniul tehnologiilor care sunt compatibile cu siguranța mediului și a sănătății.

Corneliu Vadim Tudor (NI). - Mulțumesc celor aproape 500 de colegi ai noștri care au dat ieri un vot zdrobitor împotriva folosirii cianurii în minerit. Când zicem cianură, zicem moarte. Acest vot categoric ne face nouă, românilor, un mare bine. În Transilvania se află unul dintre cele mai mari zăcămintele naturale din lume. Oamenii de știință apreciază că este vorba de 300 de tone de uraniu de o mare puritate, de 800 de tone de aur, de 2 000 de tone de argint și de imense cantități de alte metale și elemente rare. O mafie lăcomă, autohtonă și transnațională, dă târcoale acestor bogății, făcând o propagandă din ce în ce mai agresivă, în care abundă minciunile cele mai ridicole.

Folosirea cianurii ar fi provocat un dezastru colosal, otrăvirea mediului înconjurător, dinamitarea a patru munți, distrugerea a nouă cimitire și demolarea a opt biserici creștine, dar și dispariția a 1 700 de km de galerii romane, fiind șterse de pe fața pământului ruinele cetății romane Alburnus Maior, o comoară arheologică descrisă de UNESCO drept un patrimoniu cultural unic în lume. Europei i-a fost de ajuns un Cernobâl, nu-i mai trebuie altul.

Cristian Dan Preda (PPE). - Am votat ieri împotriva rezoluției, pentru că așa mi-au cerut comunitățile locale, care văd în această interzicere o amenințare la adresa dezvoltării zonei.

Cred, de altfel, că amendamentul pe care l-am propus împreună cu mai mulți colegi, cu mai mult de 40 de colegi, și care cerea un studiu care să clarifice chestiunea impactului, ar fi fost un gest de onoare și un gest rezonabil. Altfel, pasiunile angajate aici nu au făcut decât să distrugă șansa la dezvoltare a unor comunități.

Propunere de rezoluție: Kârgâstan (RC-B7-0246/2010)

Joe Higgins (GUE/NGL). – Domnule președinte, pot să vă întreb de ce li se permite atâtor deputați să poarte discuții private cu voce tare și în mod nepoliticos în timp ce alții încearcă să se facă înțeleși?

(Aplauze)

M-am abținut în privința rezoluției asupra Kârgâstanului. Cu cinci ani în urmă, oamenii din Kârgâzstan s-au mobilizat pentru Revoluția lălelelor împotriva regimului corupt și pentru o viață mai bună pentru ei înșiși. Guvernul Bakiev, care a venit la putere, a trădat, din păcate, în mod lugubru speranța unei vieți mai bune pentru mase, instituind un regim corupt și autoritar. Din păcate, noul guvern este format de acoliții lui Bakiev și nu are credibilitate în ceea ce privește o nouă viață pentru oamenii din regiune.

Sprijin colegii mei socialiști din cadrul Comitetului pentru o internațională muncitorească din regiune care solicită alegeri pentru un nou parlament, dar spun clar că nimic nu se va schimba decât dacă muncitorii și masele de la sate vor avea propriii lor candidați și un partid independent al clasei muncitoare pentru a se opune privatizărilor dezastruoase din ultimii 20 de ani, pentru a aborda capitalismul neoliberal și pentru a iniția o schimbare democratică reală și înființa instituții noi controlate de oameni muncitori care dau dovadă de o planificare reală a economiei precum și o Federație socialistă în Asia Centrală.

Raport: Alojz Peterle (A7-0121/2010)

Radvilė Morkūnaitė-Mikulėnienė (PPE). – (LT) Sunt foarte încântată că acest document a fost adoptat cu o mare majoritate, nu a întâmpinat aproape niciun fel de opoziție. Acest lucru este înțeles de la sine deoarece problemele de sănătate ne afectează pe fiecare dintre noi și pe cei dragi. Felicit, de asemenea, Parlamentul European și pe toți cetățenii Uniunii Europene, precum și pe raportor, pentru că astăzi s-au luat astfel de decizii care ar trebui să încurajeze acțiuni mai specifice și mai orientate, nu numai pentru a vindeca persoanele care suferă de cancer, ci și pentru a asigura prevenirea cancerului. Din păcate, previziunile referitoare la cancer sunt cu adevărat îngrozitoare și trebuie să ne concentrăm eforturile pentru a le depăși.

Am votat pentru adoptarea acestui document, pentru că eu cred că o viziune integrată a cazurilor de cancer și combaterea acestora trebuie să fie considerate ca deosebit de importante, ca parte a strategiei de sănătate, atât din Comunitatea Europeană, cât și din statele membre. Este nevoie de activitatea colectivă și coordonată a statelor membre pentru reducerea riscului cazurilor de cancer în zonă.

Jaroslav Paška (EFD). – (SK) Raportul privind măsurile de combatere a cancerului vorbește despre importanța prevenirii în lupta împotriva acestei boli.

Știu că diagnosticarea precoce a acestei boli va crește șansele de vindecare cu succes. Incidența anumitor tipuri de cancer poate fi prezisă de predispoziția genetică, stilul de viață și așa mai departe. De aceea, în opinia mea, un prim pas eficient și rapid ce ar putea preveni multe decese poate fi reprezentat de acțiuni mai extinse de screening. În continuare, un pas important ar fi transferul și diseminarea unor metode de tratament de succes către toate țările din Uniunea Europeană, inclusiv în centre cu mai puțină experiență în tratamentul cancerului, pentru a îmbunătăți acordarea unui tratament eficient.

În orice caz, cu toate acestea, trebuie să aplaudăm activitatea domnului Peterle, în speranța că UE va lua măsuri mai ample în lupta împotriva acestei maladii.

Vito Bonsignore (PPE). – (IT) Domnule președinte, aș dori să-mi exprim aprecierea față de lucrările efectuate de către Comisia pentru mediu, sănătate publică și siguranță alimentară și, în special, față de domnul raportor Peterle. Această dezvoltare a unui parteneriat în lupta împotriva cancerului, pe un subiect atât de sensibil ca cel cu care ne-am confruntat, onorează Parlamentul în întregul său.

Potrivit datelor furnizate de Organizația Mondială a Sănătății, în jur de 2 milioane de cetățeni europeni mor în fiecare an din cauza unei tumori și în aproximativ 10 % din cazuri aceasta a fost cauzată de expunerea la substanțe cancerigene la locul de muncă. Sunt convins că obiectivul de a reduce numărul de cazuri noi cu 15 % până în 2020 ar trebui să fie, de asemenea, urmărit prin acțiuni comune cu statele membre. Europa trebuie să demonstreze că este unită și în acest domeniu. În opinia mea, articolul 66, care poate garanta disponibilitatea medicamentelor pentru toată lumea în fiecare țară răspunde la acest principiu fundamental.

Iată, domnule președinte, de ce am votat în favoarea raportului.

Raport: Patrizia Toia (A7-0120/2010)

Alajos Mészáros (PPE). – (HU) Doamnelor și domnilor, în ultimii ani am observat o dezvoltare explozivă a tehnologiilor informației și comunicațiilor. Dezvoltarea semnificativă și rezultatele observate în sectorul TIC au contribuit la dezvoltarea altora, sectoare ce anterior stagnau, cum ar fi mecatronica, nanotehnologia sau tehnologia de măsură și control. Prin urmare, inițiativa Comisiei de a utiliza TIC pentru a atinge obiectivele

UE 2020 trebuie aplaudată. Salut faptul că am acceptat acest program și mă bucur că am avut și eu posibilitatea de a vota pentru el. Este vital să ne atingem țintele planificate până în 2020, și anume că vom reduce emisiile de dioxid de carbon și vom crește eficiența energetică. Sectorul tehnologiei informației și comunicațiilor poate fi de importanță strategică în programul Uniunii Europene de economisire a energiei și în creșterea competitivității industriei europene. Cu toate acestea, pentru a realiza acest lucru, este nevoie de sprijin în vederea standardizării dispozitivelor de măsurare cât mai curând posibil, pentru a demara proiecte de cercetare, și pentru a trece un pachet de măsuri care vizează reducerea consumului și îmbunătățirea producției și gestionării furnizării de servicii.

Raport: Vittorio Prodi (A7-0057/2010)

Barbara Matera (PPE). – (IT) Domnule președinte, am votat pentru și sprijin munca prețioasă prezentată de către domnul Prodi, care încununează eforturile semnificative depuse de Comisia Europeană.

Eu reprezint sudul Italiei, care se află în partea de sud a Europei în bazinul Mării Mediterane. Oamenii noștri și-au pus credința în noi și nu merită să se găsească nepregătiți pentru efectele schimbărilor climatice în regiunile noastre și în zonele rurale, care depind în principal de agricultură, pescuit și turism, fiind în mare parte formate din comunități și grupuri sociale mai vulnerabile.

De aceea, cred că solidaritatea între diferitele state și zone este fundamentală, nu în ultimul rând ca răspuns la această nouă strategie pe care o punem în acțiune. În mod evident, este foarte dificil să se vorbească în tot acest vacarm; în orice caz eu încerc să închei. Salut punerea în aplicare a instrumentului reprezentat de către Fondul de solidaritate, pentru care eu sunt raportor din partea Grupului Partidului Popular European (Creștin-Democrat), ca sprijin suplimentar pentru un răspuns prompt și eficient la efectele schimbărilor climatice. Este cu adevărat imposibil să se vorbească.

Laima Liucija Andrikiene (PPE). – Domnule președinte, eu susțin cartea albă a Comisiei și raportul domnului Prodi. Cred că o astfel de carte albă este deosebit de necesară în urma negocierilor de la Copenhaga privind schimbările climatice. Rezultatele pe care le-am văzut la Copenhaga cu siguranță nu sunt suficiente. Documentul fără caracter obligatoriu care a fost convenit la Copenhaga pentru a stopa încălzirea globală la +2°C tot ar mai însemna un scenariu de încălzire pentru Europa, ceva ce ar fi marcat de schimbări climatice regionale extreme.

Trebuie să acordăm o atenție deosebită modului în care ne producem energia. Trebuie să depunem eforturi mai mari pentru a configura o politică energetică comună tangibilă. Noi trebuie să sprijinim cercetarea în domeniul tehnologiilor ecologice, dar și să elaborăm cadre clare de politică cu privire la modul în care tehnologiile regenerabile de energie pot fi introduse și integrate în economiile noastre.

Sper că această carte albă va împinge UE în direcția corectă și va aduce unele acțiuni politice concrete.

Karin Kadenbach (S&D). – (DE) Domnule președinte, susțin propunerea pe care domnul Prodi a prezentat-o astăzi. Cu toate acestea, amendamentul la acest raport depus de Grupul Partidului Popular European (Creștin-Democrat) și, în special, de domnul Seeber, care, din păcate, a fost adoptat de plen, mi se pare a fi puțin discutabil. Mă îngrijorează faptul că conservatorii folosesc această metodă pentru a reintroduce energia nucleară pe ușa din dos. Promovarea surselor de energie cu emisii scăzute de carbon este un argument bine-cunoscut folosit de grupurile de interese nucleare. Aș dori să subliniez faptul că raportul Prodi se îndreaptă, cu siguranță, într-o altă direcție. În calitate de cetățean austriac, nu consider că energia nucleară este o formă de energie din surse regenerabile. Este foarte important pentru mine să precizez în mod clar că nu am votat în favoarea acestui punct astăzi.

PREZIDEAZĂ: DL. BUZEK

Președinte

11. Ședință solemnă

Președintele. – Domnule vicepreședinte, excelențele voastre, stimați colegi, dragi prieteni, este un mare privilegiu pentru mine să urez bun-venit la Parlamentul European domnului Joseph Biden, cel de-al 47-lea Vicepreședinte al Statelor Unite.

(Aplauze)

Domnul vicepreședinte Biden este o persoană importantă în politica americană și un prieten pentru colegii din acest Parlament de mulți ani. A fost ales pentru prima dată în Senatul american în anul 1972, fiind unul dintre cei mai tineri senatori din istoria acestei țări. A fost ales de șase ori înainte de a deveni Vicepreședintele Statelor Unite în noiembrie 2008.

Fost președinte al Comisiei pentru relații externe a Senatului și al Comisiei judiciare a Senatului, este cunoscut drept o persoană care spune întotdeauna ce gândește, militând uneori pentru cauze care nu sunt deloc populare în momentele respective. Este lider de opinie, nu urmează opinii. Acesta este un motiv pentru care discursul dumneavoastră de astăzi la Parlamentul European, domnule vicepreședinte, este atât de important pentru noi toți. Permiteți-mi să vă mulțumesc din nou pentru invitația foarte călduroasă și discuțiile extrem de constructive și fructuoase de miercurea trecută de la Washington.

Stimați colegi, în lumea unilaterală și multipolară de astăzi, Europa și America pot și ar trebui să lucreze împreună într-un parteneriat pentru stabilitatea globală și valorile luminate în care credem. Vizita de astăzi a vicepreședintelui Biden în Uniunea Europeană ne demonstrează angajamentul domniei sale.

Fără un parteneriat transatlantic puternic și eficient ca parteneri egali – Statele Unite și Uniunea Europeană – nu putem găsi soluții durabile pentru multiplele provocări cu care ne confruntăm: schimbările climatice, securitatea energetică, criza economică ce ne mai afectează încă pe toți, terorismul sau promovarea drepturilor umane, apărarea comerțului liber și îmbunătățirea guvernării globale.

Stimați colegi, cu 25 de ani în urmă, în jurul acestei date, președintele Ronald Reagan a vorbit acestui Parlament, la 8 mai 1985. Aceasta a fost ultima și până acum singura dată când un președinte american a vorbit reprezentanților aleși în mod democratic ai populației Europei. Prezența dumneavoastră în fața Parlamentului astăzi, domnule vicepreședinte, este un simbol al reluării aceluia dialog la cel mai înalt nivel între cele două continente ale noastre.

Aici în Europa avem un nou Tratat, care ne acordă nouă, celor din Parlamentul European, o nouă forță și posibilitatea de a acționa, care este atât de importantă pentru întreaga Uniune Europeană. În America, după un an sub conducerea președintelui Obama, există o nouă speranță pentru lume. Domnule vicepreședinte, nici nu are putea exista un moment mai bun pentru discursul dumneavoastră.

Domnule vicepreședinte, am deosebită plăcere de a vă ura bun-venit aici în această după-amiază în Parlamentul European. Aveți cuvântul.

(Aplauze)

Joe Biden, *Vicepreședinte al Statelor Unite ale Americii*. – Domnule Președinte, vă mulțumesc pentru primire. A fost o încântare să vă primesc la Washington și la Casa Albă și este o mare onoare – și, pot să adaug, un privilegiu – să mă pot adresa unei adunări atât de respectate.

Am făcut parte dintr-un parlament care avea în total doar 435 membri; în acest caz este o și mai mare onoare. Îmi aduc aminte de discursul președintelui Reagan de aici din 1985 și, ca să citez un poet irlandez – William Butler Yeats –, vorbind despre Irlanda sa într-un poem intitulat *Easter Sunday 1916*, a spus: „Toate s-au schimbat, s-au schimbat în totalitate; s-a născut o frumusețe teribilă”. S-au schimbat multe din 1985, multe s-au schimbat și s-a născut o frumusețe teribilă.

După cum știți deja, doamnelor și domnilor, nu numai că sunt încântat să mă aflu din nou aici, la Bruxelles, pentru a doua oară în calitate de vicepreședinte, după cum probabil știți, anumiți politicieni și jurnaliști americani numesc Washington DC capitala lumii libere. Dar am impresia că în acest extraordinar oraș, care are o mie de ani de istorie și care este capitala Belgiei, casa Uniunii Europene și sediul NATO, acest oraș are propriul său drept de a primi acest titlu. În calitate de legiuitor de peste 36 ani în parlamentul nostru, mă simt deosebit de onorat să mă adresez Parlamentului European.

Președintele Obama și cu mine am fost primii colegi candidați din ultimii 50 ani în America care au ajuns la Casa Albă din corpurile noastre legislative, prin urmare am ajuns amândoi la posturile noastre executive cu o apreciere profundă a activității dumneavoastră de aici din bastionul democrației europene. Împreună cu foștii mei colegi din Congresul Statelor Unite, dumneavoastră și cu mine reprezentăm peste 800 de milioane de persoane. Opriți-vă și gândiți-vă la acest lucru pentru o clipă.

Două organisme alese care concep legile pentru aproape o optime din populația planetei: acest lucru este cu adevărat remarcabil. Acum, în virtutea Tratatului de la Lisabona, ați obținut mai multe puteri și mai multă responsabilitate care sunt însoțite de o influență mai mare, lucru pe care îl salutăm. O salutăm deoarece noi,

Statele Unite, avem nevoie de aliați puternici și alianțe care să ne ajute să înfruntăm problemele secolului al XXI-lea, dintre care multe sunt aceleași – dar multe sunt și diferite – în comparație cu cele din secolul trecut.

Permiteți-mi să enunț acest lucru cât mai simplu. Administrația Obama/Biden nu are nicio îndoială în ceea ce privește necesitatea unei Uniuni Europene vibrante, și sprijină acest lucru cu putere. Considerăm că este absolut esențial pentru prosperitatea și securitatea pe termen lung a Americii. Prin urmare nu ne îndoim deloc în ceea ce o privește.

În perioada de câțiva ani în care am fost președintele Comisiei pentru relații externe a Senatului Statelor Unite, am avut ocazia de a întâlni mulți legiuitori europeni din organismele legislative naționale, inclusiv pe unii dintre cei care se află în această sală astăzi. Prin urmare, apreciez, după toți acești ani, ce pas important a fost crearea singurului parlament multinațional din lume ales prin sufragiu universal. S-au schimbat atâtea.

Sunt încântat că, prin intermediul Dialogului Legislativ Transatlantic, construiți o relație puternică cu Congresul Statelor Unite și sper ca biroul pe care l-ați deschis la Washington luna trecută să întărească și mai mult acele legături.

Dragi prieteni, acum 65 de ani, în această săptămână, la mai puțin de 200 km spre sud de aici, liderii naziști au semnat o predare necondiționată ce a însemnat sfârșitul celui de-al Doilea Război Mondial în Europa. A doua zi, sărbătoririle au erupt în Times Square și Piccadilly Circus; grupuri bucuroase dansau pe Champs-Élysées și în piețele orașelor din lumea aliată. Aici, în Bruxelles, la o slujbă de mulțumire, enoriașii au cântat imnurile naționale ale Marii Britanii, Belgiei și Statelor Unite. În acea zi veselă, 8 mai 1945, acest continent zăcea în ruine, distrus de două ori de războaie totale în mai puțin de 30 ani. În acel moment, o Europă Unită, un Parlament European, trebuie să fi părut o fantezie tuturor celor în viață. Și totuși, prin voința concetățenilor dumneavoastră și a unor oameni de stat ca Paul-Henri Spaak, după care este numită această sală excelentă, și Robert Schuman și Jean Monnet și viziunile care au dat naștere unui parlament și i-au adus Medalia Prezidențială a Libertății înmănată de președintele Lyndon Johnson, iată-ne reuniți în această sală. Iată-vă.

Ceea ce a început ca un simplu pact între șase națiuni de a crea o piață comună pentru cărbune și oțel a crescut și a devenit un motor economic și politic. O Comunitate dedicată libertății de gândire, mișcării libere și liberei inițiative economice. O Europă pe care un istoric a numit-o „Nu atât un loc cât o idee”. Sunt aici pentru a afirma încă o dată că președintele Obama și cu mine credem în această idee și într-o lume mai bună și o Europă mai bună la care Europa a ajutat deja. O Europă în care toate statele membre au avantaje prin negocierea acordurilor economice și lupta împotriva degradării mediului înconjurător cu o singură voce; o Europă care sprijină valorile culturale și politice pe care țara mea le împărtășește cu dumneavoastră. O Europă care este un întreg, o Europă liberă și o Europă pașnică.

(Aplauze)

Așa cum a spus președintele Obama la Praga cu nici un an în urmă, o Europă puternică este un partener și mai puternic pentru Statele Unite –, iar noi avem nevoie de parteneri puternici. De aceea vom face tot ceea ce ne stă în putință pentru a vă sprijini acest efort excelent. Deoarece ultimii 65 ani au arătat că, atunci când americanii și europenii își dedică energiile unui scop comun, nu există aproape nimic ce nu poate fi realizat. Împreună, prin intermediul Planului Marshall, am reconstruit Europa și am făcut poate cea mai mare investiție din istoria umanității. Împreună am construit cea mai durabilă alianță pentru securitate din lume, NATO, și o forță militară și politică ce a legat America și Europa și ne-a apropiat și mai mult în deceniile următoare. Împreună am stabilit cea mai bună relație comercială din istoria lumii, ce cuprinde aproape 40 % din comerțul global, ajutând la deschiderea unei ere de prosperitate și inovație tehnologică fără precedent. Împreună am oferit ajutor și speranță persoanelor care au suferit de pe urma catastrofelor umanitare în mai multe locații decât aș putea menționa, de la Balcanii de Vest până la Congo și activitatea noastră în desfășurare în Haiti astăzi.

Scepticilor care, în ciuda acestor rezultate, continuă să pună sub semnul întrebării situația relațiilor transatlantice sau atitudinea țării mele față de Europa Unită, răspunsul meu este următorul: chiar dacă Statele Unite și toate națiunile pe care le reprezentați nu au fost unite de valorile împărtășite și o moștenire comună a numeroase milioane de cetățeni, inclusiv eu, interesele noastre globale aveau să ne apropie inexorabil.

Relația dintre țara mea și Europa este mai puternică și mai importantă pentru noi toți decât oricând. Secolul acesta a declanșat noi provocări, nu mai puțin periculoase decât cele dinainte, din secolul al XX-lea, și împreună – împreună – le abordăm, una câte una. Sunt dificile; vor exista dezacorduri, dar le vom rezolva împreună. Schimbările climatice: una dintre cele mai mari amenințări cu care se confruntă planeta noastră. Statele Unite

și Europa lucrează pentru a se asigura că toate țările, și în special economiile mari, contribuie la o soluție globală. Toți am așteptat și am făcut un pas major la Copenhaga. Acum trebuie să reducem emisiile, să obținem finanțarea și transparența menționate în acel acord și trebuie să ajutăm cele mai vulnerabile națiuni, de la nordul arctic până la insulele Pacificului, care sunt vestitoarele acestei crize incipiente.

În peisajul agitat din Afganistan și Pakistan, lucrăm împreună pentru a distruge, dezmembra și învinge al-Qa'ida și luptătorii talibani și pentru a antrena armata și poliția afgană pentru ca guvernul lor să-și poată proteja propriul popor și să nu fie un pericol pentru vecini. Pentru a construi capacitatea de guvernare a Afganistanului, Statele Unite, Uniunea Europeană și națiunile sale membre utilizează resurse financiare semnificative, precum și resurse civile. Deși susținerea acestor misiuni importante nu a fost întotdeauna un subiect prea popular, știți cu toții – după cum știu și eu – acestea sunt necesare. În calitate de lideri, avem obligația de a explica populațiilor noastre că acest lucru este necesar pentru securitatea noastră colectivă – deși, credeți-mă, ca un politician care a activat în acest domeniu în ultimii 38 ani, înțeleg că nu este ușor. Vă asigur că nu este mai popular în țara mea decât este în oricare dintre ale dumneavoastră.

Acesta este un alt motiv pentru care Statele Unite și Europa stau alături pentru a împiedica Iranul să achiziționeze arme nucleare: o dezvoltare care ar pune în pericol cetățenii și amenința vecinii, inclusiv pe unii dintre cei mai apropiați aliați ai noștri. Împreună am pornit pe o cale fără precedent a angajării cu liderii iranieni și, doamnelor și domnilor,

(Aplauze)

în ciuda a ceea ce anumiți sceptici credeau, președintele a vorbit serios când a spus că vom întinde mâna oricărei părți care își va descelea pumnul. La începutul administrației sale, președintele Obama a declarat că suntem pregătiți să tratăm cu Iranul în baza interesului și respectului reciproc. Cu aliații noștri am explicat clar liderilor Iranului cum pot începe să-și reconstruiască încrederea în cadrul comunității internaționale, inclusiv prin acordarea accesului la instalațiile lor de îmbunătățire nedeclarate până acum și oferind uraniu slab îmbogățit în schimbul carburantului necesar energiei unui reactor de cercetare. Dar, după cum lumea a putut vedea, liderii iranieni au nesocotit eforturile noastre colective de bună credință și continuă să realizeze acțiuni care amenință stabilitatea regională. Permiteți-mi să o spun direct: Programul nuclear al Iranului încalcă obligațiile sale din cadrul Tratatului de neproliferare nucleară și riscă declanșarea unei curse a armelor nucleare în Orientul Mijlociu. Ar fi ironic – ar fi ironic – ca acum, că a căzut Cortina de Fier și amenințările reciproce de distrugere reciprocă s-au diminuat în ceea ce privește superputerile, să izbucnească o nouă cursă a armelor în câteva dintre cele mai instabile părți ale lumii. Ar fi ironic să nu ne ierte, după părerea mea, copiii, nepoții și strănepoții noștri pentru că am lăsat acest lucru să se întâmple.

În plus, liderii iranieni sprijină organizații teroriste, iar acest sprijin continuă nestingherit și continuă în mod inconștient să-i persecute pe cetățenii lor care ies pașnic în stradă în căutarea justiției: o trădare a datoriei tuturor guvernelor în ceea ce privește lucrul pe care îl datorează cetățenilor lor. Teheran se confruntă cu o alegere dură: să respecte normele internaționale și să se alătore din nou comunității națiunilor responsabile – ceea ce sperăm – sau să sufere alte consecințe și o izolare din ce în ce mai mare.

În fața amenințării pe care o reprezintă Iranul, avem datoria de a asigura securitatea aliaților noștri. De aceea am implementat programul de apărare antirachetă adaptiv în etape: pentru a opri atacurile cu rachete pe acest continent și pentru a asigura apărarea împotriva lor.

(Aplauze)

Doamnelor și domnilor, lucrăm, de asemenea, împreună în cadrul NATO pentru a ne pregăti pentru o gamă de amenințări viitoare, inclusiv securitatea energetică și securitatea pe internet, și continuăm să sprijinim cooperarea strânsă în materie de securitate între NATO și Uniunea Europeană.

Anul trecut, Statele Unite și Europa au acționat rapid și decisiv atunci când lumea ieșea dintr-o criză financiară mai cumplită decât oricare de la marea recesiune. Procedând astfel, am ajutat colectiv la prevenirea a ceea ce prevedea prevestea: colapsul total al economiei lumii. Astăzi președintele Obama și cu mine urmărim îndeaproape criza economică și financiară din Grecia și eforturile Uniunii Europene de a o rezolva. Salutăm pachetul de sprijin pe care Europa îl are în vedere împreună cu Fondul Monetar Internațional și vom sprijini – atât direct, cât și prin intermediul FMI – eforturile dumneavoastră de a salva Grecia.

Aceste exemple și multe altele pe care le-aș fi putut menționa arată de ce Europa continuă nu doar să fie cel mai mare partener comercial al Americii, ci și cel mai important aliat al nostru.

Doamnelor și domnilor, predecesorii noștri s-au reunit cu peste șase decenii în urmă în săptămâna aceasta pentru a începe să construiască instituții menite să asigure faptul că nu se vor mai repeta cele mai întunecate capitole ale secolului al XX-lea în perioada de timp rămasă din secolul respectiv sau în secolul al XXI-lea. Acele instituții – această instituție – au cunoscut un mare succes, dar acum trebuie să ne concentrăm pe provocările acestui nou secol pe care le-am menționat la început.

Lumea s-a schimbat. S-a schimbat în totalitate. S-a născut o frumusețe teribilă. Poate că amenințarea cea mai complexă cu care ne confruntăm astăzi este cea pe care o prezintă față de cetățenii noștri actorii neguvernamentali și extremiștii violenți, în special dacă – Doamne ferește – acești extremiști violenți ar fi capabili să facă rost de arme de distrugere în masă. Flagelul nu ține cont de granițe - de niciuna. Nicio națiune, indiferent de cât de puternică sau bogată, organizată sau capabilă este, nu poate învinge această amenințare singură. Poate fi oprită cu succes doar dacă facem din aceasta o cauză comună și exact asta trebuie să și facem.

Noile puteri conferite acestui Parlament în Tratatul de la Lisabona v-au oferit un rol mai mare în acea luptă și un imperativ mai mare de a guverna responsabil. Guvernul american și acest Parlament au depus eforturi pentru a-și proteja cât mai bine cetățenii fără a deforma drepturile fundamentale în baza cărora sunt construite toate societățile noastre. Sunt absolut sigur că trebuie – și putem – nu numai să ne protejăm cetățenii, ci și să ne păstrăm libertățile.

De când am preluat funcția anul trecut, președintele Obama și cu mine am fost conduși de imperativul Constituției noastre de a căuta să obținem o uniune perfectă. În acest sens, una dintre primele noastre acțiuni oficiale a fost sistarea practicilor de interogatoriu care nu erau foarte productive și pe care nu le puteam continua, ca să fim drepecți.

(Aplauze)

Am comandat închiderea centrului de detenție din Guantánamo Bay, care devenise un simbol al injustiției și o mobilizare a teroriștilor.

(Aplauze)

Și apreciem sprijinul – așa dificil cum a fost – pe care l-au oferit mulți dintre dumneavoastră în cadrul acestui efort.

Am făcut aceste lucruri deoarece, la fel ca dumneavoastră, președintele Obama și cu mine respingem falsa alegere între siguranță și idealurile noastre. Considerăm că susținerea principiilor noastre nu poate decât să ne facă mai puternici și compromiterea acestora ne subminează de fapt efortul în lupta mai extinsă împotriva extremismului violent. Pentru că, de fapt, care este scopul lor? Scopul este să schimbe ceea ce apreciem - să schimbe cum ne comportăm. Cu opt zile după atacul de la 11 septembrie, am spus unui grup de câteva mii de studenți universitari din țara mea că nu pot permite ca tragedia de la 9/11 să pună capăt modului nostru de viață, deoarece exact acest lucru îl doreau teroriștii. Le-am mai spus și că America nu poate triumfa în această nouă luptă acționând singură.

Aceste cuvinte nu doar se potriveau contextului din acel moment, ci consider că s-au dovedit a fi adevărate – și sunt și mai adevărate astăzi. Nu trebuie să vă vorbesc dumneavoastră despre tradiția demnă de laudă a Europei de a-și proteja cetățenii de invadarea intimității lor de către guvern – un angajament bazat pe respectul pentru demnitatea inerentă a oamenilor. Le numim drepturi inalienabile. Le-am introdus în Constituția noastră și angajamentul Americii față de intimitate este, de asemenea, profund – la fel de profund ca și cel al dumneavoastră. Amendamentul Patru al Constituției noastre protejează persoanele fizice de urmărirea și popririle nejustificate realizate de Stat, pe care unul dintre cei mai celebri juriști ai noștri l-a tradus prin sintagma „dreptul de a fi lăsat în pace”. Curtea Supremă a Statelor Unite a explicat foarte clar faptul că intimitatea este un drept fundamental protejat de Constituție. La fel ca Uniunea Europeană, Curtea Supremă a caracterizat acest drept ca fiind un aspect de demnitate personală.

La nivel personal, în cei 36 ani de carieră am apărat drepturile la intimitate. În cadrul Senatului Statelor Unite în fiecare an organizațiile dau puncte persoanelor care sunt cele mai dedicate libertăților civile și în fiecare an eu – și mai apoi președintele Obama – caracterizez una dintre acele patru persoane alese. Și aceste lucruri pe care vi le spun nu au legătură cu mine, ci cu angajamentul Administrației noastre față de drepturile individuale. Dacă am schimba lucrurile acum, ar însemna că este o minciună tot ce am spus că a fost idealul meu în țara mea în ultimii 37 de ani. Când conduceam Comisia judiciară a Senatului, care este răspunzătoare pentru confirmarea candidaților judiciari numiți de președinte, după cum am mai spus, am fost clasat în mod constant printre persoanele care pledau cel mai ferm pentru libertățile civile și am făcut o prioritate din

determinarea viziunii judecătorilor candidați asupra intimității înainte de a decide dacă pot sau nu să facă parte din Tribunal.

Președintele Obama și cu mine considerăm că datoria primară, cea mai fundamentală și mai solemnă a guvernului este să-și protejeze cetățenii – cetățenii pe care îi deservește – și drepturile acestora. Președintele Obama a spus că apărarea securității țării noastre este primul lucru la care se gândește atunci când se trezește dimineața și ultimul lucru la care se gândește atunci când se duce seara la culcare. Presupun că aceasta este abordarea tuturor liderilor lumii în ceea ce privește rolul lor. Într-adevăr, pe același plan cu intimitatea, siguranța fizică este, de asemenea, un drept inalienabil. Un guvern care își abandonează datoria de a asigura siguranța cetățenilor săi le încalcă drepturile la fel ca un guvern care își reduce la tăcere dizidenții sau încarcerează criminalii acuzați fără a-i judeca.

Prin urmare, dragi prieteni, chiar și acum, când suntem reuniți aici, inamicii noștri utilizează toate instrumentele de care dispun pentru a organiza noi atacuri devastatoare ca cele care au lovit New York, Londra, Madrid și multe alte locuri de pe glob. Pentru a-i opri, trebuie să utilizăm orice instrument legitim de care dispunem – aplicarea legii, tehnologia inteligentă militară – conform legilor și valorilor noastre. Luptăm pe multe fronturi, de la curajoșii bărbați și femei care fac parte din armata noastră aflată în străinătate până la răbdătorii și neobosiții noștri profesioniști însărcinați cu aplicarea legii care investighează rețele financiare complexe și suspecte.

Chiar săptămâna aceasta serviciile noastre de protecție vamală și de frontieră, utilizând date privind pasagerii, au arestat un suspect în atentatul cu bombă din Times Square din New York în timp ce încerca să fugă din țară. Este vital să păstrăm toate capacitățile pe care le avem în temeiul legii pentru a opri atacurile de acest gen. De aceea considerăm că Programul de urmărire a finanțărilor în scopuri teroriste este esențial pentru securitatea noastră și a Europei – așa putea spune. Acesta a oferit piste extrem de importante pentru investigațiile pentru combaterea terorismului de ambele părți ale Atlanticului, dejucând planuri și salvând, în cel din urmă, vieți. Are redundanțe integrate care asigură că informațiile personale sunt respectate și utilizate doar pentru combaterea terorismului. Dar nu vă condamnăm dacă aveți îndoieli în privința acestui lucru. Vă înțelegem îngrijorarea. Drept urmare, lucrăm împreună pentru a le rezolva și sunt sigur că vom reuși atât să utilizăm instrumentul, cât și să garantăm intimitatea. Este important să facem acest lucru și este important să o facem cât mai repede posibil.

În calitate de fost senator al Statelor Unite, știu și cât de greu poate fi să luăm deciziile cerute de provocările globale, rămânând loiali în același timp valorilor noastre locale. Bănuiesc că toți treceți prin acest lucru de fiecare dată când votați în cadrul acestui Parlament. Cu cât trece mai mult timp fără să avem un acord privind Programul de urmărire a finanțărilor în scopuri teroriste, cu atât este mai mare riscul unui atac terorist care ar fi putut fi prevenit. În calitate de lideri, avem cu toții datoria de a face tot ceea ce ne stă în putință conform legii pentru a proteja cei 800 de milioane de oameni pe care îi reprezentăm colectiv. Am mai avut opinii diferite înainte, vom avea cu siguranță și de data aceasta, dar sunt la fel de convins că Statele Unite și Europa pot înfrunta provocările secolului al XXI-lea – așa cum am făcut în secolul al XX-lea – dacă vorbim și ne ascultăm unii pe alții; dacă suntem sinceri unii cu alții.

(Aplauze)

Doamnelor și domnilor, Winston Churchill ne-a învățat că este nevoie de curaj pentru a se ridica și vorbi. Tot de curaj este nevoie pentru a sta jos și asculta. În după-amiaza aceasta am vorbit numai eu. Puteți fiți siguri că eu, guvernul și președintele meu ne ascultăm din nou aliații. Doamnelor și domnilor, nu întâmplător Europa a fost prima mea destinație în calitate de vicepreședinte și a fost, de asemenea, prima destinație a Președintelui. Nu întâmplător am revenit aici de câteva ori de atunci. Statele Unite au nevoie de Europa și îmi permit să spun că și Europa are nevoie de Statele Unite. Avem nevoie unii de alții acum mai mult ca niciodată.

(Aplauze)

Prin urmare consider că aniversarea de săptămâna aceasta ne oferă o oportunitate binevenită pentru a consolida legătura pe care popoarele noastre au creat-o cu mult timp în urmă în focul adversităților. Acum, la fel ca atunci, urmărind atingerea idealurilor și căutând parteneri, europenii și americanii apelează unii la alții înainte de a apela la oricine altcineva. Acum, la fel ca atunci, suntem onorați și recunoscători că ne aflăm alături de dumneavoastră în eforturile viitoare. Prin urmare, menționez din nou că mă aflu aici pentru a spune fără echivoc: Președintele Obama și Joe Biden susțin cu putere o Europă unită, liberă și deschisă. Sprijinim cu putere idealurile dumneavoastră de la această întâlnire. Vă doresc să vă ajute Dumnezeu ca

planurile să vi se îndeplinească rapid, fiți binecuvântați și Dumnezeu să ne binecuvânteze toate trupele noastre. Vă mulțumesc mult, mult de tot.

(Aplauze)

Președintele. – Vă mulțumesc foarte mult, domnule vicepreședinte. Este o bază excelentă pentru cooperarea și discuțiile noastre viitoare. După cum ați spus, să ne ascultăm și să vorbim unii cu alții: Acest lucru este foarte important.

Aș dori să vă mulțumesc pentru faptul că ați repetat cele mai frumoase cuvinte de săptămâna trecută: Europa are nevoie de America. Ne aducem aminte de secolul al XX-lea – Primul Război Mondial, al Doilea Război Mondial, Cortina de Fier – am luptat cot la cot, obținând victoria împreună, ca democrații. După cum ați adăugat astăzi, America are nevoie de Europa. Vom ține minte acest lucru. Este un bun început pentru parteneriatul și cooperarea noastră.

Domnule vicepreședinte, vă mulțumesc mult încă o dată.

(Aplauze)

PREZIDEAZĂ: DL ROUČEK

Vicepreședinte

12. Explicații privind votul (continuare)

Președintele. – Ne-au mai rămas încă trei explicații privind voturile.

Raport: Andrea Cozzolino (A7-0100/2010)

Laima Liucija Andrikiene (PPE). – Domnule președinte, salut faptul că numărul total de nereguli în modul de utilizare a fondurilor europene se află în scădere. Și mai încurajator este faptul că numărul de nereguli a scăzut atât de abrupt în sectorul agricol, cu 34 %. Rolul puternic și competitiv al OLAF este doar unul dintre factorii care au contribuit la îmbunătățirea situației. Salut propunerea inclusă în rezoluția noastră, aceea de a spori cooperarea dintre statele membre în domeniul fiscalității.

Cu toate acestea, doresc să exprim adâncă mea îngrijorare cu privire la faptul că activitățile frauduloase s-au înmulțit în noile state membre, în special în România și Bulgaria. În UE-10 au crescut cu 8 %, în timp ce datoria pentru UE-2 a crescut cu 152 %. Doresc să îmi afirm sprijinul puternic față de apelurile adresate României și Bulgariei de a-și crește capacitatea administrativă de gestionare a fondurilor Uniunii Europene și de a-și îmbunătăți la toate nivelurile supravegherea și transparența procedurilor de achiziții publice.

Raport: Tamás Deutsch (A7-0062/2010)

Laima Liucija Andrikiene (PPE). – Domnule președinte, doresc în primul rând să-i mulțumesc dlui Deutsch pentru raportul său excelent. Discuția concretă de astăzi și rezoluția noastră, pe care am susținut-o, este un excelent punct de plecare pentru activitățile viitoare ale Băncii Europene de Investiții, în special având în vedere strategia UE 2020.

În plus, doresc din nou să îndemn guvernele europene să ofere BEI o capacitate mai semnificativă de creditare a vecinilor noștri, în special a acelor din est, care au mare nevoie de împrumuturi și investiții și care suferă și ei din cauza efectelor crizei. Compatibilitatea dintre obiectivele politicii europene de vecinătate și direcțiile de creditare ale BEI trebuie asigurate în viitor într-o măsură mai mare decât până acum.

Propunere de rezoluție: Atrocitățile în masă din Jos, Nigeria (RC-B7-0247/2010)

Laima Liucija Andrikiene (PPE). – Domnule președinte, în ianuarie și martie am fost martorii unor atrocități în masă în Nigeria care au cauzat moartea a câteva sute de persoane, inclusiv femei și copii. În Nigeria este necesar, în primul rând, un proces de reconciliere și o coexistență pașnică între musulmanii care trăiesc în nord și creștinii care trăiesc în sud.

În al doilea rând, în ciuda faptului că Nigeria este unul dintre cei mai mari producători de petrol din lume, majoritatea locuitorilor din Nigeria trăiesc încă în sărăcie. Ei nu beneficiază de dezvoltarea generală a țării, astfel încât corupția, care este larg răspândită, trebuie să fie înfruntată și combătută în mod serios și eficient.

În al treilea rând, asistența Uniunii Europene pentru Nigeria trebuie să privească cele mai importante dintre probleme, cele mai sensibile subiecte, pentru a obține măcar un progres vizibil în această țară.

Bastiaan Belder (EFD). – (NL) Domnule președinte, ultimele știri pe care le-am primit în această săptămână despre creștinii din Jos sunt extrem de îngrijorătoare. Chiar și în ultimele săptămâni, cei de aceeași religie cu noi, creștinii, au fost găsiți omorâți în mai multe locuri din acest oraș nigerian. De exemplu, sâmbătă, 24 aprilie, membrii unei bande de tineri musulmani au omorât prin înjunghiere doi jurnaliști care lucrau pentru o publicație lunară cu caracter creștin. Făptașii s-au folosit de telefoanele victimelor lor pentru a telefona prietenilor și rudelor acestora din urmă, care nu bănuiau nimic, spunând: „i-am omorât pe toți, veniți și vedeți”.

Domnule președinte, aceasta este atmosfera tipică de violență și lipsă de teamă față de consecințe din Nigeria, ale cărei principale victime sunt creștinii și care a generat de la începutul anului sute de victime în orașul Jos și împrejurimile acestuia. În mod semnificativ, unul dintre observatori a vorbit despre persecutare sistematică din motive religioase. Apelul său la comunitatea internațională - și în acest mod și la instituțiile europene - este, în consecință, de a recunoaște extremismul islamic ca fiind explicația de bază a situației explozive din Nigeria, în special în cazul Jos-ului, care se află la intersecția dintre nordul musulman și sudul creștin.

Din nefericire - și acestui aspect i se adresează criticile mele astăzi - acest lucru este cel pe care propunerea comună de rezoluție nu îl face în mod explicit (a se vedea punctul 5). Propunerea de rezoluție nu adoptă o poziție fermă împotriva extremismului islamic prevalent în Nigeria; mai grav decât atât, se opune - și citez - explicațiilor simpliste bazate exclusiv pe religie. Eu însumi sunt împotriva explicațiilor conform cărora ar fi o cauză unică, dar această simplificare excesivă din partea UE și a acestei camere nu îi ajută pe creștinii nigerieni ale căror vieți pendulează între speranță și teamă în aceste zile, ca să nu spunem mai mult. Acestea sunt criticile mele și de aceea am preferat să mă abțin.

Seán Kelly (PPE). – Domnule președinte, cred că este înfricoșător că o țară cu rezerve atât de mari de petrol cum este Nigeria a putut fi implicată în astfel de atrocități în masă, dar în același timp, împrumutând replica vicepreședintelui Statelor Unite ale Americii, soluția trebuie găsită în dialog, dialog asociat cu educație, educație, educație, astfel încât pacea să poată fi instaurată în țară.

L-am apreciat pe Joe Binden când s-a referit la versul poetului irlandez William Butler Yeats: „o frumusețe teribilă s-a născut”. Sperăm că frumusețea teribilă poate fi transformată într-o frumusețe minunată în Nigeria, unde pacea și prosperitatea vor învinge. Uniunea Europeană are un rol important de jucat în această direcție și, într-adevăr, în discuțiile de astăzi, precum și în vot, am marcat un reper. Apreciez foarte mult acest lucru.

Președintele. – Procesul-verbal al acestei ședințe va fi depus spre aprobare de către Parlament la începutul următoarei ședințe. Dacă nu există obiecții, rezoluțiile adoptate în ședința de astăzi vor fi transmise de îndată destinatarilor și organismelor nominalizate în cuprinsul lor.

Explicații scrise privind votul

Raport: Íñigo Méndez de Vigo (A7-0116-2010)

Sophie Auconie (PPE), în scris. – (FR) Am votat pentru această recomandare, pentru că pune în lumină caracterul democratic, constructiv și inovativ al convențiilor de revizuire a tratatelor (de exemplu, Convenția din 1999-2000, care a proiectat Carta drepturilor fundamentale a Uniunii Europene, și Convenția din 2002-2003, care a pregătit proiectul Tratatului de instituire a unei Constituții pentru Europa), recunoscând în același timp caracterul până la urmă excepțional al revizuirii tratatelor, revizuire devenită necesară ca urmare a punerii în aplicare a măsurilor tranzitorii privind intrarea în vigoare a Tratatului de la Lisabona.

Pe scurt, sistemul convenției trebuie folosit deoarece avem de a face cu revizuirii ale tratatelor care merg dincolo de simple modificări provizorii, de ordin tehnic. De aceea, urmând exemplul raportorului dl Méndez de Vigo, cred că este bine că Parlamentul European ‘a aprobat propunerea Consiliului European de modificare a Protocolului nr. 36 printr-o conferință interguvernamentală, fără a convoca o convenție’.

Liam Aylward and Pat the Cope Gallagher (ALDE), în scris. – (GA) Deputații Pat the Cope Gallagher și Liam Aylward au atras atenția asupra faptului că doar Irlanda și Malta folosesc sistemul reprezentării proporționale pentru alegerea deputaților în Parlamentul European. Irlanda de Nord folosește, de asemenea, sistemul reprezentării proporționale pentru alegerile europene. Suntem absolut împotriva transpunerii unor sisteme electorale uniforme ori identice pentru alegerea deputaților în Parlamentul European. Încă de la fondarea statului irlandez, s-a demonstrat că reprezentarea proporțională este un sistem corect și egal.

David Casa (PPE), *în scris*. – Acest vot s-a referit la posibilitatea de convocare a unei convenții pentru revizuirea tratatelor în ceea ce privește măsurile tranzitorii privind componența Parlamentului European. Luând în considerare diferiți factori, cum sunt convenția care a avut loc din 22 februarie 2002 până la 18 iunie 2003, precum și aceea care a redactat Carta drepturilor fundamentale a Uniunii Europene, sunt de acord cu opinia exprimată de raportor de a susține propunerea Consiliului de modificare a Protocolului nr. 36 mai degrabă prin organizarea unei conferințe interguvernamentale decât prin convocarea unei convenții.

Carlos Coelho (PPE), *în scris*. – (PT) Intrarea în vigoare a Tratatului de la Lisabona a schimbat alcătuirea Parlamentului European care urmează să aibă 751 de membri, față de numai 736. Acesta va avea 18 membri noi din 12 state membre. Deoarece Tratatul de la Lisabona stabilește o limită superioară în privința numărului de membri din fiecare stat membru, Germania are cu trei locuri mai puțin. Deoarece mandatul unui deputat în Parlament nu poate fi scurtat pe parcursul unei legislaturi, înseamnă că Parlamentul va avea temporar 754 de membri, fiind necesară modificarea tratatului, astfel încât să se ridice temporar restricția de 751 de membri. Cred că ar fi fost preferabil să aplicăm această nouă compunere în alegerile din 2014 și nu în cadrul legislaturii curente, dar recunosc că există un larg consens cu privire la punerea în aplicare imediată a acestor modificări. Din acest motiv, sunt de acord că conferința interguvernamentală, care va fi convocată numai pentru a adopta dispozițiile provizorii tranzitorii la ceea ce a mai rămas din această legislatură, nu ar trebui precedată de o convenție; în orice caz, această soluție nu trebuie să constituie un precedent pentru viitor.

Diogo Feio (PPE), *în scris*. – (PT) Păcatul sistemului european al convențiilor, care amintește de experiențele americane și franceze, a fost prezumția existenței unei legitimări pe care, de fapt, încă nu o avea la acel moment. Prin urmare, cred că convenția, care a adoptat proiectul Tratatului de instituire a unei Constituții pentru Europa, a sfârșit prin a extrapola competențele care îi fuseseră conferite. Mi-aș fi dorit din toată inima ca rezultatele să fi fost altele, dar nici timpul, nici circumstanțele nu au permis acest lucru. Cred, de aceea, că întoarcerea la formula conferințelor interguvernamentale este calea cea mai realistă de a asigura dialogul dintre guvernele statelor membre, aceasta trebuind să-și concentreze atenția asupra problemelor specifice pe care este chemată să le rezolve, cum este aceea în privința căreia ne-am exprimat votul.

José Manuel Fernandes (PPE), *în scris*. – (PT) Am votat pentru decizia de a nu convoca o convenție de revizuire a tratatelor în ceea ce privește măsurile tranzitorii privind componența Parlamentului European. Am votat în acest mod deoarece nu consider necesară convocarea unei convenții pentru a aproba o modificare a dispozițiilor Tratatului de la Maastricht. Sunt de acord că Consiliul trebuie să modifice Protocolul nr. 36 în cadrul unei conferințe interguvernamentale, fără a convoca o convenție.

Jarosław Kalinowski (PPE), *în scris*. – (PL) Sunt de acord în totalitate cu autorul raportului și doresc din nou să aduc aminte că, în marea majoritate a statelor membre, noii membri ai Parlamentului au fost deja desemnați conform reglementărilor actuale. Așteptăm de aceea introducerea propunerii Consiliului privind modificarea Protocolului nr. 36. Aceasta va permite membrilor adiționali să vină la Parlament ca observatori imediat după aprobarea modificării protocolului, iar odată cu intrarea în vigoare a modificării, noii noștri colegi vor putea să înceapă să lucreze ca deputați în Parlamentul European.

Franz Obermayr (NI), *în scris*. – (DE) Raportorul este împotriva unei convenții, pentru că modificările tratatului sunt doar măsuri tranzitorii. Eu nu văd situația în același mod, deoarece se pun și probleme de ordin democratic. Franța are un sistem electoral diferit și, în consecință, nu are opțiunea de a promova membrii aleși în mod direct și democratic pe o listă. Din acest motiv, am votat împotriva acestui raport.

Siiri Oviir (ALDE), *în scris*. – (ET) Dacă analizăm această situație foarte detaliat și din punct de vedere legal, decizia pe care o luăm va modifica Tratatul de la Lisabona, care are în vedere convocarea unei convenții. Cu toate acestea, având în vedere faptul că acțiunea are un obiect limitat, care se referă strict la un amendament tranzitoriu, m-am bazat pe principiul proporționalității și am susținut soluția tranzitorie nominalizată de cei 479 de colegi: aceea de a oferi dreptul de a decide unei conferințe interguvernamentale mai degrabă decât a convoca o convenție.

Raül Romeva i Rueda (Verts/ALE), *în scris*. – Am votat împotriva acestui raport, pentru că sunt împotriva ideii de a nu convoca o convenție în vederea modificării tratatelor.

Rafał Trzaskowski (PPE), *în scris*. – (PL) Decizia de a nu convoca o convenție a fost una dintre cele mai dificile decizii referitoare la introducerea celor 18 noi membri în Parlament. Am luat această decizie în special din respect pentru acest instrument, al cărui obiectiv este să accentueze caracterul legitim al deciziilor referitoare la dreptul fundamental al UE. Acesta nu este un precedent pentru viitor. Toate chestiunile importante referitoare la modificările tratatelor, cum este procedura electorală, vor necesita totuși convocarea

unei convenții. Doresc să mulțumesc raportorului, dl Méndez de Vigo, și coordonatorilor pentru luarea acestei decizii, pentru că nu a fost ușor. Avem o problemă cu desemnarea celor 18 noi membri, pentru că unele state membre nu au folosit procedura potrivită. Am decis, cu toate acestea, că cel mai important principiu este reprezentativitatea. Înainte de toate, această cameră trebuie să aibă o reprezentare echilibrată cât mai repede posibil. De aceea cerem statelor membre să încheie acest proces cât mai repede posibil, încredințându-se în același timp că toți membrii vor fi aleși prin alegeri directe.

Raport: Íñigo Méndez de Vigo (A7-0115-2010)

Sophie Auconie (PPE), *în scris.* – (FR) Am votat pentru excelentul raport întocmit de colegul meu, dl Méndez de Vigo. O măsură tranzitorie trebuie de fapt găsită pentru a reconcilia respectul pentru Tratatul de la Lisabona cu articolul 5 din Actul din 1976 referitor la alegerea membrilor Parlamentului European prin sufragiu universal direct. Este deci necesar să mărim numărul deputaților în Parlamentul European la 754 pentru perioada rămasă din legislatura 2009-2014.

Mai mult, sunt mulțumită de formularea de la punctul 6 al acestui raport, care cere un sistem uniform de alegere a deputaților în PE: „anunță Consiliul European că intenționează să redacteze în curând propuneri de stabilire a dispozițiilor necesare pentru alegerea membrilor săi prin vot universal direct, în conformitate cu o procedură uniformă în toate statele membre și în conformitate cu principiile comune tuturor statelor membre, iar Parlamentul va iniția această reformă electorală în conformitate cu articolul 48 alineatul (2) din Tratatul privind Uniunea Europeană și cu articolul 223 din Tratatul privind funcționarea Uniunii Europene; insistă, în continuare, să se convoace o Convenție, dedicată reformei Parlamentului European, care să pregătească revizuirea tratatelor.”

Jean-Luc Bennahmias (ALDE), *în scris.* – (FR) Parlamentul European a fost de acord ca 18 membri ai săi să se alăture camerei în timpul acestei legislaturi. Acest acord înseamnă că Parlamentul, care a fost ales în iunie 2009 în baza procedurii prevăzute de Tratatul de la Nisa, respectă Tratatul de la Lisabona, care a intrat în vigoare la 1 decembrie 2009.

Am votat împotriva și am făcut-o pentru un singur motiv care, în opinia mea, este extrem de important: în timpul alegerilor europene din iunie 2009, multe dintre statele membre au crezut că este plauzibilă și iminentă ratificarea Tratatului de la Lisabona. În consecință, au adaptat modul în care alegerile s-au organizat. Acesta nu a fost și cazul Franței, care nu a făcut niciun fel de pregătiri pentru a asigura o tranziție lipsită de dificultăți, de la un număr de 72, la unul de 74 de deputați în PE.

Soluția găsită în final - aceea de a desemna doi membri ai Adunării Naționale - este inacceptabilă. Din 1979, deputații în PE sunt aleși prin sufragiu universal direct de către cetățenii europeni, și nu desemnați de adunările naționale. Datorită sufragiului universal direct, suntem îndreptățiți să vorbim în numele tuturor cetățenilor europeni. Faptul că Parlamentul a acceptat compromisul francez stabilește un precedent îngrijorător în sensul propriului eșec de a respecta tratatele.

Philip Bradbourn (ECR), *în scris.* – Salutăm măsurile prin care celor 18 membri în plus li se va permite să își ocupe locurile în Parlamentul European. Cu toate acestea, ei nu ar trebui să se bucure de statutul de observator înainte de momentul intrării în vigoare a măsurilor tranzitorii, când vor putea să își ocupe locurile ca membri deplin ai Parlamentului. Ca observatori, noii membri ar fi îndreptățiți la salarii și cheltuieli înainte de a putea să voteze. Acesta este un lucru greșit și, de aceea, delegația noastră a votat împotriva acestui raport.

Françoise Castex (S&D), *în scris.* – (FR) Trebuie să critic virulent decizia Franței referitoare la desemnarea a doi deputați în plus în PE convocați să își ocupe locurile în Parlamentul European datorită intrării în vigoare a Tratatului de la Lisabona.

Spre deosebire de celelalte 11 țări europene afectate de această reformă, care au anticipat alegerea și care bineînțeles că s-au bazat pe rezultatele alegerilor din iunie 2009, guvernul francez a decis ca, în ceea ce-l privește, să desemneze într-o manieră simplistă membri ai parlamentului național: aceasta este o rușine pentru democrație.

În plus, noi, socialiștii francezi, nu credem că ceilalți 16 deputați în PE ar trebui să fie obligați să plătească prețul lipsei complete de pregătire din partea Franței și de aceea, în final, am pledat în favoarea lansării unei CIG (conferințe interguvernamentale) care va permite acestor deputați în Parlamentul European - ca observatori mai întâi - să vină și să își joace rolul lor de reprezentanți ai cetățenilor europeni, care i-au ales cu acest unic scop în minte.

Carlos Coelho (PPE), *în scris.* – (PT) Ultimele alegeri europene (2009) au avut loc înainte de intrarea în vigoare a Tratatului de la Lisabona, astfel încât componența Parlamentului era încă aceeași cu cea stabilită de Tratatul de la Nisa (736 de deputați). Consiliul European a fost de acord cu proiectul referitor la componență propus de Parlament în 2007, mărinde numărul de la 750 la 751. Consider că este preferabil ca noua componență a Parlamentului European să fie aplicată abia la următoarele alegeri europene din 2014. Cu toate acestea, există un larg consens în sensul că acest lucru ar trebui făcut acum. Va fi deci necesar să se reglementeze modul în care vor fi aleși cei 18 noi membri (din 12 state membre). Noul tratat stabilește o limită superioară în privința numărului de deputați în PE din fiecare stat membru, aceasta însemnând că Germania va pierde trei locuri. Din moment ce nu este posibil ca mandatul unui deputat în PE să fie scurtat în timpul unei legislaturi, înseamnă că Parlamentul va avea temporar 754 de membri. Sunt de acord cu raportorul dl Mendez de Vigo atunci când recomandă ca noii membri să își ocupe locurile în aceeași zi pentru a evita distorsiunile regionale ale reprezentării în Parlament. Nu sunt de acord cu posibilitatea ca noii membri să fie desemnați de autoritățile naționale. Pentru a se bucura de legitimitate, cred că membrii trebuie să fie aleși.

Marielle De Sarnez (ALDE), *în scris.* – (FR) Tratatul de la Lisabona mărește numărul deputaților în PE de la 736 la 751. Cu toate acestea, deoarece alegerile din 2009 au avut loc înainte de intrarea în vigoare a Tratatului de la Lisabona, doar 736 de deputați în PE au fost aleși. De aceea, Parlamentul nostru a trebuit să adopte noi dispoziții referitoare la componența sa pentru perioada care a mai rămas din această legislatură. Delegația Mișcării Democratice nu a votat în favoarea acestui text din două motive. Nu poate fi de acord cu propunerea Consiliului de a convoca o conferință interguvernamentală (CIG) fără a avea o convenție compusă din reprezentanți ai parlamentelor naționale, șefi de stat și de guvern, Parlament și Comisie. Această procedură accelerată „violetă” nu numai spiritul, ci și litera tratatelor. Stabilește și un nefericit precedent. Desemnarea a doi membri ai parlamentului național francez printre cei 18 noi deputați în PE suplimentari constituie un atac serios îndreptat împotriva legislației primare, care stipulează că deputații în PE trebuie să fie aleși prin sufragiu universal direct, și nu să fie desemnați de parlamentele naționale. Singurul rezultat pozitiv al acestui episod va fi faptul că a atras atenția, atât asupra necesității de a reforma pe termen lung procedura electorală a Parlamentului, cât și asupra solicitării pe care o facem de mult timp, ca un procent dintre deputați în PE să fie aleși într-o circumscripție electorală europeană.

Edite Estrela (S&D), *în scris.* – (PT) Am votat pentru acest raport deoarece susține că cei 18 deputați în PE suplimentari din cele 12 state membre pot să-și ocupe locurile după ce sunt aleși. Este regretabil că Consiliul nu a adoptat măsurile necesare la timp pentru a permite acestor membri să își ocupe locurile imediat după intrarea în vigoare a Tratatului de la Lisabona.

Diogo Feio (PPE), *în scris.* – (PT) Faptul că Tratatul de la Lisabona nu a intrat în vigoare la timp ca să poată fi aplicat de îndată în cazul alegerilor pentru legislatura 2009-2014 a Parlamentului European a condus la o problemă care cred că a sfârșit prin a fi rezolvată într-o manieră rațională și care reflectă dificultățile inevitabile ale perioadelor de tranziție. În consecință, deși nu ar avea sens și nu ar fi nici legitim să îi lipsim pe membrii aleși de mandatele lor, nu ar fi rezonabil nici să împiedicăm acele state membre care beneficiază de o mărire a numărului reprezentanților lor să îi desemneze conform legislației care reglementează sistemele lor electorale. Circumstanțele excepționale justifică pe deplin soluțiile excepționale adoptate.

José Manuel Fernandes (PPE), *în scris.* – (PT) Mărirea numărului total al deputați în PE cu 15 (de la cei 736 stipulați în Tratatul de la Nisa la 751), cu 18 locuri suplimentare destinate a fi distribuite între 12 state membre, a fost adoptată. Germaniei i s-au alocat cu trei locuri mai puțin, având în vedere numărul maxim prevăzut de Tratatul UE. Tratatul de la Lisabona nu a intrat în vigoare înainte de alegerile europene din 2009, astfel încât acestea din urmă au fost organizate în conformitate cu dispozițiile Tratatului de la Nisa, acest lucru însemnând că Parlamentul European are în acest moment 736 de membri în loc de 751. Pe de altă parte, intrarea în vigoare a Tratatului de la Lisabona înseamnă că 18 deputați în PE suplimentari din cele 12 state membre pot în mod legitim să își ocupe locurile. Nu este posibilă scurtarea mandatului unui deputat în PE pe parcursul unei legislaturi sau, prin urmare, reducerea numărului actual al deputaților în PE din delegația germană cu trei. De aceea mi-am însușit opinia că modificarea Protocolului nr. 36 cerută de Consiliul European derivă direct din noile dispoziții ale Tratatului de la Lisabona și este o soluție validă care va permite tuturor acelor state membre care au dreptul la locuri suplimentare să-și desemneze deputații în PE necesari. Acești 18 deputați în PE trebuie să-și preia locurile în Parlament în același timp pentru a nu dezechilibra balanța naționalităților din cameră.

Ilda Figueiredo (GUE/NGL), *în scris.* – (PT) Așa cum am susținut și după cum poate fi observat în acest raport, Tratatul de la Lisabona nu numai că implementează politici neoliberale, militariste și federaliste, dar este și un instrument plin de ambiguități și contradicții cum sunt cele exprimate în Protocolul nr. 36 privind

componența Parlamentului European. Aroganța celor care au promovat tratatul a fost atât de mare încât i-a împiedicat să facă aceste dispoziții flexibile, deoarece au făcut totul să evite organizarea referendumurilor pentru a scăpa de votul cetățenilor din țările UE și de repetarea votului negativ exprimat de olandezi și francezi în privința așa-numitului „Tratat Constituțional”. Irlandezii au spus, de asemenea, nu acestei caricaturi de text și numai după multă presiune și șantaj votul lor a fost obținut, dar abia după alegerile europene.

Acest raport a evidențiat încercarea unor deputați în PE de a masca traiectoria federalistă a UE prin invocarea unei legitimități democratice pe care tratatul nu o are. De asemenea, acești membri încearcă atât să subordoneze și mai mult legislațiile naționale intereselor UE, cu propuneri îndreptate către stabilirea unei proceduri electorale uniforme în toate statele membre, care este o competență suverană a fiecărui stat membru, cât și să ceară convocarea unei convenții însărcinate cu reforma Parlamentului European în vederea pregătirii pentru revizuirea tratatelor.

Bruno Gollnisch (NI), în scris. – (FR) Faptul că tratatele sunt revizuite prin intermediul unei conferințe interguvernamentale sau prin intermediul unei convenții nu schimbă cu nimic esența problemei. Fie că a fost sau nu din incompetență, neglijență sau calcul politic greșit, o singură țară, Franța, a refuzat să prevadă consecințele intrării în vigoare a Tratatului de la Lisabona asupra reprezentării sale în Parlamentul European, în pofida cererilor repetate ale câtorva grupuri politice, printre care și al meu. În consecință, astăzi Franța este singura dintre cele 27 care intenționează să desemneze doi noi deputați în PE prin mijloacele indirecte ale unei decizii a parlamentului național, al cărui sistem de vot este cu totul nedrept. Toate acestea sunt în contradicție cu tratatele însele și în contradicție cu Actul din 1976, care prevede alegerea deputați în PE prin sufragiu universal direct. Mai mult, complice la aceasta este Grupul Alianței Progresiste a Socialiștilor și Democraților din Parlamentul European, care, deși a suferit la alegerile din 2009 o severă lovitură, va moșteni unul dintre cele două locuri suplimentare. Acestea sunt aranjamente între prieteni cu susținerea acestui Parlament. Din nefericire, pentru a abate atenția de la această anomalie, raportorul se ascunde în spatele caracterului temporar al măsurii. Temporar? Noii deputați în PE francezi își vor desfășura activitatea timp de patru ani, ceea ce înseamnă mai mult de 80 % dintr-o legislatură parlamentară. M-aș fi așteptat ca colegul nostru să fi fost mai ferm atât în privința valorii cuvintelor, cât și în privința apărării principiilor democratice.

Sylvie Guillaume (S&D), în scris. – (FR) Am votat pentru câteva amendamente care își propun să sublinieze natura inacceptabilă a alegerii făcute de Franța, care desemnează membri ai parlamentului său național să-și desfășoare activitatea în Parlamentul European alături de alți 16 care, în ceea ce îi privește, au participat la alegerile din 7 iunie 2009. Această alegere, făcută în mod clar pe fundalul unei totale lipse de pregătire, funcționează în opinia mea împotriva principiilor fundamentale democratice și ridică întrebări importante despre legitimitatea democratică a Parlamentului European. Pe de altă parte, nu trebuie să blocăm sosirea celorlalți deputați în PE, a căror desemnare este în perfectă concordanță cu spiritul tratatelor. Acest subiect demonstrează doar cât de important este pentru noi să ne conferim în viitor o metodă uniformă de desemnare a deputaților în PE prin sufragiu universal direct, înfăptuind această reformă prin intermediul unei convenții.

Raül Romeva i Rueda (Verts/ALE), în scris. – Am votat împotriva acestui raport din cauza principalului nostru amendament în care susținem că deputați în PE ar trebui aleși prin sufragiu universal direct.

Raport: Íñigo Méndez de Vigo (A7-0115/2010 – A7-0116-2010)

Carlo Casini (PPE), în scris. – (IT) Mi-am exprimat votul care este categoric în favoarea celor două rapoarte întocmite de dl Méndez de Vigo. Sunt mulțumit din două motive: deoarece comitetul pe care îl prezidez a acționat prompt, ajungând la un acord provizoriu, și pentru că acel acord a pregătit calea pentru cel la care s-a ajuns astăzi în plen printr-o majoritate largă.

Din această perspectivă, am sprijinit ideea de a vota împotriva punctului 5, introdus printr-un amendament al meu prezentat în comisie, pentru a evidenția faptul că desemnarea a 18 noi membri va trebui să respecte în cât mai mare măsură dispozițiile Actului electoral din 1976, care prevede ca membrii să fie aleși direct de către cetățenii europeni. Astfel, preferința va trebui să fie pentru o metodă automată, care să permită candidaților cu cele mai multe dintre voturile exprimate în favoarea celor ce nu au fost aleși în ultimele alegeri europene să se alăture Parlamentului. Cu toate acestea, dacă sistemul electoral național nu permite un astfel de calcul, abia atunci putem recurge la desemnarea de către parlamentele naționale.

Propuneri de rezoluție: Kârgâzstan (RC-B7-0246/2010)

Mara Bizzotto (EFD), în scris. – (IT) Criza politică din Kârgâzstan este încă un alt episod în destabilizarea regiunii Asiei Centrale, o regiune despre care știm că este crucială atât pentru Europa, având în vedere importanța subiectului referitor la locul de unde ne obținem energia și materiile prime, cât și pentru America

și Rusia, având în vedere poziția strategică a țării. Acesta este, din nefericire, rezultatul dezamăgitor al revoluției din 2005, care a născut speranțe de schimbare reală în dinamica politică a micuței foste republici sovietice și care părea să vestească, împreună cu evenimentele din aceiași ani din Ucraina și Georgia, un viitor geopolitic mai calm în întreaga regiune. Din nefericire, astăzi, Kârgâzstanul culege fructele amare ale unei schimbări care nu s-a produs, iar rezoluția pe care o votăm conține orientările convenite și necesare pe care această cameră trebuie să le ofere organismelor europene care vor fi implicate direct în subiectul kârgâz în forumurile internaționale și diplomatice. Speranța este că Comisia și Consiliul vor lucra împreună și coerent asupra acestor orientări și, cel mai important, o vor face într-o manieră urgentă, care din nefericire a lipsit impardonabil în alte cazuri chiar recente. Am votat în favoarea unei propuneri de rezoluție cu speranța sinceră că acțiunea europeană va avea un impact pozitiv asupra stabilizării Kârgâzstanului.

Diogo Feio (PPE), *în scris.* – (PT) Un produs al dezintegrării fostei Uniuni Sovietice, Kârgâzstanul este disputat de marile puteri și pare să fi decăzut într-un proces de agitație politică și de dezintegrare a structurii politice și sociale, care trebuie monitorizat mai bine de instituțiile europene și guvernele statelor membre. Relativa lipsă de cunoaștere a Europei, în ceea ce privește republicile din Asia Centrală, trebuie remediată și trebuie căutate canale de relaționare și comunicare în vederea asigurării unui acces îmbunătățit la mai multă informație și la monitorizarea mai amănunțită a situațiilor respective. Doresc să salut fermitatea Uniunii Europene dovedită prin plasarea în centrul agendei sale pentru Kârgâzstan a subiectelor libertății, democrației și drepturilor omului. Sper, de asemenea, că guvernul provizoriu se dovedește la fel de înțelept pe cât afirmă și inițiază reforme care să nu omită să ia în considerare aceste subiecte. Anunțarea organizării alegerilor și a unui referendum constituțional constituie un semnal încurajator pentru viitorul apropiat.

José Manuel Fernandes (PPE), *în scris.* – (PT) Conform observatorilor independenți, alegerile prezidențiale de anul trecut din Kârgâzstan, în care Kurmanbek Bakiev a fost reales, au fost compromise de fraude masive. Mai mult, după promisiunile democratice inițiale, guvernarea lui Bakiev a devenit autoritară. Ca urmare a demonstrațiilor în masă, președintele Bakiev a fost forțat să fugă din capitală, iar locul său a fost luat de un guvern provizoriu condus de liderul opoziției, Roza Otunbaeva, care a emis un decret de succesiune a puterii și un ordin de respectare a constituției kârgâze. Bakiev a fugit din țară pentru a căuta refugiu în Kazahstan. Kârgâzstanul atrage un interes special din partea Statelor Unite ale Americii și Rusiei datorită poziției strategice pe care o deține în mijlocul Asiei Centrale. UE și Asia Centrală împart aceleași provocări referitoare la energie, la lupta împotriva schimbărilor climatice, la controlul traficului de droguri și la lupta împotriva terorismului. Din acest motiv, UE trebuie să se implice activ alături de guvernul provizoriu în vederea explorării și exploatării posibilităților de promovare a bunei guvernări, a independenței sistemului judiciar și a altor obiective ale UE prevăzute în strategia pentru Asia Centrală.

Jacek Olgierd Kurski (ECR), *în scris.* – (PL) În calitate de coautor al propunerii de rezoluție a Parlamentului European referitoare la Kârgâzstan, doresc să exprim mulțumirile mele adresate colegilor care astăzi au votat în favoarea acestui document. Demnă de menționat este intenția anunțată de guvernul interimar din Kârgâzstan de a începe să lucreze asupra unei reforme constituționale și asupra punerii rapide a bazelor de organizare a unor alegeri democratice parlamentare. Aceasta explică apelul adresat guvernului interimar de a îndeplini obligațiile internaționale ale Kârgâzstanului și de a se asigura că procesul electoral va fi unul liber și corect. Urmărim evenimentele din Kârgâzstan cu îngrijorare și aceasta include menținerea unui coridor de aprovizionare neîntreruptă pentru NATO și alte forțe internaționale care sunt parte a misiunii din Afganistan. Este esențial ca Uniunea Europeană și Parlamentul European să monitorizeze cu foarte mare atenție situația din Kârgâzstan, să acorde asistența esențială și să sprijine dialogul dintre toate grupurile societății kârgâze.

Bogdan Kazimierz Marcinkiewicz (PPE), *în scris.* – (PL) Am votat în favoarea propunerii de rezoluție referitoare la Kârgâzstan, pentru că, în calitate de membru al delegației pentru Asia Centrală, sunt obligat să dau măcar acest sprijin unei națiuni care în săptămânile recente s-a aflat într-o situație atât de dificilă. Rezoluția cheamă la încetarea violenței și la stabilirea unui dialog între părțile implicate în conflict, la respectarea dreptului la libertate, drepturilor omului și principiilor statului de drept și accentuează importanța unui cadru constituțional coerent și stabil în asigurarea democrației. Cred, de aceea, că programul de ajutor internațional trebuie transpus în realitate cât mai repede posibil și că UE trebuie să-și asume rolul de lider al programului.

Nuno Melo (PPE), *în scris.* – (PT) Situația actuală din Kârgâzstan este îngrijorătoare, în primul rând, pentru că este o țară situată într-o zonă foarte importantă a Asiei Centrale, având o poziție geostrategică prin situarea lângă Afganistan și în vecinătatea Văii Fergana. Este necesară o investigație a evenimentelor care să fie condusă de Organizația Națiunilor Unite pentru stabilirea responsabilităților. Este important ca reprezentantul special pentru Asia Centrală să urmărească situația și să lucreze foarte îndeaproape cu Înalta Reprezentantă a Uniunii pentru afaceri externe și politica de securitate și vice-președintă a Comisiei Europene.

Wojciech Michał Olejniczak (S&D), *în scris*. – (PL) Propunerea de rezoluție a Parlamentului European nr. RC-B7-0246/2010 din 6 mai 2010 referitoare la situația din Kârgâzstan este vocea comună a Europei adresată Kârgâzstanului și autorităților sale. Propunerea de rezoluție referitoare la Kârgâzstan este un semnal important din partea Uniunii Europene și a întregii Europe. Trebuie să arătăm, și nu numai prin rezoluții ca aceasta, atât cetățenilor, cât și autorităților din Kârgâzstan, că noi sprijinim întărirea democrației și dezvoltarea societății, securitatea populației și creșterea durabilă.

Parlamentul European trebuie să fie o instituție care sprijină toate perspectivele democratice și care nu acceptă nici o abatere de la acest drum. Schimbările din Kârgâzstan sunt o consecință a ultimilor ani și a speranțelor de natură tranzitorie asociate cu Revoluția Lalelelor. Nici fraudele electorale și nici formele mai ușoare de autoritarism care au început să se manifeste în Kârgâzstan nu pot fi și nu vor fi chestiuni indiferente. Singurele măsuri pe care putem să le susținem și pe care le vom susține sunt cele democratice, pentru că ele formează temelia Uniunii Europene. Nu poate să existe din partea noastră niciun fel de acceptare a altor măsuri. Sper ca rezoluția referitoare la Kârgâzstan să fie doar unul dintre pașii pe care îi vom face. Întreaga Europă așteaptă acest lucru de la noi.

Raül Romeva i Rueda (Verts/ALE), *în scris*. – Am votat, alături de marea majoritate, în favoarea rezoluției și a celor două amendamente aduse acesteia pe parcursul votării.

Vilja Savisaar (ALDE), *în scris*. – (ET) Evenimentele de la începutul lunii aprilie din Kârgâzstan, deja acum mai bine de o lună, au avut un impact substanțial asupra situației guvernamentale interne din țară și asupra relațiilor internaționale. Din această cauză, Rusia și-a mărit influența militară și economică în Kârgâzstan, ceea ce era previzibil, având în vedere legăturile economice anterioare dintre cele două țări. În același timp, Rusia a promis să ofere sprijin economic, atât prin sprijin financiar direct, cât și prin practicarea unor prețuri preferențiale la vânzarea gazelor naturale și a produselor petroliere. Raportul de astăzi atrage în mare măsură atenția asupra faptului că Uniunea Europeană și ONU trebuie să ajute la asigurarea alegerii unui guvern democratic și la eliminarea încălcării drepturilor omului în această țară.

Este cu siguranță adevărat că există acolo dorința de a reduce corupția din sistemul public și din justiție, ceea ce probabil va face necesară reformarea sistemului public și garantarea independenței justiției. Toate acestea sunt însă în strânsă legătură cu situația economică a țării și, de aceea, este necesară cooperarea dintre UE, ONU și Rusia, pentru că, în caz contrar, Kârgâzstanului nu i se va acorda importanță; în schimb, „marile puteri” vor încerca mai degrabă să folosească întreaga situație pentru atingerea intereselor proprii. De aceea sprijin această rezoluție care cere tuturor părților implicate să coopereze pentru a asigura respectarea drepturilor omului și instaurarea democrației, reformarea sectorului public și independența justiției. Cu toate acestea, cred că va trece ceva timp înainte ca această țară să ajungă la nivelul de democratizare dorit, având în vedere faptul că, pentru atingerea acestui deziderat, desemnările vor trebui să se facă în urma unor concursuri transparente, și nu prin desemnarea membrilor familiei.

Propunere de rezoluție: Autovehiculele electrice (B7-0261/2010)

Maria Da Graça Carvalho (PPE), *în scris*. – (PT) Consider binevenită recenta comunicare privind vehiculele nepoluante și eficiente din punct de vedere energetic. Lansarea pe piață a autovehiculelor electrice ar putea să constituie un avantaj competitiv pentru industria europeană. Cu toate acestea, nu trebuie să uităm că Europa este în prezent lider mondial în sectorul automobilelor și nu putem pune în pericol acest avantaj competitiv. Fac un apel la Comisie și statele membre să asigure condițiile necesare creării unei piețe interne a autovehiculelor electrice. Doresc, de asemenea, să lansez un avertisment cu privire la necesitatea armonizării standardelor referitoare la baterii și la punctele de încărcare compatibile din diversele state membre. În plus, este important să creăm stimulente fiscale, practicând prețuri ale electricității adaptate puterii de cumpărare a consumatorilor. Un alt factor esențial va fi modernizarea rețelelor electrice. Fac un apel la creșterea investițiilor în cercetare și dezvoltare în domeniul bateriilor și al rețelelor electrice, pentru a eficientiza utilizarea materiilor prime. Cer, în consecință, depunerea tuturor eforturilor pentru menținerea rolului Europei de lider mondial în industria autovehiculelor.

Edite Estrela (S&D), *în scris*. – (PT) Am votat pentru propunerea de rezoluție, deoarece cred că autovehiculele electrice pot contribui la atingerea obiectivelor prioritare prevăzute de strategia Europa 2020, care constau în dezvoltarea unei economii bazate pe cunoaștere și inovație și promovarea unei economii mai eficiente din punctul de vedere al utilizării resurselor; cu alte cuvinte, o economie mai competitivă și care respectă mediul înconjurător.

Diogo Feio (PPE), *în scris*. – (PT) Într-un moment în care o dezbatere asupra emisiilor de CO₂ a devenit de neevitat, pentru că este un subiect central al discuției despre schimbările climatice, atunci când volatilitatea prețurilor combustibilului a făcut ca dependența actuală de petrol și derivații săi să fie nesustenabilă, cel puțin pe termen lung, este important să găsim alternative. Din acest motiv, inovarea pusă în slujba necesităților economice și sociale trebuie să caute soluții viabile din punct de vedere economic și științific. Autovehiculele electrice constituie o inovație importantă cu un mare potențial de piață, în special pe termen lung, din cauza emisiilor scăzute de CO₂ și alți poluanți, a eficienței energetice îmbunătățite și a promovării inovației bazate pe avans tehnologic. Având în vedere cele de mai sus, trebuie să existe o strategie europeană pentru autovehiculele electrice, care să sprijine industria de profil în dezvoltarea de tehnologii viabile și ecologice și care să creeze o piață unică a vehiculelor electrice. Cu toate acestea, trebuie din nou să avertizez că stabilirea unei strategii europene nu trebuie să însemne elaborarea unei multitudini de reglementări complexe, care să împovăreze industria de profil și care să pună în pericol viabilitatea și dezvoltarea acesteia.

José Manuel Fernandes (PPE), *în scris*. – (PT) Provocările generate de schimbările climatice, emisiile de CO₂ și alți poluanți și volatilitatea prețurilor la combustibil au creat un climat favorabil dezvoltării la nivel global a construcției de vehicule electrice. Vehiculele electrice contribuie la atingerea obiectivelor prioritare prevăzute de strategia „Europa 2020”, mai exact la consolidarea inovării și cunoașterii (creștere inteligentă), la promovarea unei economii mai ecologice și mai eficiente din punctul de vedere al resurselor (creștere durabilă) și la creșterea economică prin crearea de locuri de muncă (creștere prin incluziune). Este important ca, prin cercetare și inovare, costurile ridicate ale vehiculelor electrice, generate în principal de costurile ridicate ale bateriilor, să scadă. De aceea, salut atât prioritatea acordată de Președinția spaniolă dezvoltării vehiculelor electrice, în contextul luptei împotriva schimbărilor climatice, cât și comunicarea Comisiei referitoare la strategia europeană privind vehiculele ecologice și eficiente din punct de vedere energetic din 27 aprilie 2010. Cred că trebuie create condițiile existenței unei piețe unice a vehiculelor electrice, garantând în același timp coordonarea eficientă a politicilor la nivelul UE, pentru a evita orice impact negativ în special asupra ocupării forței de muncă. În plus, această coordonare încurajează compatibilitatea și interoperabilitatea.

João Ferreira (GUE/NGL), *în scris*. – (PT) Credem că dezvoltarea automobilelor electrice este necesară ca alternativă la vehiculele care utilizează combustibili fosili. În fața poluării atmosferice asociată acestora din urmă și a epuizării inexorabile în câteva zeci de ani a rezervelor de combustibili fosili, în special a petrolului, în ipoteza nefericită, dar destul de probabilă, că actualele paradigme energetice persistă, dezvoltarea automobilelor electrice se impune ca o importantă variantă ce trebuie analizată. Cu toate acestea, limitările și problemele asociate acestor vehicule, pe care le-am menționat în cadrul dezbaterilor, nu trebuie ignorate. Așa cum am spus, aceste probleme și limitări fac nerecomandabilă asumarea riscurilor economice și de publicitate. În schimb, ele avertizează asupra necesității de a continua cercetarea și dezvoltarea în vederea îmbunătățirii caracteristicilor vehiculelor electrice și de a reduce costurile acestora. „Obiectivul unui sistem de transport în mare parte decarbonizat până în 2050”, care este menționat în acest raport, trebuie să implice în primul rând creșterea semnificativă a perfecționării unor tipuri variate de transport în masă și de transport public și promovarea folosirii lor, pentru a le face accesibile tuturor; vehiculele electrice trebuie să fie puternic reprezentate în cadrul acestui proces.

Sylvie Guillaume (S&D), *în scris*. – (FR) Am votat în favoarea acestei propuneri de rezoluție care face posibilă, printre altele, standardizarea încărcătoarelor pentru autovehiculele electrice, din moment ce Uniunea Europeană și concetățenii noștri au doar de câștigat din dezvoltarea unei piețe europene a automobilelor electrice, și chiar și din crearea unei piețe globale. În consecință, aceste măsuri consolidează poziția Uniunii Europene în cadrul luptei împotriva poluării și în protejarea mediului înconjurător, prin încurajarea folosirii vehiculelor nepoluante, indiferent de tipul acestora. Acestea facilitează, de asemenea, sprijinul acordat cercetării și inovării, influențând pozitiv competitivitatea Uniunii Europene în domeniul tehnologiei. Adoptarea acestei propuneri de rezoluție este posibil să marcheze începutul unui nou model societal care ia în considerare multiplele provocări (de ordin social, tehnologic, demografic, referitoare la mediul înconjurător și așa mai departe). Mă bazez pe celelalte instituții europene să ne sprijine în această inițiativă.

Iosif Matula (PPE), *în scris*. – Susțin promovarea vehiculelor electrice ca o prioritate pe termen mediu și lung. Este necesar să identificăm metode pentru a încuraja statele membre să pună în aplicare strategii comune privind standardizarea vehiculelor electrice. Reușita acestei strategii va însemna fără îndoială costuri mai reduse pentru utilizatori, iar astfel, vehiculele electrice vor deveni mai atractive. Lipsa unei coordonări la nivel european însemna costuri mari nu numai pentru utilizatori. Producătorii industriali vor fi nevoiți să își uniformizeze parametri industriali diferiți, ceea ce se va reflecta direct asupra costurilor. De aceea, susțin că, dacă vrem ca lucrurile să meargă în direcția dorită, este necesar să ne concentrăm asupra procedurilor de standardizare. Este necesar să identificăm metode prin care să încurajăm consumatorii europeni înspre

utilizarea masinilor electrice. Consider ca un rol important îl au autoritățile locale. Acestea vor putea stimula cumpărătorii europeni prin puterea exemplului lor, dar și prin facilitățile în infrastructura și prin avantajele cu privire la diversele taxe cum ar fi cele de parcare sau de poluare. Cred că un exemplu și un semnal foarte bun ar fi utilizarea automobilelor electrice în instituțiile europene. Cu titlu experimental ar trebui creat un mini parc auto electric cât mai urgent, ca o alternativă la transportul actual

Nuno Melo (PPE), *în scris*. – (PT) Îngrijorarea crescândă privind emisiile de CO₂ și schimbările climatice a creat o nevoie urgentă de dezvoltare rapidă, astfel încât să devină posibil ca automobilele electrice să constituie o alternativă viabilă la cele folosite în prezent. Utilizarea crescândă a acestei modalități de transport contribuie într-o măsură importantă la atingerea obiectivelor prevăzute în strategia „Europa 2020”. În consecință, UE trebuie să investească semnificativ în crearea unei rețele de aprovizionare care să acopere în mod eficient întregul teritoriu european. Trebuie făcuți pași decisivi pentru a înlătura o serie de obstacole care fac în prezent ca această modalitate de transport să nu fie atractivă.

Andreas Mölzer (NI), *în scris*. – (DE) În contextul împuținării resurselor noastre, vehiculele electrice au în mod cert potențialul de a deveni cu adevărat o alternativă care respectă clima, cu condiția să continuăm să le dezvoltăm. În orice caz, aceasta se va întâmpla doar dacă procesele de producție și operarea vehiculelor respectă mediul înconjurător și nu consumă intensiv resursele. Sistemele de propulsie hibride și electrice sunt încă la început și avem nevoie să creăm un cadru standardizat, fără a da prioritate acestei tehnologii față de alte sisteme de propulsie. M-am abținut tocmai pentru că în propunerea curentă s-a acordat prea puțină atenție altor sisteme alternative de propulsie.

Georgios Papanikolaou (PPE), *în scris*. – (EL) Sprijinirea producției de vehicule electrice poate să aibă numeroase beneficii. Promovarea automobilelor electrice va ajuta în mod semnificativ la combaterea schimbărilor climatice prin trecerea la tehnologii mai ecologice și mai avansate, la promovarea inovării și la limitarea dependenței noastre energetice. Îmbunătățirea acestei tehnologii include și câteva aspecte care vor necesita o atenție aprofundată, cum sunt înlăturarea obstacolelor administrative și de alt gen care ar putea avea un efect negativ asupra circulației automobilelor ecologice, oferirea de stimulente pentru recalificarea muncitorilor din industria de profil, astfel încât să poată să acumuleze abilitățile necesare. Cred că propunerea de rezoluție este un text echilibrat care se referă la toate aceste subiecte și de aceea am votat în favoarea ei.

Aldo Patriciello (PPE), *în scris*. – (IT) Pentru a evalua impactul măsurilor pe care le-am discutat, trebuie să analizăm statisticile citate de Comisie. De fapt, în 2007, 72 % din populația europeană trăia în zonele urbane, care sunt un factor cheie pentru creșterea și ocuparea forței de muncă. Orașele au nevoie de sisteme eficiente de transport, pentru a susține economia și asigura bunăstarea locuitorilor.

Aproximativ 85 % din PIB-ul UE este generat în orașe. Zonele urbane au astăzi sarcina de a face ca transportul să fie sustenabil din punctul de vedere al mediului înconjurător (CO₂, poluarea aerului, zgomot), al concurenței (aglomerare), dar și din punct de vedere social (schimbări demografice, incluziune, sănătate). Pentru succesul întregii strategii a UE de combatere a schimbărilor climatice, pentru atingerea țintei de 20/20/20 și pentru promovarea coeziunii, este esențial să ne putem ridica la înălțimea acestei provocări.

Nouă din 10 cetățeni europeni cred că situația traficului din zona lor trebuie îmbunătățită. Sunt convins că acțiunea coordonată la nivelul UE poate contribui la consolidarea piețelor de noi tehnologii pentru vehiculele nepoluante și de combustibili alternativi. În acest fel, putem încuraja utilizatorii să opteze pe termen lung pentru vehicule și modalități de transport mai ecologice, să folosească infrastructura mai puțin aglomerată sau să călătorească la ore diferite. Sprijin din toată inima aceste inițiative care își propun ca, pe termen mediu și lung, să ne îmbunătățească obiceiurile și să le pună în acord cu dezvoltarea economică și industrială a întregii Uniuni.

Raül Romeva i Rueda (Verts/ALE), *în scris*. – Am urmat exemplul grupului meu atunci când am votat în favoarea acestei rezoluții, deși amendamentul nostru privind accelerarea revizuirii legislației referitoare la omologarea de tip nu a fost adoptat.

Propuneri de rezoluție: Regulament privind exceptarea pe categorii a autovehiculelor (B7-0245/2010)

Sophie Auconie (PPE), *în scris*. – (FR) În Europa, 380 000 de întreprinderi sunt implicate în distribuția de autovehicule și în prestarea de servicii legate de acestea. Aproape toate acestea sunt întreprinderi mici și mijlocii care au 2,8 milioane de angajați. În contextul dreptului european al concurenței, sectorul autovehiculelor este guvernat din anul 1985 de un regulament general privind exceptarea pe categorii, pentru a se ține cont de caracteristicile sale specifice: situația de oligopol, produse de înaltă tehnicitate și durată de

viață îndelungată. Cu toate acestea, Comisia propune astăzi abolirea exceptării existente în privința vânzării de vehicule noi. Doar piața secundară (serviciile de reparații și întreținere și furnizare de piese de schimb) ar rămâne subiectul unui regim de exceptare specific. Această propunere de rezoluție, pe care am susținut-o deja în cadrul Comisiei pentru afaceri economice și monetare și pe care am votat-o din nou astăzi în ședința plenară, poartă un mesaj clar din partea Parlamentului European. Aceasta vine după consultări ample cu sectorul autovehiculelor. Ea cere Comisiei să ia în considerare câteva elemente care pot în mod probabil să deterioreze echilibrul de puteri dintre constructorii de autovehicule și distribuitori, în detrimentul consumatorilor.

George Sabin Cutaș (S&D), *în scris*. – Am decis să votez în favoarea acestei rezoluții deoarece aceasta evidențiază problemele din cadrul propunerii Comisiei Europene aferente Regulamentului privind exceptarea pe categorii a autovehiculelor.

Recomandarea executivului european de a modifica anumite clauze ale actualului regulament în domeniu, în speță prin introducerea obligației de comercializare de până la 80 % a unei singure mărci pentru intermediarii de automobile, ar putea crește dependența acestora de producători și riscă să limiteze concurența din sector și să afecteze negativ opțiunile consumatorilor.

Diogo Feio (PPE), *în scris*. – (PT) Deoarece Comisia Europeană a declanșat procesul de revizuire a legislației aplicabile sectorului autovehiculelor, mai exact Regulamentul (CE) nr. 1400/2002 („RECAV”) și Regulamentul (CE) nr. 2790/1999 („RGEC”), este important să notăm că Uniunea și statele ei membre se confruntă acum cu o criză financiară și economică fără precedent, care a avut un impact real și profund asupra industriei automobilelor. Această industrie continuă să fie fundamentală pentru economia europeană, contribuind la ocuparea forței de muncă, inovarea tehnologică și competitivitate. Acestea fiind spuse, noile regulamente trebuie să ia în considerare necesitatea pe termen mediu și lung de a crea condițiile necesare sustenabilității industriei de automobile, permițându-i acesteia să rămână atât în prim planul tehnologiei și inovării, cât și sustenabilă din punct de vedere economic. În lumina a ceea ce abia am votat referitor la vehiculele electrice, noul cadru de reglementare trebuie să stimuleze producția și utilizarea acestui tip de vehicule, dar și cercetarea asupra mediului înconjurător și producerea unor automobile cu impact mai mic asupra mediului și cu un nivel mai scăzut al emisiilor.

Bruno Gollnisch (NI), *în scris*. – (FR) Noi am votat împotriva acestei propuneri de rezoluție care, în principiu, este favorabilă revizuirii curente a normelor în materie de concurență aplicabile distribuției și reparațiilor în sectorul autovehiculelor. De fapt, aceasta salută abolirea exceptării și aplicarea dispozițiilor generale din dreptul concurenței. Ca de obicei, sub acoperirea unei consultări preliminare, vor prevala acele grupuri de presiune care, nefiind neapărat semnificative pentru industrie, vor fi mai eficiente sau mai influente, ca să nu mai vorbim despre dogma concurenței care profită tuturor. Pe de altă parte, eforturile făcute de specialiști pentru a adapta legislația aflată astăzi în vigoare vor fi lăsate fără rezultat. După cum se știe, dacă ceva se face sau se desface, cineva ia măsuri. Întrebarea este dacă obiectivul Comisiei și, în special, al Direcției Generale Concurență este mai degrabă să-și justifice existența prin producerea de legi sau este acela de a implementa reglementări care satisfac cererile pentru calitatea și siguranța serviciilor și produselor, cereri care sunt necesare peste tot, cu atât mai mult în domeniul autovehiculelor.

Franz Obermayr (NI), *în scris*. – (DE) Modificările propuse de Comisie sunt contrare intereselor specifice ale întreprinderilor mici și mijlocii din sectorul autovehiculelor. În plus, acest sector este guvernat de un mare număr de reglementări complexe (referitoare la siguranță și mediu înconjurător, de exemplu) și de aceea dreptul concurenței trebuie să se bazeze pe trăsăturile specifice ale acestei piețe. Din acest motiv, am votat împotriva propunerii Comisiei.

Aldo Patriciello (PPE), *în scris*. – (IT) În iulie 2002, Comisia a adoptat un regulament general de exceptare pe categorii referitor la acordurile de distribuție a autovehiculelor, pentru a înlocui Regulamentul (CE) nr. 1475/95.

Principalul obiectiv al politicii Comisiei este de a permite companiilor implicate să beneficieze de o zonă de siguranță prin adoptarea reglementărilor de exceptare pe categorii concepute pentru a asigura o supraveghere corespunzătoare a piețelor. Exceptarea pe categorii contribuie, astfel, la certitudinea juridică și la aplicarea consecventă a normelor europene. Trebuie să subliniez faptul că importanța acestei dezbateri constă, de fapt, în indicarea orientărilor aflate la temelia viitorului cadru legal, care, după ieșirea din vigoare a regulamentului, trebuie să reglementeze acordurile privind distribuția autovehiculelor și serviciile post-vânzare asociate.

De aceea, pentru a decide asupra unui domeniu de aplicare adecvat al exceptărilor pe categorii în industria automobilelor, indemn Comisia să ia în considerare atât condițiile concurenței de pe piețele importante, cât și necesitatea de a face o distincție fundamentală între piețele de vânzare ale autovehiculelor noi și/sau cele de distribuție a pieselor de schimb. Aș reitera importanța sprijinirii unor astfel de propuneri. Ele descurajează inițiativele individuale în favoarea concurenței dintre distribuitori și reparatori și încurajează dezvoltarea întregului sector.

Robert Rochefort (ALDE), în scris. – (FR) Așa numitul regulament general privind exceptarea pe categorii a autovehiculelor, introdus la nivel european în 2002, pentru a mări concurența în sectorul autovehiculelor și pentru a aduce beneficii tangibile consumatorilor, se apropie de data expirării sale. În propunerea sa de revizuire, Comisia introduce schimbări care vor avea consecințe îngrijorătoare pentru consumatori în privința posibilităților referitoare la alegere, calitate și preț. Din acest motiv utilizăm această propunere de rezoluție, pe care eu am sprijinit-o, pentru a ne exprima cu claritate rezervele față de unele dintre propunerile supuse discuției. Mă gândesc în special la „obligația mărcii unice” care va avea un impact negativ asupra posibilității de a alege a consumatorului și asupra independenței distribuitorilor în raport cu constructorii. Doresc să îmi exprim preocuparea și cu privire la absența unei garanții a accesului adecvat al tuturor celor implicați la informațiile tehnice și la cele referitoare la piesele de schimb, care, în fapt, va limita libertatea consumatorului de a alege distribuitorul sau a proprietarul de atelier de reparații căruia ar putea să i se adreseze. La final, haideți să ne amintim că Comisia trebuie să contracareze noi forme anticoncurențiale de transformare a consumatorilor în consumatori captivi, care se realizează prin condiționarea serviciilor post-vânzare de reparație sau de întreținere a vehiculului exclusiv în rețeaua specifică mărcii respective.

Raül Romeva i Rueda (Verts/ALE), în scris. – Am votat în favoarea acestei rezoluții alături de marea majoritate a camerei.

Raport: Alojz Peterle (A7-0121/2010)

Regina Bastos (PPE), în scris. – (PT) Cancerul este una din provocările de sănătate majore cu care Europa se confruntă astăzi: ca importanță, cancerul este a doua cauză de deces în UE, înregistrând anual 3 milioane de noi cazuri și 1,7 milioane de decese. Conform Organizației Mondiale a Sănătății, cel puțin o treime din cazurile de cancer pot fi prevenite. Din acest motiv, este esențial ca părțile interesate relevante de pe teritoriul Uniunii Europene să se alătore unui efort comun de abordare a problemei cancerului. Unul din obiectivele propunerii prezentate de Comisia pentru Parteneriatul european de luptă împotriva cancerului pentru perioada 2009-2013 este de a susține eforturile statelor membre de abordare a problemei cancerului prin furnizarea unui cadru destinat identificării și distribuirii informațiilor, mijloacelor și expertizei în domeniul prevenirii și controlării cancerului prin implicarea părților interesate relevante din UE într-un efort comun. Salut obiectivul de a reduce povara cancerului prin examinarea în proporție de 100 % a populației pentru depistarea cancerului mamar, cervical și de colon până în 2013, indemnând astfel statele membre să introducă orientările menționate mai sus. Pentru motivele deja expuse, votez în favoarea raportului privind lupta împotriva cancerului: un parteneriat european.

Vilija Blinkevičiūtė (S&D), în scris. – (LT) Am votat în favoarea acestui raport, deoarece Parteneriatul european de luptă împotriva cancerului pentru perioada 2009-2013 propus de Comisia Europeană este o inițiativă excelentă pentru a combate mai eficient această boală teribilă. Cancerul este unul din domeniile majore de activitate ale Comisiei în domeniul sănătății publice, dat fiind faptul că, anual, 3,2 milioane de europeni sunt diagnosticați cu cancer, care, după bolile de inimă, este a doua cauză de deces. Parteneriatul propus de Comisie urmărește să sprijine statele membre în eforturile de a înfrunta cancerul prin furnizarea unui cadru destinat identificării și distribuirii informațiilor, mijloacelor și expertizei în domeniul prevenției și controlului. Doresc să subliniez că doar prin implicarea părților interesate relevante din UE într-un efort comun de abordare a problemei cancerului vom putea reduce semnificativ cazurile de cancer din Europa. Sunt de acord cu apelul făcut de Parlamentul European, conform căruia statele membre și Comisia trebuie să continue consolidarea și dezvoltarea inițiativelor ce oferă sprijin celor ce suferă de cancer, direct sau indirect. Sunt totodată de acord că statele membre și Comisia trebuie să asigure în statele membre accesul egal tuturor pacienților ce au nevoie de medicamentele pentru tratarea cancerului. În acest sens, parteneriatul pentru combaterea cancerului inițiat de Comisie este un pas spre un parteneriat comun de ordin social și politic, foarte important pentru întreaga Europă, care urmărește reducerea poverii cancerului în Europa.

Sebastian Valentin Bodu (PPE), în scris. – Prognozele legate de creșterea exponențială a diagnosticelor de cancer sunt menite să tragă un mare semnal de alarmă la nivelul comunității internaționale. Unul dintre trei europeni va fi diagnosticat pe parcursul vieții cu cancer, iar această boală nemiloasă este al doilea motiv de deces la nivelul continentului. Parlamentul European atrage atenția, în rezoluția adoptată, asupra faptului

că la nivel european există, în continuare, inegalități inacceptabile în ce privește depistarea și tratarea cancerului. O treime dintre cancerele diagnosticate sunt fatale bolnavului pentru că au fost diagnosticate prea târziu. Este o realitate pe care Europa trebuie să o schimbe prin programe de informare, educație a publicului și facilitarea accesului la servicii medicale de calitate. Nu în ultimul rând, UE face prea puțin, acum, pentru cercetarea acestei boli despre care se știe încă prea puțin. Cercetarea și prevenția sunt principalele căi de atac împotriva acestei boli. Pe termen mediu, acest lucru va da rezultate. Frecvența cazurilor de cancer trebuie să cunoască o scădere, pentru ca Europa să atingă obiectivul ambițios stabilit de Comisia Europeană, și anume reducerea cu 15 % a numărului de noi cazuri de cancer până în 2020, ținând seama și de tendința ascendentă provocată de creșterea populației și de fenomenul de îmbătrânire

Maria Da Graça Carvalho (PPE), *în scris.* – (PT) Salut propunerea Comisiei de a înființa Parteneriatul european de luptă împotriva cancerului pentru perioada 2009-2013, deoarece consider că lupta împotriva cancerului este o parte esențială a strategiei în materie de sănătate. Cu toate acestea, ca o formă primară de prevenție, fac apel la introducerea măsurilor de încurajare a stilurilor sănătoase de viață ca factor esențial al îmbunătățirii stării de sănătate. Factorii de mediu influențează totodată starea de sănătate și din acest motiv este necesar să abordăm problemele de mediu ce cauzează anumite forme de cancer. De aceea este importantă existența unei abordări transversale și integrate în domenii de acțiune precum educația, mediul, cercetarea și problemele sociale și, totodată, o coordonare îmbunătățită între diferitele centre de cercetare a cancerului din UE. Aș dori să atrag atenția asupra necesității de a utiliza cu mai mult folos resursele financiare destinate combaterii cancerului din cadrul celui de-al șaptelea program cadru, precum și asupra nevoii unor programe de cercetare la scară largă. Ar fi, de asemenea, importantă introducerea în perspectiva financiară a fondurilor destinate promovării prevenției cancerului.

Diogo Feio (PPE), *în scris.* – (PT) Este esențial să avem o nouă și mai cuprinzătoare abordare a cancerului, deoarece această boală a atins cote epidemice la nivel mondial, fiind una din cauzele de deces principale, responsabilă de aproape 13 % din numărul total de decese în 2004 (aproape 1,7 milioane de decese anual); pentru că, în 2006, a ocupat locul doi pe lista cauzelor de deces, cele mai frecvente decese rezultând din cancerul pulmonar, de colon și cel mamar; pentru că unul din trei europeni este diagnosticat cu cancer pe perioada vieții, iar unul din patru europeni este, în final, răpus de această boală. Este necesar un angajament clar în prevenție față de planurile de examinare la nivel național, deoarece suntem conștienți că prevenția adecvată și tratarea timpurie va permite evitarea a 30 % din cazuri. Este, de asemenea, necesară reducerea inegalităților privind accesul la tratament. Doresc să vă atrag atenția asupra situației inacceptabile din Portugalia, unde medicația inovatoare și eficientă împotriva cancerului, în special cea destinată cancerului pulmonar și mamar, este refuzată pacienților din motive exclusiv financiare.

José Manuel Fernandes (PPE), *în scris.* – (PT) Cancerul este una din provocările majore cu care ne confruntăm la nivel mondial. În acest moment, este a doua cauză de deces în Europa, cu 3 milioane de decese și 1,7 de noi cazuri în fiecare an. Comisia Europeană propune Parteneriatul european de luptă împotriva cancerului pentru perioada 2009-2013. Fiind o problemă politică și socială, cancerul solicită acțiuni comune la nivel național, european, regional și local. Tratatul de la Lisabona definește clar faptul că Uniunea Europeană are competența de a acționa, sprijini, coordona sau suplimenta acțiunile statelor membre. Unul din aceste domenii de acțiune la nivel european este protejarea și ameliorarea stării de sănătate a populației (articolul 2E). Uniunea Europeană a adoptat deja două importante instrumente de prevenție bazate pe dovezi: Codul european împotriva cancerului și recomandările Consiliului privind examinările pentru depistarea cancerului mamar, cervical și de colon. Astfel, salut recomandarea din această propunere de rezoluție referitoare la mobilizarea sectorului public în a se implica într-un efort puternic și consistent de prevenire a cancerului.

João Ferreira (GUE/NGL), *în scris.* – (PT) Cancerul este una din cauzele de deces principale la nivel mondial, iar numărul cazurilor a crescut la cote alarmante. Din acest motiv, considerăm ca fiind important sprijinul UE oferit statelor membre în efortul acestora de a combate cancerul, așa cum a fost menționat în raport, precum și promovarea efortului comun de a pune la dispoziție informații, mijloace și expertiză în domeniul prevenției și controlului. Numărul redus al cazurilor de cancer din anumite țări, în urma adoptării politicilor de îmbunătățite a acțiunilor de prevenție și tratament, dovedește că acesta este drumul ce trebuie urmat. Raportul face referire la diferite chestiuni importante, printre care se numără: necesitatea prevenției și controlului primar al afecțiunilor ce pot cauza cancerul, necesitatea examinării în vederea depistării, faptul că fondurile disponibile acum, în special cele publice, sunt insuficiente pentru a combate cancerul în UE, necesitatea de a reduce expunerea la elemente carcinogene în contextul profesiei și al mediului, necesitatea de a actualiza lista substanțelor carcinogene și protejarea la locul de muncă a celor ce suferă de cancer și a persoanelor cu afecțiuni cronice. Aș fi putut continua cu alte aspecte, precum eliminarea - mai curând decât reducerea - inegalităților referitoare la accesul la tratament și îngrijirile medicale aferente cancerului.

Lidia Joanna Geringer de Oedenberg (S&D), *în scris.* – (PL) În calitate de autoare a Declarației nr. 71/2009 referitoare la combaterea cancerului în UE, care a fost adoptată de către Parlament, sunt extrem de încântată de comunicarea Comisiei cu privire la lupta împotriva cancerului: un parteneriat european.

Acest document diagnostichează problema cancerului din UE și stabilește obiectivele luptei împotriva cancerului. În ciuda faptului că statele membre sunt gestionarii *de facto* ale serviciilor de sănătate, UE poate să acționeze în vederea extinderii sistemului de asistență medicală și poate, spre exemplu, să joace rolul unei platforme de schimb al bunelor practici. Rămâne la latitudinea statelor membre să se folosească de acest instrument suplimentar pregătit de către Comisie.

Propunerea conține un obiectiv foarte specific, respectiv reducerea poverii cancerului din UE cu 15 % până în 2020. Pentru ca acest program să intre în funcțiune, este necesară înglobarea tuturor planurilor statelor membre de combatere a cancerului până în 2013. Următorul pas este de a reduce cu 70 % disproporționalitatea ratei de mortalitate cauzate de cancer în rândul europenilor ce sunt tratați pentru aceste afecțiuni. Diferențele dintre cele mai bune și cele mai slabe rezultate ale statelor UE sunt încă foarte mari.

Comunicarea se concentrează totodată pe profilaxie și include introducerea examinării populației în proporție de 100 % pentru depistarea cancerului mamar, cervical și de colon. Sunt încântată că recentul nostru apel din Declarația nr. 71/2009 a survenit într-un moment oportun al activității Comisiei, care, sper, va fi de bun augur pentru transpunerea sa rapidă și sigură.

Françoise Grossetête (PPE), *în scris.* – (FR) Am votat în favoarea acestui raport legat de Parteneriatul european de luptă împotriva cancerului pentru perioada 2009-2013.

Obiectivul acestui parteneriat este de a oferi un cadru destinat identificării și distribuirii informațiilor, mijloacelor și expertizei în domeniul prevenției și controlului cancerului. Statele membre trebuie să acționeze împreună, mai ales în domeniul examinării pentru depistarea cancerului. Pe parcursul vieții, în Europa, unul din trei oameni va suferi de cancer. Cu toate acestea, o treime din toate formele de cancer pot fi prevenite, iar prevenția reprezintă strategia pe termen lung care este cea mai eficientă în materie de costuri în a reduce povara cancerului.

Sunt încântat că majoritatea acestei camere a votat în favoarea propunerii prezentate de mine, în calitate de raportor al opiniei Comisiei pentru industrie, cercetare și energie, respectiv pentru nevoia de a încuraja în mod mai susținut parteneriatele public-private în vederea stimulării cercetării și examinării, în special în domeniul imagisticii medicale.

Sylvie Guillaume (S&D), *în scris.* – (FR) Chiar dacă sănătatea este responsabilitatea fiecărui stat membru, nu avem decât de câștigat de pe urma adoptării unei abordări globale a prevenirii și tratării cancerului, acesta fiind exact aspectul pe care îl susțin aici. Astfel, Europa va fi capabilă să asigure o cooperare mai strânsă cu părțile implicate (societatea civilă, diverse organizații și alții), cu scopul de a disemina bunele practici din domeniu într-un mod cât se poate de eficient și, în special, să eficientizeze îngrijirile oferite pacienților prin luarea în considerare a bunăstării psihologice și mentale a pacienților. Acest parteneriat ar asigura totodată luarea în considerare a problemelor asociate, cum ar fi inegalitățile cu care se confruntă cei ce suferă de această maladie. Acest lucru este fundamental pentru îmbunătățirea vieții de zi cu zi a pacienților. Salut și adoptarea, la 19 aprilie, a unei declarații scrise, pe care eu am susținut-o și prin care s-a făcut apel la statele membre să introducă examinarea în vederea depistării cancerului mamar la nivel național, solicitându-se totodată Comisiei să întocmească un raport de urmărire la fiecare doi ani. Cancerul mamar rămâne cauza principală de deces în rândul femeilor cu vârste cuprinse între 35 și 59 de ani.

Jarosław Kalinowski (PPE), *în scris.* – (PL) Conform Organizației Mondiale a Sănătății, la nivel mondial, cancerul este cauza principală de deces. Astăzi, unul din trei europeni este diagnosticat cu cancer, iar unul din patru europeni moare din cauza acestei maladii. Din păcate, îmbătrânirea populației va conduce totodată la creșterea incidenței cancerului pe parcursul următoarelor decenii. Pentru a ne lupta cu această creștere, sunt de părere că trebuie să ameliorăm planurile naționale ce țin de combaterea cancerului și să realizăm campanii eficiente de informare a cetățenilor din UE. Copiii trebuie învățați de la vârste fragede să ducă o viață sănătoasă, fapt ce ar ajuta la reducerea numărului de cazuri în viitor. Conform experților, o treime din aceste cazuri poate fi prevenită, însă, pentru ca acest lucru să se întâmple, UE trebuie să mătureze fondurile destinate luptei împotriva cancerului. Astfel va deveni posibilă cercetarea științifică și un program cu o largă acoperire ce vizează luarea măsurilor profilactice împotriva cancerului în toate țările Uniunii.

Nuno Melo (PPE), *în scris.* – (PT) Sănătatea publică este una din prioritățile UE. Lupta împotriva cancerului face parte din aceasta, dat fiind faptul că, anual, această maladie este responsabilă de moartea a milioane de

cetățeni europeni. Știm cu toții că prevenția și diagnosticul timpuriu sunt elemente esențiale în lupta eficientă împotriva cancerului, astfel încât marea majoritate a eforturilor trebuie îndreptată în această direcție. Este important să depunem eforturi în lupta împotriva celor trei forme de cancer care cauzează cele mai multe decese - cancerul pulmonar, cancerul de colon și cancerul mamar, fără însă a neglija celelalte forme.

Andreas Mölzer (NI), *în scris.* – (DE) Pe întreg teritoriul Europei, cancerul este cea mai mare amenințare la adresa sănătății, iar rata mortalității din cauza cancerului este mare. Din cele 3 milioane de oameni ce sunt acum diagnosticați, 1,7 nu vor supraviețui. Diagnosticul timpuriu și tratamentul ar putea reduce aceste cifre în mod semnificativ. Nu trebuie doar să facem investiții în tratamente în Europa, ci și să asigurăm sprijinul pentru măsurile de prevenție. Trebuie să facem din cooperarea transnațională o prioritate, astfel încât să curmăm definitiv răspândirea cancerului. Acest raport trebuie privit ca un pas pozitiv în direcția cea bună, iar din acest motiv am votat în favoarea lui.

Wojciech Michał Olejniczak (S&D), *în scris.* – (PL) Am votat în favoarea rezoluției Parlamentului European referitoare la lupta împotriva cancerului: un parteneriat european. Ar trebui sprijinite toate măsurile destinate luptei împotriva cancerului și minimizării efectelor acestuia. Știința medicală încă nu dispune de instrumentele necesare pentru a curma cancerul, care devine una dintre cele mai răspândite maladii ale umanității. Este îngrozitor să aflăm că, în 2006, cancerul a fost a doua cauză comună de deces. Cauzele cancerului sunt multiple, iar de multe ori cauzele nu pot fi definite și diagnosticate. Cu toate acestea, prevenirea și limitarea efectelor cancerului este posibilă în 30 % din cazuri. Pentru a atinge acest lucru sunt necesare programe naționale de examinare adecvate. Uniunea Europeană, care acționează în interesele cetățenilor săi și din necesitatea de a le oferi protecția, trebuie să asigure dezvoltarea măsurilor adecvate diagnosticării timpurii a maladiei, măsuri preventive și forme avansate de terapie. În multe dintre statele membre s-au înregistrat progrese în lupta împotriva cancerului, inclusiv prin strategii îndreptate împotriva fumatului și metode specifice de prevenție. Măsuri similare ar trebui luate pe tot teritoriul Uniunii, însă mult mai intensiv și mai eficient. Previziunile legate de incidența și mortalitatea cancerului în anii ce urmează nu sunt optimiste. Ideea că mulți oameni vor pieri din cauza cancerului, în ciuda diferitelor metode de diagnostic și tratament, este mereu dureroasă și tristă. În orice caz, să ne asigurăm ca cetățenii noștri sunt conștienți de faptul ca au tot sprijinul nostru în această problemă.

Frédérique Ries (ALDE), *în scris.* – (FR) Reducerea numărului cazurilor de cancer cu 15 % de acum și până în 2020: acesta este ambițiosul obiectiv al Parteneriatului european de luptă împotriva cancerului pentru perioada 2009-2013. Este un obiectiv susținut azi de Parlamentul European prin votarea raportului Peterle. Este o reacție pe măsura provocării, chiar dacă, conform Organizației Mondiale a Sănătății, cancerul va deveni în 2010 cauza principală de deces la nivel mondial, surclasând maladiile cardiovasculare.

Doar în 2010, trei milioane de europeni se vor îmbolnăvi de cancer, iar aproape două milioane vor muri din cauza acestei maladii. Este urgent ca noi să facem mai multe în domeniul examinării sistematice pentru depistarea formelor celor mai comune de cancer: cancerul pulmonar, cancerul de colon și cancerul mamar. Încurajarea revoluționării oncologiei înseamnă totodată promovarea proprietăților carcinostatice ale anumitor alimente și încurajarea examinării timpurii pentru detectarea tumorilor cu ajutorul tehnologiei de ultimă oră a indicatorilor biologici: analize de sânge și de urină complexe. Toate acestea sunt măsuri ferme ce urmăresc diversificarea îngrijirilor oferite pacientului, astfel încât 2010 să fie anul reacțiilor, în care Uniunea Europeană nu doar sprijină, ci și inspiră crearea programelor naționale de luptă împotriva cancerului.

Raül Romeva i Rueda (Verts/ALE), *în scris.* – Bineînțeles că am votat în favoarea acestui raport, crucial pentru prevenția cancerului.

Joanna Senyszyn (S&D), *în scris.* – (PL) Susțin cu tărie raportul Parlamentului European referitor la comunicarea Comisiei privind lupta împotriva cancerului: un parteneriat european. Potrivit estimărilor Centrului internațional de cercetare a cancerului, unul din trei europeni este diagnosticat cu cancer, iar unul din patru europeni este răpus de această maladie. În acest an, trei milioane de europeni se vor îmbolnăvi de cancer, estimându-se decesul a aproape două milioane dintre aceștia. În Polonia, anual, aproape 100 000 de oameni devin victimele cancerului, iar 70 000 decedează. Lupta împotriva cancerului este una din ariile de acțiune principale ale UE în domeniul sănătății publice. Tratatul de la Lisabona accentuează competența Uniunii de a sprijini, coordona și suplimenta acțiunile statelor membre destinate protejării și ameliorării sănătății. Acțiuni specifice legate de aceste intenții sunt cuprinse în inițiativa Comisiei denumită Lupta împotriva cancerului: un parteneriat european pentru perioada 2009-2013. Obiectivele acestui parteneriat, în special măsurile sale profilactice, sunt esențiale pentru limitarea incidenței cancerului. Restricțiile financiare la care sunt supuse aceste obiective sunt îngrijorătoare. În declarație, obiectivele se extind pe o perioadă de 10 ani, în timp ce sprijinul financiar nu este asigurat de către bugetul comunitar decât pe termen scurt. În

acest sens, fac apel la: creșterea subvențiilor, mai ales pentru programele profilactice în domeniul politicii regionale și a Fondului social european; o utilizare mai eficientă a resurselor disponibile în cel de-al șaptelea program cadru, de exemplu o coordonare mai bună a cercetării științifice; creșterea resurselor ce urmează a fi planificate în noua perspectivă financiară.

Viktor Uspaskich (ALDE), *în scris*. – (LT) Cancerul este principala problemă din Europa și, într-adevăr, și la nivel mondial. Din păcate, astăzi, cancerul crește la cote epidemice. Având anual 3 milioane de noi cazuri și 1,7 milioane de decese în UE, cancerul este a doua cauză de deces și morbiditate. În prezent, una din trei persoane din UE va fi diagnosticată cu cancer pe parcursul vieții, iar experții estimează o creștere abruptă a poverii cancerului datorită îmbătrânirii populației. Trebuie întreprinse de urgență acțiuni în vederea ameliorării controlului și prevenției cancerului. În special în Lituania, situația este gravă. Indicatorii statistici ale diferitelor forme de cancer sunt printre cei mai negativi de pe întreg teritoriul UE. Astfel, salut în mod particular rezoluția Parlamentului European referitoare la combaterea cancerului în întreaga UE și Parteneriatul european al Comisiei de luptă împotriva cancerului pentru perioada 2009-2013, o nouă tentativă de a reuni părțile interesate într-o colaborare în spiritul unui parteneriat fructuos. Cancerul este o problemă socială și politică, nu doar o problemă de sănătate. Pentru a găsi o soluție, este nevoie de acțiuni comune la nivel european, național, regional și local. Aș dori să subliniez faptul că Tratatul de la Lisabona definește clar competența Uniunii de a sprijini, coordona și suplimenta acțiunile statelor membre. Obiectivul pe care îl împărtășim cu toții este să ajutăm statele membre în lupta împotriva cancerului și să punem la dispoziție un cadru pentru identificarea și distribuirea de informații, mijloace și expertiză în domeniul prevenției și controlului.

Jarosław Leszek Wałęsa (PPE), *în scris*. – (PL) Astăzi am votat propunerea de rezoluție referitoare la lupta împotriva cancerului, care a fost elaborată de colegul meu sloven, dl Peterle, din partea Grupului Partidul Popular European (Creștin-Democrat). Bineînțeles că am sprijinit adoptarea propunerii Comisiei Europene de a institui un Parteneriat european de luptă împotriva cancerului pentru perioada 2009-2013. Această nouă formă de cooperare intenționează să sprijine statele membre în lupta împotriva cancerului. Statisticile medicale arată că peste 3 milioane de noi cazuri și 1,7 milioane de decese sunt înregistrate în Europa în fiecare an. Acest lucru înseamnă că anual cancerul ocupă locul al doilea printre cele mai grave maladii și cauze de deces. Ca parte a acestui parteneriat european, statele membre ar trebui să pregătească cât mai repede cu putință planuri integrate de combatere a acestei maladii necruțătoare, astfel încât reducerea incidenței cu 15 % până în 2020 să fie posibilă. În orice caz, trebuie păstrat în minte faptul că, în această luptă inechitabilă, factorul esențial este prevenția. Această măsură este cea mai eficientă din punct de vedere al costurilor, pentru că o treime din cazurile de cancer pot fi prevenite. Astfel, măsurile preventive ar trebui sprijinite, atât ca parte a practicii medicale, cât și în contextul unor stiluri de viață din ce în ce mai sănătoase.

Raport: Patrizia Toia (A7-0120/2010)

Mara Bizzotto (EFD), *în scris*. – (IT) Importanța noilor tehnologii a informației și comunicațiilor (TIC) poate fi atribuită rolului crucial avut în pornirea unei veritabile revoluții în lumea științei, nu doar prin proclamarea nașterii societății bazate pe cunoaștere, ci și prin facilitarea unei abordări durabile a resurselor naturale.

În lumina acestor considerente și în cazul specific al noilor tehnologii dedicate eficienței energiei, este imposibil să ignorăm faptul că sectorul TIC este o resursă importantă în a asigura paralela dintre progresul și respectul față de planetă, garantând în același timp faptul că gospodăriile și industria vor avea beneficii financiare din economiile de energie. Politica economiilor de energie va caracteriza durabilitatea modelului social european, iar din acest motiv am votat în favoarea acestui raport.

Sebastian Valentin Bodu (PPE), *în scris*. – Trecerea la contorizarea inteligentă poate reduce consumul de energie cu până la 10 la sută la nivel european pentru că ar permite transferul bidirecțional de informații între operatorii de rețea, furnizorii de energie și consumatori. Analizele arată că o exploatare inteligentă a Tehnologiilor Informației și Telecomunicațiilor poate reduce consumul de energie în clădiri, care acoperă în prezent 40 la sută din totalul energiei consumate în Europa, cu până la 17 la sută. Toate aceste cifre se traduc prin reducerea emisiilor de carbon numai din transport cu până la 27 la sută.

Toate aceste prognoze nu fac decât să ne încurajeze spre utilizarea la maxim a tehnologiilor moderne. Chiar dacă ele nu vor putea fi implementate pe termen scurt la nivel unitar în Uniunea Europeană, este important ca toate statele membre să fie conștiente de alternativa utilizării tehnologiilor moderne pentru reducerea emisiilor de carbon, asumate cu ținte foarte ambițioase în cadrul agendei Europa 2020.

Industria construcțiilor și cea a transporturilor sunt printre marii consumatori energetici care pot grăbi implementarea sistemelor tehnologice moderne. În aceeași măsură, exploatarea resurselor naturale poate fi mai puțin agresivă cu mediul și mai puțin generatoare de carbon cu ajutorul tehnologiilor noi.

Maria Da Graça Carvalho (PPE), *în scris.* – (PT) Tehnologiile informației și comunicațiilor (TIC) joacă un rol esențial în promovarea creșterii economice în Europa. Influența acestora asupra sectorului energetic implică totodată o profundă schimbare a societății noastre, ea devenind mai descentralizată și mai flexibilă, iar distribuția devenind întruchiparea creșterii bunăstării. Utilizarea sectorului TIC și a tehnologiilor de rețele ne permite să îmbunătățim eficiența consumului nostru de energie, de exemplu prin crearea rețelilor de distribuție a electricității, clădiri inteligente, case inteligente, contorizare inteligentă, precum și transport eficient din punct de vedere ecologic. Este totodată important să nu încetăm să profităm de oportunitățile de inovare pe care ni le oferă sectorul TIC. Dezvoltarea unei rețele europene inteligente și inovatoare este esențială, alăturând instrumente de măsurare și monitorizare a eficienței consumului de energie electrică și implementând contorizare inteligentă, conform planului expus în al treilea pachet privind piața energiei. În acest fel, consumatorii își vor putea administra consumul de energie, reducând astfel cererea de energie. Sectorul TIC poate juca, de asemenea, un rol important în măsurarea și cuantificarea efectelor schimbărilor climatice la nivel mondial și la evaluarea măsurilor de protecție împotriva schimbărilor climatice, contribuind astfel la reglarea politicii climatice.

Edite Estrela (S&D), *în scris.* – (PT) Am votat în favoarea raportului referitor la mobilizarea tehnologiilor informației și comunicațiilor (TIC) pentru a facilita tranziția la o economie eficientă energetic și cu emisii reduse de dioxid de carbon. Sectorul TIC poate dobândi un rol important în reducerea efectelor schimbărilor climatice prin reducerea consumului de energie, creșterea eficienței energetice și prin integrarea energiilor regenerabile.

Diogo Feio (PPE), *în scris.* – (PT) Acest raport este extrem de oportun în aceste vremuri în care sunt prioritare atât reducerea emisiilor de CO₂ și de gaze cu efect de seră, cât și investițiile în energii regenerabile și tehnologii verzi. Astfel, este esențial să luăm în considerare prezentarea măsurilor de mobilizare a sectorului TIC, cu scopul de a face posibilă o tranziție la o economie eficientă energetic la cele mai reduse costuri pentru populație și întreprinderi. Este într-adevăr crucial să promovăm o creștere durabilă care să se regăsească în bunăstarea actualei populații, în economie și totodată în solidaritatea față de generațiile viitoare.

José Manuel Fernandes (PPE), *în scris.* – (PT) Tehnologiile informației și comunicațiilor pot contribui în mod semnificativ la eficiența energetică a economiei UE, cu precădere în sectoarele construcțiilor și transporturilor. În acest context, salut eforturile Comisiei de a promova contorizarea inteligentă și rețelele inteligente în producția, distribuția și utilizarea energiei. As pune accentul în special pe apelul la statele membre de a facilita accesul la internet în bandă largă tuturor cetățenilor UE pentru a asigura accesul egal la serviciile online.

Ilda Figueiredo (GUE/NGL), *în scris.* – (PT) Nu există nicio îndoială în privința faptului că mobilizarea tehnologiilor informației și comunicațiilor (TIC) va putea facilita tranziția la o economie eficientă energetic, având în vedere că și acesta este un mod de a reduce consumul energetic, de a crește securitatea energetică și de a ajuta la reducerea degradării ecologice, în special a celei cauzate de emisiile de gaze cu efect de seră.

Cu toate acestea, știm că va dura până ce vom valorifica potențialul eficienței energetice și al economiilor de energie, nu doar din cauza grupurilor de interese economice care își apără interesele, ci și datorită nivelului scăzut de ajutor acordat efectuării schimbărilor necesare.

În acest fel, susținem diferitele propuneri incluse în raport, în special pe acelea care antrenează valorificarea sectorului TIC în planificarea unei politici noi în materie de transporturi și creșterea intermodalității în sectorul transporturilor. Le susținem și pe cele care fac apel la Comisie să creeze o nouă viziune asupra priorităților în materie de ajutor, luând în considerare aceste chestiuni legate de mobilizarea sectorului TIC, cu scopul de a facilita tranziția la o economie eficientă energetic și în alte domenii decât transportul și mobilitatea, cum ar fi industria, sănătatea și locuințele.

Alfredo Pallone (PPE), *în scris.* – (IT) Deja de câțiva ani, Uniunea Europeană și-a impus obiective importante legate de economia de energie și de reducerea emisiilor de dioxid de carbon. Domeniul tehnologiilor informației și comunicațiilor este fără îndoială un instrument de îmbunătățire a eficienței energetice a fiecărui stat membru. De altfel, sectorul TIC poate atât să susțină monitorizarea și administrarea consumului energetic, cât și să furnizeze noi aptitudini și tehnologii de ameliorare a exploatarei resurselor naturale și să favorizeze procesele industriale și de producție mai puțin poluante. Amplul proces de consultare publică lansat de

Comisia Europeană a clarificat modul în care sectorul TIC poate servi îmbunătățirii eficienței energetice. Conform calculului Comisiei Europene, un sistem bazat pe TIC poate reduce consumul aferent clădirilor cu până la 17 % - consum actualmente estimat la 40 % din totalul de consum energetic din Europa - și emisiile de dioxid de carbon aferente transporturilor cu până la 27 %. Organizarea urbană obținută datorită utilizării TIC pot reduce semnificativ impactul energetic al zonelor urbane. Astfel, trebuie întreprinse acțiuni pentru a propaga bunele practici și sensibiliza puterile decizionale locale cu privire la beneficiile pe care sectorul TIC le are de oferit.

Aldo Patriciello (PPE), *în scris*. – (IT) Uniunea Europeană și-a reafirmat angajamentul luat pentru reducerea cu 20 % a emisiilor de dioxid de carbon până în 2020. Acest angajament va fi foarte greu de respectat dacă nu se va exploata întregul potențial al sectorului TIC. Acest domeniu chiar este capabil să reducă semnificativ emisiile de CO₂.

Sectorul TIC răspunde de 1,75 % din emisiile de dioxid de carbon din sectorul de servicii din Europa și produce 0,25 % din emisiile asociate producției de echipamente necesare tehnologiei și de bunuri de consum. Restul de 98 % din emisiile de dioxid de carbon provin din alte sectoare ale economiei și ale societății. În concluzie, este bună ideea armonizării metodelor de măsurare și cuantificare a performanței energetice, cu scopul de a obține date ce ne vor permite să creăm strategii inovatoare în materie de economie de energie și să prevenim fenomenul „dezinformării verzi”.

În acest context, doresc să atrag atenția asupra faptului că tehnologiile informației și comunicațiilor pot juca un rol vital în atingerea obiectivelor fundamentale, în măsura în care acestea se regăsesc în aproape fiecare sector economic și susțin creșterea productivității cu peste 40 %. Din aceste motive, reafirm întreaga mea susținere pentru această strategie, care combină dezvoltarea economică și industrială corespunzătoare cu o strategie durabilă din punct de vedere ecologic.

Rovana Plumb (S&D), *în scris*. – La nivelul fiecărui stat membru tehnologiile informației și telecomunicațiilor (TIC) reprezintă modalități de a crește eficiența energetică, și pune la dispoziție noi aplicații și tehnologii pentru îmbunătățirea exploatării resurselor naturale, transformarea producției și proceselor industriale într-o economie eco-eficientă. Sistemele bazate pe TIC pot reduce consumul de energie în clădiri - în prezent situat la 40 % din totalul energiei consumate în Europa - cu până la 17 % și emisiile de carbon din transport cu până la 27 %. Sectoarele TIC numără 6,6 milioane de angajați în cele 27 de state membre ale UE, stimulează capacitatea de inovare a tuturor sectoarelor și contribuie cu mai mult de 40 % din creșterea globală a productivității. Comisia Europeană și Comitetul Regiunilor trebuie să urgenteze elaborarea „ghidului practic pentru autoritățile locale și regionale” privind ameliorarea performanței energetice prin utilizarea inovatoare a TIC. Acesta va stabili modul în care autoritățile pot exploata TIC în cadrul planurilor lor privind schimbările climatice și va descrie modul în care fondurile de coeziune pot sprijini parteneriatele de afaceri pentru crearea de aplicații TIC inovatoare, în vederea încurajării și sprijinirii orașelor, municipalităților în utilizarea TIC pentru reducerea emisiilor.

Raül Romeva i Rueda (Verts/ALE), *în scris*. – Noi, Verzii, am votat în favoarea acestui raport. Toate fragmentele originale de text, pe care unele grupuri au dorit să le excludă, au rămas în raport.

Daciana Octavia Sârbu (S&D), *în scris*. – În calitate de raportoare a opiniei Comisiei pentru mediu cu privire la acest raport, sunt perfect conștientă de posibilitățile sectorului TIC de a facilita economia semnificativă de energie în Uniunea Europeană, mai ales în sectoarele construcțiilor și transporturilor. Nu trebuie însă să pierdem din vedere „prăpastia digitală”, care se poate observa atât în statele membre, cât și între acestea. Acest fapt perpetuează inegalitățile sociale și economice, reducând capacitatea sectorului TIC de a furniza beneficii atotcuprinzătoare în materie de eficiență energetică. Accesul la internetul de mare viteză pentru toată lumea este de o importanță majoră. Statele membre, asistate de Comisie, ar trebui să facă un efort în a pregăti infrastructura necesară, astfel ca toți cetățenii și întreprinderile din Europa să poată beneficia de tehnologiile disponibile. Acest lucru ar ținti în mod direct inegalitatea și nedreptatea creată de prăpastia digitală, fiind singura variantă de a asigura realizarea deplină a potențialului eficienței energetice a sectorului TIC.

Czesław Adam Siekierski (PPE), *în scris*. – (PL) Având în vedere prea lentă avansare a măsurilor luate pentru atingerea obiectivului economisirii a 20 % din energie până în 2020, este necesară creșterea și accelerarea capacității de inovare a sectorului TIC și obținerea unei creșteri semnificative a proporției energiei rezultate din surse regenerabile. Trebuie să ținem seama de faptul că, atunci când sectorul transporturilor se dezvoltă, emisiile de dioxid de carbon cresc de asemenea. Astfel, trebuie să ne concentrăm asupra aplicării tehnologiilor informației și comunicațiilor în acest sector, nu doar pentru a reduce nivelul emisiilor, ci și pentru a preveni

ca acestea să crească. Sectorul TIC trebuie inclus în planificarea noii politici europene a transporturilor. Acest lucru poate reduce densitatea traficului din transporturi, fapt ce va genera efecte benefice asupra mediului înconjurător. Toate aceste măsuri nu vor aduce doar beneficii climatice, ci vor reduce și costurile asociate consumului de energie și vor conduce la crearea locurilor de muncă ecologice. În orice caz, nu trebuie pierdut din vedere faptul că noile statele membre nu se vor putea adapta atât de rapid la cerințele introduse de Uniunea Europeană. Trebuie să luăm în considerare și interesele acestor țări, dat fiind faptul că acestea constituie un grup semnificativ ce utilizează încă sursele tradiționale de energie. Este nevoie de timp și de resurse financiare pentru a putea face schimbări în acest sens.

Viktor Uspaskich (ALDE), *în scris*. – (LT) Sprijin inițiativa Comisiei Europene de a utiliza tehnologiile informației și comunicațiilor (TIC) pentru a îmbunătăți eficiența energetică a Uniunii Europene și pentru a crește competitivitatea industriei europene. Conform calculelor prezentate de către Comisia Europeană, utilizarea sectorului TIC este o măsură excelentă, care ne va permite scăderea consumului de energie și, în același timp, va reduce cantitatea emisiilor de dioxid de carbon cu 27 %, un fapt foarte important. Acest lucru va diminua și distrugerile cauzate mediului înconjurător. Sunt de acord în totalitate și susțin afirmațiile raportoarei, conform căreia utilizarea sectorului TIC va stimula industria și piața tehnologiilor din Europa, fapt ce ar contribui la resuscitarea pieței și la crearea de noi locuri de muncă. Sunt de părere că este necesar să luăm toate măsurile, atât pentru a începe să utilizăm sectorul TIC în acele state membre în care acesta lipsește, cât și pentru a ameliora acest sector acolo unde el este deja în funcțiune. Doresc să atrag atenția asupra importanței sectorului TIC în planificarea unei noi politici europene a transporturilor. Logistica este un factor important în raționalizarea transporturilor și pentru reducerea emisiilor de dioxid de carbon. Este important să admitem nevoia creșterii investițiilor publice și private în instrumentele sectorului TIC, cu scopul de a crea infrastructuri inteligente pentru transporturi. Aplicarea sistemelor inteligente de transport (SIT) la transportul rutier și conectarea la alte mijloace de transport pot servi reducerii congestiei și efectelor negative asupra mediului înconjurător. În calitate de membru al Comisiei pentru dezvoltare regională (REGI), doresc să subliniez faptul că trebuie să încurajăm statele membre să propage bunele practici și să sensibilizeze puterile decizionale locale cu privire la beneficiile pe care sectorul TIC le are de oferit.

Raport: Vittorio Prodi (A7-0057/2010)

Alfredo Antonozzi (PPE), *în scris*. – (IT) Cartea albă a Comisiei Europene privind adaptarea la schimbările climatice conține multe idei asupra cărora trebuie să ne concentrăm acum și în viitor pentru a înfrâna această amenințare legată de încălzirea globală.

Astfel, salut în mod particular acel pasaj din raport care pune accentul pe importanța integrării dimensiunii adaptării în toate politicile UE, fie în relație cu agricultura sau pescuitul, fie în legătură cu gestiunea forestieră, având o abordare orizontală și intersectorială ce poate garanta consistența măsurilor ce vor fi transpuse la intervale de timp.

Sebastian Valentin Bodu (PPE), *în scris*. – Europa trece printr-o perioadă în care trebuie să recunoască urgența presantă a unor măsuri de reducere a impactului activităților umane asupra climei. Cartea albă privind schimbările climatice este un pas înainte spre uniformizarea acțiunilor la nivel european, care au ca scop reducerea emisiilor de carbon.

Cu obiectivul ambițios de reducere a emisiilor de gaze cu efect de seră cu 20 la sută până în 2020, Uniunea Europeană trebuie să se miște mult mai repede decât o face în prezent. Statele membre, fie ele mai noi sau mai vechi, sunt obligate să depună eforturi sporite și egale și să înțeleagă că prevenția sau tratarea unei boli în stadiu incipient are o rată de succes mai mare decât tratamentul unei afecțiuni cronice.

Ar fi trist ca Europa să realizeze prea târziu că schimbările climatice îi afectează capacitatea de a face agricultură, ca principală sursă de hrană pentru populația la nivel continental și mondial. Deja ne confruntăm cu extreme, secetă și inundații, în fiecare an. Este greu de imaginat acum cum poate fi mai rău decât atât, însă specialiștii nu sunt foarte optimiști. De aceea, acțiunile legate de reducerea impactului activităților umane asupra climei sunt cheia normalității ulterioare.

Maria Da Graça Carvalho (PPE), *în scris*. – (PT) Salut inițiativa Comisiei Europene de a prezenta un cadru larg de acțiune la nivel european referitor la politica adaptării la schimbările climatice. În orice caz, măsurile de atenuare și cele de adaptare nu trebuie privite separat. Doresc să subliniez importanța Directivei privind sistemul de comercializare a certificatelor de emisii (ETS), în temeiul căreia statele membre trebuie să aloce 50 % din încasările generate de acest sistem atât măsurilor de atenuare, cât și celor de adaptare. Cred totodată că măsurile suplimentare trebuie să aibă întâietate în promovarea strategiei UE de creștere cu 20 % a eficienței

energetice până în 2020, având intenția ca, din punct de vedere legal, acest obiectiv să devină obligatoriu la nivelul Uniunii. Dintre măsurile de adaptare prezentate, doresc să o subliniez pe aceea care privește solidaritatea dintre statele membre cu regiunile dezavantajate și cele mai afectate de schimbările climatice. Pentru a obține această solidaritate, este important ca Comisia să analizeze posibilitatea creșterii fondurilor publice destinate cooperării internaționale în cadrul celui de-al 8-lea program-cadru pentru cercetare și dezvoltare, în vederea sprijinirii luptei împotriva schimbărilor climatice. Doresc totodată să subliniez rolului cercetării și tehnologiei în crearea unei societăți cu emisii scăzute de dioxid de carbon, având în vedere recenta comunicare a Comisiei privind un plan strategic european pentru tehnologiile energetice și logica intervenției între sectoarele public și privat, precum și între finanțarea Uniunii, cea națională și cea regională.

Proinsias De Rossa (S&D), în scris. – Am votat în favoarea acestei rezoluții ce salută Cartea albă a Comisiei referitoare la o strategie europeană de adaptare la schimbările climatice și care propune o serie de măsuri pentru diferite domenii politice. Chiar dacă reușim să menținem încălzirea globală în limite de siguranță, schimbările climatice incumbă consecințe inevitabile ce necesită eforturi de adaptare. Adaptarea și imunizarea la schimbările climatice trebuie integrate în domeniile politice, mai ales în domeniile ce privesc apa, pământul, agricultura, pescuitul și zonele de coastă. Biodiversitatea este în pericol, însă trebuie să ne asigurăm că schimbările climatice vor fi luate în considerare la planificarea urbană, a transporturilor și a infrastructurii. Structurile de protecție civilă trebuie să acorde întâietate capacității de reacție la inundații și secetă. Este important să nu pierdem din vedere implicațiile acestei provocări asupra stării de sănătate publice și sociale. Poate afecta grav sănătatea sistemului respirator și poate augmenta incidența bolilor cu transmitere prin vectori. Comunitățile defavorizate, copiii săraci și persoanele în etate sunt categoriile cele mai expuse în fața riscurilor pe care le presupun schimbările climatice asupra sănătății. Încășările generate de schema de comercializare a certificatelor de emisii trebuie să contribuie la eforturile de adaptare, iar bugetul UE trebuie să reflecte necesitatea de a face față acestor provocări.

Edite Estrela (S&D), în scris. – (PT) Am votat pentru raportul referitor la Cartea albă a Comisiei: „Adaptarea la schimbările climatice: către un cadru de acțiune la nivel european”. Măsurile de adaptare sunt necesare pentru a putea face față provocărilor pe care le incumbă schimbările climatice. Cred că adaptarea la schimbările climatice este necesară și ne va permite să îmbunătățim sistemele de gestionare a situațiilor de urgență, iar gestionarea poate fi mai eficientă prin combinarea observațiilor prin satelit cu cele de la sol.

Diogo Feio (PPE), în scris. – (PT) Așa cum am afirmat ieri cu privire la raportul Le Foll referitor la agricultura din UE și schimbările climatice, preocupările legate de mediu, atâta timp cât sunt legitime și necesare, trebuie corect raportate la impactul propunerilor în termeni de sustenabilitate și productivitate agricolă. Același lucru este aplicabil tuturor sectoarelor de activitate, așadar este esențial ca UE să creeze o strategie de abordare a schimbărilor climatice, să își ia un angajament concret față de dezvoltarea durabilă și să încerce să reducă emisiile de dioxid de carbon, fără să-și pericliteze astfel activitățile de producție, în special industria. Orice politică a schimbărilor climatice - în special pe fundalul crizei economice și financiare - trebuie să urmărească eficiența și sustenabilitatea economică, punând inovarea și cercetarea în serviciul noilor tehnologii și soluțiilor ce sunt mai ecologice și la fel de eficiente și competitive. Atenția trebuie să se îndrepte spre sursele curate de energie, spre utilizarea mai eficientă a resurselor naturale și spre investițiile durabile în domenii de cercetare și tehnologii mai ecologice; astfel se va putea menține competitivitatea europeană și se va permite crearea mai multor locuri de muncă într-un cadru al dezvoltării durabile.

José Manuel Fernandes (PPE), în scris. – (PT) UE trebuie să își păstreze și să își consolideze rolul de conducător în lupta la nivel internațional împotriva schimbărilor climatice. Cercetarea științifică în acest domeniu este esențială, dacă intenționăm să mergem pe o cale bună și sigură, fie pentru a combate schimbările climatice, fie pentru a ne adapta la acestea. Problema adaptării este orizontală și afectează diferite politici sectoriale. Coordonarea politică la nivelul statelor membre în aceste domenii trebuie să fie mai intensă. În fapt, susțin ca crearea planurilor naționale în baza unui cadru european comun să devină obligatorie. Cred că trebuie să avem politici europene comune în domenii cum ar fi apa, energia și pădurile; spre exemplu, aș reitera necesitatea unei carte europene referitoare la riscurile aferente zonelor de coastă. Este nevoie urgent de o analiză a riscurilor pe care le reprezintă schimbările climatice pentru cele mai vulnerabile regiuni europene. Cred, totodată, că trebuie create bareme europene pentru eficiența rețelelor publice de aprovizionare cu apă. Doresc să subliniez și faptul că ecosistemele naturale sunt cele mai importante rezervoare de captare a emisiilor de dioxid carbon, înghițind la nivel mondial 50 % din emisiile anuale de gaze cu efect de seră și contribuind astfel atât la atenuare, cât și la adaptare.

Bruno Gollnisch (NI), în scris. – (FR) Acest raport menține credința conform căreia schimbările climatice se petrec la nivel global, sunt dezastruoase și inevitabil de origine umană. Totuși, întocmai ca această credință, care are acum statutul de religie și nu mai este supusă dezbaterii, raportul este excesiv. Și, ca orice lucru

excesiv, este și ridicol. În consecință, chiar și fără a mai aștepta vreo evaluare științifică, trebuie aplicat un principiu absolut preventiv pentru a putea înfrunta cele mai dezastruoase scenarii cu puțință, în termenii posibilului impact asupra ecosistemului al așa-zisei încălziri globale, dar și asupra zonelor locuibile, edificiilor industriale ș.a.m.d. Observ în treacăt că se recurge rarism la o asemenea prudență când e vorba de alte măsuri referitoare la mediu sau la sănătatea umană, cum ar fi organismele modificate genetic. În temeiul acestor riscuri imaginare sau reale, care variază de la maladiile ce sunt probabil legate de încălzirea globală la incendiile presupuse ca fiind doar rezultatul aceluiași fenomen și la inundații și supraîncălzirea centralelor electrice, suntem îndemnați să acceptăm imixtiunea Comisiei și a politicilor europene în absolut toate sectoarele, inclusiv în folosința celei mai mici suprafețe de teren. Este păcat că atâtia copaci, admiși ca fiind rezervoare de carbon, au fost sacrificați pentru imprimarea acestui text. Întocmai spuselor poetului: tăietorule de lemne, stai o clipă.

Jarosław Kalinowski (PPE), *în scris*. – (PL) Inevitabilele schimbări climatice obligă societatea și economia Uniunii Europene să se acomodeze la o nouă realitate. Cred că este nevoie de o politică de adaptare adecvată caracterului și tipurilor de schimbări care au loc, care ar trebui să includă, totodată, o strategie de protecție a celor mai periclitate zone. Sunt complet de acord cu raportorul și cred că, pentru o mai bună coordonare a acestor măsuri, este extrem de importantă implementarea unui sistem de monitorizare și schimb de informații la nivel internațional, dar și pe plan regional și local. Sunt încântat mai ales de faptul că se pune accentul pe importanța politicii agricole comune, care joacă rolul cheie de gardian al ecosistemelor și biodiversității. Din acest motiv, sunt de părere că proiectele destinate prevenției sau atenuării efectelor secetei și ale inundațiilor și care sprijină agricultorii care lucrează în condiții dificile sunt foarte importante.

Alfredo Pallone (PPE), *în scris*. – (IT) Am votat în favoarea propunerii de rezoluție referitoare la Cartea albă a Comisiei intitulată „Adaptarea la schimbările climatice: către un cadru de acțiune la nivel european”, pentru că sunt de părere că, în general, este în interesul Europei și, în mod particular, în interesul Italiei, datorită caracteristicilor sale geo-climatice. Este evident că există probleme în gestionarea resurselor hidrologice ale Italiei, acest fapt putând fi observat în perioadele frecvente de secetă din lunile estivale, precum și în anumite episoade ale inundațiilor, cum a fost cel petrecut în decembrie pe râul Serchio din Toscana. În Italia ne confruntăm și cu cumplita problemă a incendiilor de vară, iar din acest motiv îmbunătățirea condițiilor de siguranță este absolut crucială. Chiar dacă proiectul de carte albă a Comisiei este doar un cadru inițial de referință, consider că acesta are o contribuție semnificativă, în special când ne referim la gestionarea situațiilor de urgență. În același timp, delimitează o abordare strategică generală cu privire la întărirea rezistenței UE la efectele schimbărilor climatice.

Andres Perello Rodriguez (S&D), *în scris*. – (ES) O mare proporție a Parlamentului, precum delegația spaniolă a Grupului Alianței Progresiste a Socialiștilor și Democraților din Parlamentul European, s-a opus din punct de vedere formal punctului 41 din această rezoluție, care solicită aplicarea principiului subsidiarității la politica solurilor. Recunoaștem cu toții diversitatea care caracterizează diferitele regiuni ale Uniunii, dar, așa cum se afirmă în rezoluție, exact acesta este motivul pentru care sudul Europei are mult mai mult de suferit din cauza presiunilor exercitate de schimbările climatice, având astfel nevoie de Europa și de politicile comune. Aceasta este o chestiune legată de solidaritate, de pe urma căreia ar putea beneficia întreaga UE. Din acest motiv, regretăm nespuse excluderea primei propuneri din text, în care dl Prodi solicita deblocarea în Consiliu a directivei privind solurile. Este foarte importantă lansarea acestui instrument legislativ esențial adaptării și, în special, combaterii riscurilor de deteriorare și deșertificare. Este adevărat faptul că aceste riscuri sunt mai prezente în sudul Europei, dar să nu uităm că schimbările climatice afectează întregul capital al mediului înconjurător european. Aceia cărora le este adresată această rezoluție ar trebui să știe că o mare parte a Parlamentului încă face apel la o politică comună și de susținere.

Raül Romeva i Rueda (Verts/ALE), *în scris*. – Noi, Verzii, am votat în favoarea acestui raport. Vestea cea bună este că a fost combătut amendamentul prin care se urmărea distragerea atenției de la siguranța nucleară.

Czesław Adam Siekierski (PPE), *în scris*. – (PL) Concluziile cercetărilor conduse de oamenii de știință arată că efectele schimbărilor climatice vor avea o influență în crescendo asupra mediului înconjurător, economiei, precum și asupra vieții noastre de zi cu zi. În consecință, acțiunile de adaptare la efectele actuale și viitoare ale schimbărilor climatice sunt o provocare importantă pentru societate la nivel mondial. Deciziile cu privire la cele mai bune metode de adaptare la schimbările climatice trebuie să se bazeze pe analize științifice solide, însă nu toate regiunile au acces la informații corecte. Din acest motiv, crearea unei platforme de monitorizare a schimbărilor climatice promite să fie o idee bună. Platforma va putea servi schimbului de informații, experienței și bunelor practici la nivel european, regional și local. Cu toate acestea, nu sunt convins că asumarea rolului de conducător în lupta internațională împotriva încălzirii globale, așa cum menționează documentul, UE nu încearcă să își asume o prea mare responsabilitate pentru afacerile la nivel mondial. Am

impresia că, atunci când ne confruntăm cu provocări precum criza economică sau necesitatea creșterii economice, nu ar trebui să acordăm întâietate cheltuielilor pentru lupta împotriva încălzirii globale. Indiferent de măsurile ce vor fi luate în vederea adaptării la schimbările climatice, trebuie avut în vedere faptul că anumite țări vor fi expuse unor costuri enorme prin transpunerea politicii de adaptare, iar privarea acestor țări de sprijinul financiar ar putea duce la o dezvoltare neuniformă a diferitelor state membre.

Dominique Vlasto (PPE), *în scris.* – (FR) Am regretat faptul că, în raportul din Comisia pentru transport și turism, sectorul transporturilor a fost ignorat în cadrul strategiei de adaptare la schimbările climatice, când de fapt acesta are o importanță economică semnificativă și este una din principale surse de emisii de CO₂. Din acest motiv, salut faptul că acest raport reasează sectorul transporturilor în miezul problemei. Trebuie să depunem eforturi substanțiale pentru a susține cu succes întreprinderile și utilizatorii pentru a se adapta la schimbările climatice. Reușita politicii noastre depinde de metodele adecvate și inovatoare de a mobiliza fondurile în vederea limitării pe cât posibil a impactului asupra oamenilor, echilibrului ecologic și activităților economice. Mai mult decât atât, strategia noastră trebuie să aibă în vedere zonele geografice vulnerabile, precum regiunile de coastă, marine și muntoase, care sunt foarte sensibile și care vor duce povara schimbărilor climatice, dacă nu reușim să luăm măsurile de protecție necesare. Parlamentul nostru trebuie să adopte de urgență mecanisme eficiente de adaptare a sectorului transporturilor, care trebuie să înceteze a mai fi doar cauza problemei și să devină soluția pentru lupta împotriva schimbărilor climatice.

Raport: Andrea Cozzolino (A7-0100/2010)

Ryszard Czarnecki (ECR), *în scris.* – Prioritățile cheie ale Grupului ECR pentru bugetul UE sunt asigurarea raportului calitate/preț, administrarea eficientă și eliminarea fraudei. De aceea, susținem esența raportului Cozzolino precum și marea majoritate a concluziilor lui.

Grupul ECR nu poate, cu toate acestea, să sprijine conceptul de procuror public european. Această funcție riscă să fie un prim pas periculos spre o competență europeană în domeniul dreptului penal, iar concentrarea asupra creării ei este o distragere de la eficientizarea funcționării sistemelor și organismelor existente.

Pentru că amendamentul propus de ECR de a înlătura paragraful care susține progresul către instituirea funcției de procuror public european a fost respins, ECR s-a abținut de la votul final.

Diogo Feio (PPE), *în scris.* – (PT) Deși consider, la fel ca raportorul, că este pozitiv faptul că numărul neregulilor financiare raportate Comisiei de către statele membre au scăzut de la 1 024 milioane de euro în 2007 la 783,2 milioane de euro în 2008, cred că obiectivul va fi să ajungem la un nivel de zero milioane nereguli financiare pe an. Pentru a obține acest lucru, consider că este esențial să adoptăm măsuri care să consacre o mai mare transparență în lupta împotriva fraudei fiscale, în special cea referitoare la TVA, și a tuturor infracțiunilor financiare; o cooperare mai amplă între guverne în cazul fraudelor transfrontaliere; îmbunătățirea calității datelor și actualizarea constantă a bazelor de date naționale; răspunsul rapid al guvernelor la cererile de informații. Trebuie să existe o mai bună administrare și monitorizare a solicitărilor privind fondurile de coeziune și trebuie să existe dispoziții care să permită aplicarea de sancțiuni statelor membre care nu folosesc bine aceste fonduri. Doresc să subliniez și contribuția esențială a Oficiului European de Luptă Antifraudă în reducerea acestor cifre.

José Manuel Fernandes (PPE), *în scris.* – (PT) Raportul anual privind protejarea intereselor financiare ale Comunităților pentru 2008 consemnează faptul că impactul financiar al neregulilor, atâtea câte au fost identificate, a scăzut de la 1 024 milioane de euro în 2007 la 783,2 milioane în 2008, reducerile fiind înregistrate la toate capitolele de cheltuieli, cu excepția achizițiilor directe și a fondurilor de preaderare. Aș sublinia, în special, necesitatea de a include informații despre nereguli, care să clarifice care este proporția din totalul resurselor afectată de erori și de posibile cazuri de fraudă. Combaterea fraudei și a corupției este o îndatorire importantă a instituțiilor europene și a tuturor statelor membre, care trebuie să pună la dispoziție toate resursele necesare pentru combaterea eficientă a acestor flageluri, protejând astfel interesele financiare ale Uniunii și ale contribuabililor ei.

Nuno Melo (PPE), *în scris.* – (PT) În acest moment de criză economică și financiară, nu poate fi irosit nici măcar un singur euro din bugetul UE, iar acest lucru este și mai adevărat atunci când irosirea este rezultatul fraudei care conduce la cheltuirea defectuoasă a fondurilor Uniunii. De-a lungul anilor, am observat scăderea semnificativă a numărului neregulilor. Cu toate acestea, nu putem fi satisfăcuți cu reducerea acestora la sume marginale sau aproape la zero. UE trebuie să adopte mecanisme de control bugetar care sunt eficiente în detectarea și prevenirea din timp a fraudei, astfel încât fondurile publice să fie puse la dispoziție doar atunci

când urmează să fie folosite corect, ca să nu mai vorbim de pedepsirea efectivă a acelor care încalcă regulile, încercând să își însușească astfel de fonduri care sunt sărace prin natura lor.

Franz Obermayr (NI), *în scris.* – (DE) Pentru mine, lupta împotriva fraudei este o preocupare importantă, în special în privința fondurilor regionale și a celor de preaderare. Cu toate acestea, măsurile de combatere a fraudei propuse au o focalizare centralistă prea pronunțată. De aceea m-am abținut de la vot.

Aldo Patriciello (PPE), *în scris.* – (IT) Sunt mulțumit că impactul financiar al neregulilor, atâtea câte au fost identificate, a scăzut de la 1 024 milioane de euro în 2007 la 783,2 milioane în 2008 (scăderea afectând toate capitolele de cheltuieli, cu excepția cheltuielilor directe și a fondurilor de preaderare). Sprijin din plin munca Comisiei și aș sublinia faptul că lupta împotriva fraudei și a corupției este o îndatorire clară a instituțiilor europene și a tuturor statelor membre.

Având în vedere situația economică particulară care se răspândește ca o epidemie în întreaga Europă, sunt de acord cu necesitatea protejării intereselor financiare ale Uniunii și a combaterii criminalității organizate care, conform indicatorilor naționali, își sporește capacitatea de coluziune în cadrul instituțiilor, tocmai prin intermediul fraudării bugetului UE.

Cred, în consecință, că este extrem de important să adoptăm o legislație eficientă pentru a îmbunătăți cooperarea administrativă în contracararea practicilor fiscale dăunătoare și să asigurăm funcționarea omogenă a pieței interne. În acest sens, susțin propunerea de directivă a Consiliului privind cooperarea administrativă în domeniul taxării, accentuând în același timp importanța creșterii responsabilității statelor membre, începând cu calitatea informației introduse în bazele de date.

Raül Romeva i Rueda (Verts/ALE), *în scris.* – La votul final m-am pronunțat pentru. Amendamentul propus de Grupul ECR, împotriva căruia am votat, a fost respins.

Czesław Adam Siekierski (PPE), *în scris.* – (PL) Merită menționat faptul că, în 2008, s-a înregistrat o descreștere abruptă a numărului de nereguli în comparație cu anul anterior. Cea mai importantă îmbunătățire s-a manifestat la capitolul cheltuielilor din agricultură. Raportul arată că cuantumul estimat al neregulilor a scăzut cu 34 %. Cu toate acestea, cea mai mare creștere s-a înregistrat la capitolul fondurilor de preaderare, unde cheltuirea defectuoasă a resurselor a crescut până la 90,6 %, însă trebuie să ne amintim că acestea nu sunt state membre și le lipsește experiența. În ciuda acestei îmbunătățiri a situației în 2008, o anumită parte a resurselor bugetare ale UE este încă cheltuită defectuos. Într-o anumită măsură, aceasta se datorează lipsei mecanismelor eficiente de supraveghere și control. Oficiul European de Luptă Antifraudă (OLAF), care există din 1999, a înregistrat multe succese în lupta împotriva deturnării de fonduri. Cu toate acestea, garantarea deplinei sale independențe operaționale este esențială. Susțin propunerea raportorului de a abilita OLAF-ul să se bazeze mai mult pe activitățile de audit intern efectuate de Comisie, decât să doar pe informațiile pusă la dispoziție de către oficialii statelor membre. Care este rolul care va trebui jucat de statele membre și sistemele acestora de supervizare și auditare? Combaterea fraudei în proiectele europene trebuie să fie o prioritate pentru noi. Onestitatea și responsabilitatea în cheltuirea mijloacelor limitate ale bugetului UE ne vor permite să economisim fonduri care pot fi folosite ulterior în lupta împotriva consecințelor recesiunii. Nu trebuie să uităm că resursele bugetului UE ne aparțin nouă, tuturor contribuabililor. De aceea ar trebui să garantăm că ele sunt cheltuite în cel mai eficient mod.

Viktor Uspaskich (ALDE), *în scris.* – (LT) Vreau să subliniez faptul că combaterea fraudei și a corupției este o datorie importantă a instituțiilor europene și a statelor membre. Doresc cu toate acestea să atrag atenția în special asupra faptului că, în unele țări, corupția în distribuirea fondurilor europene este legată în mod direct de discreditarea politicilor purtate în aceste țări. În aceste țări, se formează clanuri politice și financiare separate, cu scopul de a controla distribuirea fondurilor Uniunii Europene. De aceea, Parlamentul European, Comisia Europeană și alte instituții importante ale Uniunii Europene trebuie să atragă atenția asupra discriminării și discreditării politicilor, organizațiilor politice, oponenților politici și liderilor opoziției de la nivel național. Uniunea Europeană, care cultivă democrația, trebuie mai întâi să se asigure că partidele de opoziție din statele sale membre au oportunitatea de a lucra și de a se exprima liber și controlează acțiunile de prevenire a corupției. Vreau, de asemenea, să atrag atenția asupra faptului că banii Uniunii Europene trebuie folosiți pentru a îmbunătăți infrastructura statelor membre, pentru a educa oamenii și alte asemenea lucruri. Investiția exclusivă a banilor europeni în infrastructură va aduce beneficii atât țării, cât și comerțului său. Nu vor mai exista oameni de afaceri „săraci” care cer susținere, dar nu o primesc. Mai mult, în acest mod nu am mai avea nevoie să controlăm distribuirea fondurilor Uniunii Europene către mii de destinatari interesați, care sunt beneficiari ai ajutorului, ceea ce ar însemna că mii de subiecți dubioși ar dispărea de asemenea. Prin urmare, toată atenția trebuie îndreptată către folosirea publică a acelor bani.

Raport: Tamás Deutsch (A7-0062/2010)

Alfredo Antoniozzi (PPE), *în scris. – (IT)* Doresc să profit de această ocazie pentru a comenta asupra raportului anual al Băncii Europene pentru Investiții cu sediul în Luxembourg, cu scopul de a insista, așa cum am mai făcut-o în câteva dintre întrebări, asupra importanței creșterii bugetului alocat instrumentelor financiare ale BEI dedicate sprijinirii dezvoltării zonei centrale ale orașelor și planurilor de regenerare.

Instrumentele care există în prezent, cum este fondul JESSICA, sunt printre puținele instrumente financiare pe care o municipalitate le poate utiliza pentru a finanța proiectele de dezvoltare urbană. Intervențiile se extind și la sediile consiliilor, dar numai în zonele adiacente proiectului și numai pentru reabilitarea energetică a clădirilor și îmbunătățirii acestora. De aceea, profit de această ocazie pentru a accentua faptul că, după părerea mea, fondul JESSICA ar trebui extins și asupra construirii de clădiri noi (evident respectuoase față de mediu), pentru că, în acest mod, ar ajuta autoritățile locale să rezolve în egală măsură problemele din orașele noastre referitoare la locuințe.

Maria Da Graça Carvalho (PPE), *în scris. – (PT)* Salut raportul pe anul 2008 al Băncii Europene de Investiții (BEI) și încurajez BEI să-și continue acțiunile de promovare a dezvoltării economiei europene și de consolidare a creșterii, pentru a stimula ocuparea forței de muncă și promova coeziunea interregională și socială. Salut, de asemenea, importanța pe care BEI o acordă întreprinderilor mici și mijlocii (IMM-urilor), energiei sustenabile și atenuării schimbărilor climatice, precum și investițiilor în regiunile de convergență ale UE lovite puternic de recenta încetinire economică. BEI a răspuns cu rapiditate atât crizei economice globale, în special prin Planul european de redresare economică, cât și al celor state membre care au fost cel mai sever afectate de criză. Cu toate acestea, solicit ca viitoarele rapoarte să fie mai detaliate în privința împrumuturilor majore ce suplimentează subvențiile Fondului european de dezvoltare regională, care sunt acordate regiunilor pentru implementarea tehnologiilor avansate sau pentru programele legate de rezervele energiei regenerabile și nepoluante. În același mod, rapoartele privind facilitatea pentru investiții ar trebui să includă informații referitoare la rezultatele programelor finanțate. Prin punerea la dispoziție a unei finanțări adecvate, BEI ar trebui să joace un rol mai important în sprijinirea investiției în infrastructură, tehnologii ecologice, inovare și IMM-uri, ca parte a strategiei Europa 2020.

Diogo Feio (PPE), *în scris. – (PT)* Banca Europeană de Investiții joacă un rol esențial în sprijinirea statelor membre să înfrunte grava criză economică, financiară și socială. Având în vedere acest lucru, cred că fondurile sporite alocate în special politicii de coeziune a Uniunii Europene au fost cruciale pentru reducerea impactului produs asupra regiunilor defavorizate și cel mai grav afectate. Fondurile sporite alocate întreprinderilor mici și mijlocii, care reprezintă majoritatea întreprinderilor din Europa, și suplimentarea finanțării pentru cercetare și dezvoltare ar ajuta la temperarea în continuare a efectelor acestei crize. De aceea, având în vedere că Tratatul de la Lisabona a intrat în vigoare și că se nasc provocări prezente și viitoare pentru o Uniune Europeană aflată într-o situație economică și socială dificilă, este esențial să consolidăm activitățile BEI, să facem ca acțiunile ei să fie mai transparente și să-i stabilim prioritățile adecvate.

José Manuel Fernandes (PPE), *în scris. – (PT)* Banca Europeană de Investiții (BEI) a fost înființată în 1958 prin Tratatul de la Roma. BEI, în calitate de bancă a Uniunii Europene de creditare pe termen lung, împrumută bani sectorului public și privat pentru proiecte de interes european, folosind piețele financiare și fondurile proprii. Principala sa țință este să contribuie la integrarea, dezvoltarea echilibrată și sustenabilă și coeziunea economică și socială a statelor membre ale UE. În 2008, BEI a trebuit să se confrunte cu provocări fără precedent, deoarece criza economică globală a atins în egală măsură economiile din Uniunea Europeană. În materie de gestionare a crizei, sunt încântat să subliniez răspunsul rapid al BEI la criza economică globală prin autofinanțarea unei creșteri a capitalului propriu și sporirea în acest mod a volumului său de creditare în sprijinul Planului european de redresare economică. De aceea, salut raportul pentru 2008 al BEI și adoptarea acestuia, care o încurajează să-și continue acțiunile de promovare a dezvoltării economiei europene și de consolidare a creșterii, pentru a stimula ocuparea forței de muncă și promova coeziunea interregională și socială.

Nuno Melo (PPE), *în scris. – (PT)* Banca Europeană de Investiții joacă un rol foarte important în economia Uniunii Europene, pentru că este garantul finanțării operațiunilor din interiorul Europei, care sunt legate de următoarele: asigurarea coeziunii economice și sociale; pregătirea pentru economia bazată pe cunoaștere; dezvoltarea rețelilor transeuropene de transport și a rețelilor de acces; sprijinirea întreprinderilor mici și mijlocii (IMM-uri); protecția și ameliorarea mediului; garantarea aprovizionării cu energie durabilă, competitivă și sigură. Nu va fi posibil să implementăm strategia „Europa 2020” fără sprijinul BEI, care va trebui să pună la dispoziție fondurile necesare desfășurării proiectelor în domeniile infrastructurii, tehnologiilor ecologice, inovării și IMM-urilor.

Alfredo Pallone (PPE), *în scris.* – (IT) BEI a fost martora extinderii rolului său în 2008, ca rezultat al crizei economice. Pe fondul unei crize de lichidități, BEI a continuat să acorde împrumuturi sectorului public și celui privat, pentru proiecte de interes european, folosind piețele financiare și resursele proprii. Pe lângă stimularea economiilor naționale, UE a luat și decizia referitoare la Planul european de redresare economică, atribuind un rol important BEI, în special cu privire la finanțarea sporită a IMM-urilor, energiei regenerabile și transportului nepoluant. Ca răspuns la criză, BEI și-a revizuit în mod semnificativ țintele în sensul creșterii lor: pentru a ajuta întreprinderile și încuraja redresarea economică, BEI și-a sporit substanțial volumul de creditare, acordând cu 10 miliarde de euro mai mult decât era prevăzut. În mod special, creditarea IMM-urilor a crescut cu 42 %. Mai mult, banca a dezvoltat noi instrumente financiare de împărțire a riscului, proceduri simplificate de acordare a creditelor și a accelerat implementarea proiectelor în acele state membre și sectoare care sunt cele mai afectate de criză. Raportul accentuează efectele pozitive ale acestor măsuri și cheamă, în același timp, la o urmărire aprofundată a efectelor concrete ale programelor de sprijin puse la dispoziția IMM-urilor.

Raül Romeva i Rueda (Verts/ALE), *în scris.* – A fost chiar simplu de această dată. La votul final am votat pentru.

Propuneri de rezoluție: Atrocitățile în masă din Jos, Nigeria (RC-B7-0247/2010)

Mara Bizzotto (EFD), *în scris.* – (IT) Propunerea comună de rezoluție referitoare la atrocitățile interetnice din Nigeria pe care o votăm pare a fi satisfăcătoare din punctul de vedere al principiilor și orientărilor pe care camera noastră dorește să le transmită celorlalte instituții europene responsabile cu acțiunea externă a Uniunii Europene. Noi trebuie să acționăm pentru a asigura stabilizarea politică a Nigeriei și pentru a pune bazele solide ale dezvoltării sale economice și sociale: suntem pe deplin conștienți de considerentele de ordin general; nu ducem lipsă de ele, având în vedere bogăția resurselor naturale în Nigeria. Rezolvarea chestiunilor politice, economice și sociale poate transforma mediul într-unul pașnic, mai puțin predispus tensiunilor interetnice și capabil să respingă actele de violență pe care le-am văzut în mod tragic devenind din ce în ce mai frecvente în ultimul deceniu. Pe lângă recunoașterea faptului că responsabilitatea pentru violențele în masă dintre musulmani și creștini trebuie pusă pe seama ambelor grupări etnice, ar fi trebuit poate să afirmăm cu claritate că un alt factor îngrijorător, care are legătură cu episoadele de violență care au apărut, este pătrunderea graduală în Nigeria a radicalismului islamic, a cărui ilustrare clară este adoptarea de către 12 dintre cele 36 de state a legii Sharia ca *lex terrae*. Cu toate acestea, din motivele generale amintite, am votat în favoarea propunerii comune de rezoluție.

Maria Da Graça Carvalho (PPE), *în scris.* – (PT) Regret profund evenimentele recente din ianuarie și martie din Jos, unde sute de oameni au fost victimele confruntărilor religioase și etnice. Conflictul din Nigeria are rădăcini adânci în motivații de ordin religios, economic, etnic, social, istoric și politic. Având în vedere faptul că Nigeria este al optulea producător mondial de petrol, este regretabil că majoritatea locuitorilor țării trăiesc sub pragul de sărăcie. Efectele adverse ale schimbărilor climatice au contribuit la înrăutățirea situației din Nigeria. Cred că, într-o țară atât de bogată în petrol cum este Nigeria, accesul egal la resurse și redistribuirea veniturilor sunt necesare pentru detensionarea pașnică a acestor conflicte. Fac apel la guvernul federal al Nigeriei să asigure drepturi egale pentru toți cetățenii, să combată problemele generate de controlul terenurilor fertile, accesul la resurse, șomaj, sărăcie și să atenueze schimbările climatice. Fac apel la Comisie să urmărească dialogul cu Nigeria în cadrul Acordului de la Cotonou, să analizeze cauzele profunde ale conflictului, acordând atenție în același timp subiectelor fundamentale pentru dezvoltarea durabilă, cum sunt schimbările climatice, siguranța energetică, construirea de capacități și educația.

Edite Estrela (S&D), *în scris.* – (PT) Am votat pentru propunerea de rezoluție a Parlamentului European referitoare la atrocitățile în masă din Jos, Nigeria. Condamn cu fermitate violența manifestată recent în Jos și împrejurimile sale, când mai multe sute de oameni au fost uciși în încăleștări etnice și religioase. UE trebuie să realizeze un dialog politic cu Nigeria, în temeiul articolului 8 din Acordului de la Cotonou revizuit, și să abordeze de urgență problemele privind libertatea de gândire, conștiință, religie ori credință, așa cum sunt consacrate în instrumentele universale, regionale și naționale ale drepturilor omului.

Diogo Feio (PPE), *în scris.* – (PT) Aceasta nu este prima oară când Nigeria a suferit un astfel de conflict care a amenințat să divizeze țara. În acest sens, aș vrea să precizez că războiul civil care a răvășit țara timp de trei ani, între 1967 și 1970, aproape a condus la independența regiunii de sud-est a țării. Deși revolta populației Igbo a fost înăbușită, pentru că puterea militară a guvernului central a împiedicat independența Biafrei, adevărul este că deosebirile etnice, culturale și religioase persistă acolo și sunt în creștere, făcând din această țară exemplul perfect al unui stat aflat sub amenințarea permanentă a dezintegrării. Granițele Nigeriei au fost desenate de puterile coloniale care nu au luat în considerare deloc deosebirile menționate mai sus. Aceasta

nu înseamnă totuși că responsabilitatea pentru conflictele din această țară aparține în principal europenilor. Este timpul ca liderii africani să abandoneze această explicație îmbătrânită și obosită și să încerce să-și servească propriii cetățeni în mod capabil și util, atât în proiecte, cât și în propuneri. Africa va putea fi aceea după care africanii tânjesc, de îndată ce va avea lideri care să se ridice la înălțimea provocărilor. Masacrele din Jos sunt încă o pagină sângeroasă, regretabilă și deosebit de tristă în istoria unei țări care le acumulează într-un ritm prea rapid.

Sylvie Guillaume (S&D), *în scris*. – (FR) Cred că a existat pentru Parlamentul European o necesitate urgentă de a condamna masacrele în desfășurare din Nigeria și de a face un apel la instaurarea păcii. Având în vedere instabilitatea și fragilitatea țării cu populația cea mai numeroasă din Africa, unde majoritatea suferă din cauza sărăciei, această propunere de rezoluție ar putea constitui fundația pentru consolidarea dialogului politic dintre Uniunea Europeană și Nigeria și pentru realizarea unui studiu mai detaliat îndreptat către găsirea soluțiilor, atât pe termen scurt, cât și pe termen lung, de încetare a violențelor și de instaurare a unei păci durabile. În calitate de membri ai PE, cred că avem un rol de jucat în apărarea și promovarea drepturilor omului care sunt încălcate zilnic în Nigeria. De aceea, cred că partea care solicită ca cei care se fac vinovați de violențe să fie judecați într-o manieră corectă este fundamentală. În lumina tuturor acestor măsuri, care bineînțeles că nu vor fi toate ușor de aplicat, am fost nerăbdătoare să votez în favoarea acestei propuneri comune de rezoluție.

Andreas Mölzer (NI), *în scris*. – (DE) În Nigeria au existat izbucniri repetate de violență între creștini și musulmani și fiecare dintre aceste două grupuri reprezintă aproximativ jumătate din populație. Aceste tulburări au loc și mai frecvent acum. Probleme triviale cauzează confruntări violente. Nic măcat interdicția de circulație, care este în vigoare din ianuarie, și staționarea trupelor în zonă nu au reușit să oprească noile masacre. Faptul că absența prelungită a președintelui Yar'Adua a aruncat vestul Nigeriei într-o criză politică, că au existat confruntări grave între creștini și musulmani în orașul Jos din centrul Nigeriei și că încetarea focului în zona deltei Nigerului, care este bogată în petrol, a luat sfârșit nu sunt semne bune pentru viitor în urma morții președintelui. Când nomazii musulmani au atacat satele creștine la începutul anului și peste 500 de persoane au fost ucise, se spune că armata a răspuns doar după câteva ore de la primirea primului raport. Ceea ce a lipsit a fost protestul vehement din partea UE. Când cetățenii elvețieni au votat într-un referendum împotriva construirii minaretelor, statele musulmane au amenințat Elveția cu sancțiuni economice și cu războiul sfânt. Cu toate acestea, când creștinii sunt omorâți din cauza religiei lor, Uniunii Europene îi trebuie luni ca să reacționeze. Uniunea Europeană trebuie să acționeze în această privință ca un agent onest și să răspundă mai rapid. Acest lucru este clarificat în cadrul propunerii de rezoluție și de aceea am votat în favoarea ei.

Raül Romeva i Rueda (Verts/ALE), *în scris*. – Eu am votat, bineînțeles, în favoarea unei atât de importante rezoluții și am sprijinit foarte mult amendamentul oral propus de colegul meu, Kiil Nielsen, care cere autorităților nigeriene să oprească măsura recentă adoptată de câțiva guvernatori ai statului nigerian de a executa deținuții condamnați la moarte..

13. Corectările voturilor și intențiile de vot: a se vedea procesul-verbal

14. Depunerea documentelor: a se vedea procesul-verbal

15. Măsuri de executare (articolul 88 din Regulamentul de procedură): consultați procesul-verbal

16. Decizii privind anumite documente: a se vedea procesul-verbal

17. Transmiterea textelor adoptate în cursul prezentei ședințe: consultați procesul-verbal

18. Declarații scrise înscrise în registru (articolul 123 din Regulamentul de procedură): consultați procesul-verbal

19. Calendarul următoarelor ședințe: a se vedea procesul-verbal

20. Întreruperea sesiunii

(Ședința s-a încheiat la ora 13.05.)